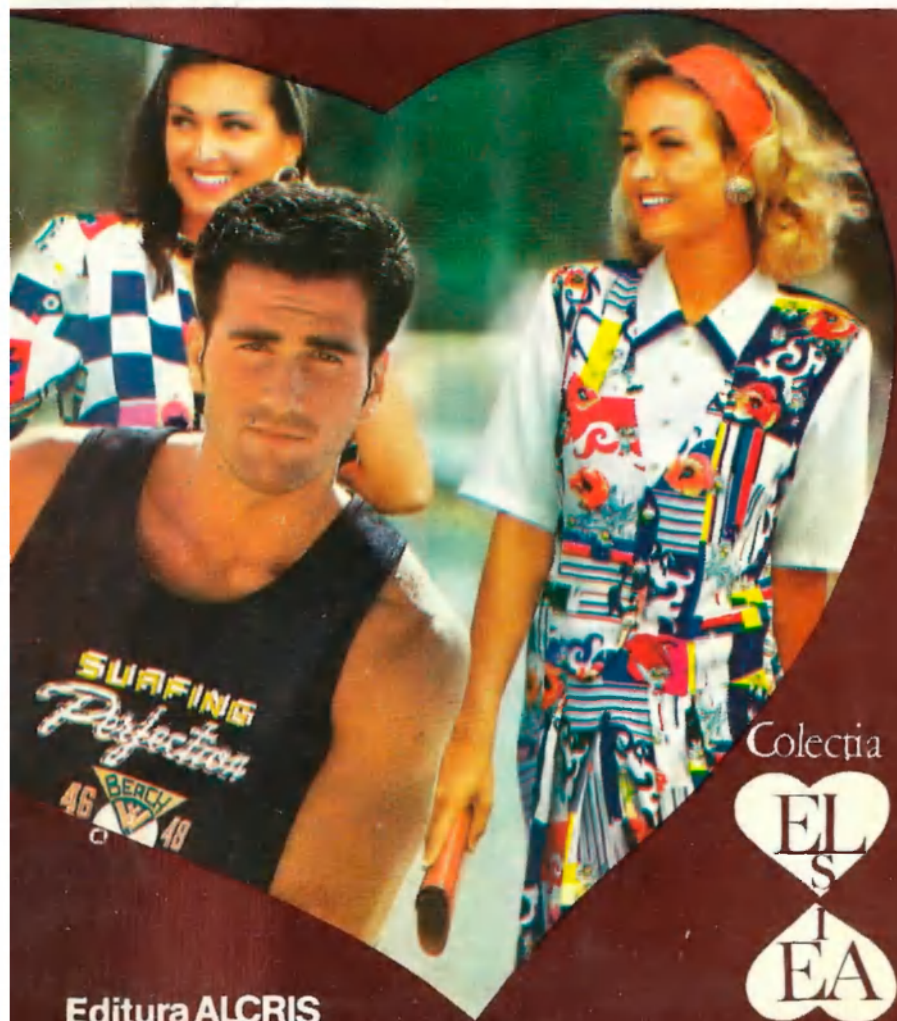

Nicola West

Regăsirea

Colecția

Editura ALCRIS

NICOLA WEST

REGĂSIREA

ALCRIS

Editor : AURELIAN MICU

Lector : ANGELA VASILE

Coperta : ANDY

© by Nicola West, 1983

WILTRACK

În românește de : Mady Zăchiteanu

Toate drepturile rezervate

ISBN 973-9498-38-8

Colecția „EL și EA”

CAPITOLUL I

În ziua aceea, în posturile de radio-televiziune din Țara Galilor domnea o activitate febrilă. Jessica Ferwood deschise ușa sălii de redacție și se opri o clipă în prag, observând scena : de la birourile împrăștiate prin toată încăperea se ridica un zgomot de voci ; fiecare își spunea părerea despre câte un reportaj, analiza documentarul dat cu o seară în urmă la televizor sau critica filmul programat în seara aceea. Totul se petrecea într-o atmosferă veselă, fără ca munca să aibă de suferit.

Puțin neliniștită, Jessica se întreba ce fel de contract urma să-i propună noul producător, venit de dimineață de la Londra. La telefon, Hilary, asistentă de producție, nu-i spusese prea multe : îi vorbise despre un documentar foarte atrăgător, dar nu intrase în amănunte.

— O să vezi singură despre ce este vorba, adăugase aceasta înainte de a închide.

Hilary era așezată la biroul său, cu nasul în hârtii. Zărind-o pe Jessica, îi făcu un semn cu mâna și-i zâmbi.

— Bei ceva ? Avem pe hol un nou aparat de băuturi. Ciocolata este absolut delicioasă !

Jessica își dădu pe spate părul roșcat.

– Hilary, stau ca pe jar ! exclamă ea, cu ochii strălucitori. Spune-mi totul... Cine este acest producător misterios ? Despre ce este vorba exact ?

– Despre o serie de documentare sociale, despre locuitorii din Țara Galilor, muncitori, șomeri, intelectuali, patroni, răspunse Hilary. Sunt avuți în vedere deja celebri realizatori...

Cită câteva nume și ochii Jessicăi se măriră de surpriză. Cei numiți realizaseră cele mai bune emisiuni din ultimii zece ani ! Invitația de a se alătura unui asemenea panteon era un adevărat semn de considerație iar tânăra era și mai curioasă să cunoască șeful acestei întruniri. Tocmai când dorea s-o mai întrebe ceva pe Hilary, aceasta îi tăie vorba :

– Fiecare emisiune va avea în jur de o oră ; e vorba să se bage și ceva dramatism în ele pentru ca mesajul să fie mai bine înțeles. De exemplu, tu ai putea adapta câteva pasaje dintr-un roman...

Să adapteze un roman pentru televiziune ! Exact ce visa Jess de atâta timp... Se întrezărea deci unica șansă de a munci așa cum dorea ea.

– Hilary, oftă ea, tot nu mi-ai zis numele acestui faimos producător.

Prietena ei ezită.

– Nu pot să ți-l spun. Vrea să se prezinte chiar el. Vino, te duc în biroul lui. De dimineață și-a făcut o intrare remarcabilă. Presimt că vor exista ceva valuri pe aici ! De-acum nu ne vom mai culca pe o ureche !

– Ei, hai, cine e ? insistă Jessica din ce în ce mai intrigată. Unde a lucrat înainte ? La B.B.C. ?

– În ultimul timp a făcut emisiuni despre natură, animale, despre străinătate...

Hilary se întrerupse brusc, ca și cum spusese mai mult decât trebuia și se uită la ceas.

— E unsprezece. Te așteaptă.

Puțin dezorientată, Jessica o urmă pe asistentă printr-un labirint de culoare. Se simțea frustrată, supărată că nu obținuse nici un răspuns. Cine era acest producător misterios picat din cer pentru a da viață unei emisiuni care lăsa frâu liber imaginației? Abia avu timp să se mire de răspunsurile evazive ale lui Hilary, care de obicei era o colaboratoare eficientă, și ușa capitonată se închise în spatele ei.

Era singură în biroul spațios, în fața unui bărbat brunet, nemișcat. Tânăra rămase împietrită. Uimirea ei se transformă în furie, apoi, foarte repede, în panică.

— Matt... șopti ea răgușit, retrăgându-se instinctiv spre ușă.

— Nu pleca, Jess, spuse bărbatul cu voce gravă. Vino și stai jos. Avem multe să ne spunem...

Năucită, tânăra înaintă un pas și se așeză pe fotoliul indicat. Ochii gri ai lui Matt o priveau cu o asemenea intensitate încât ea întoarse capul. De ce nu o avertizase Hilary? Se temuse pesemne de șocul pe care i-l va provoca întâlnirea cu Matt Ferwood... soțul său!

Producătorul i-o luă înainte.

— Eu i-am interzis lui Hilary să-ți spună numele meu. Nu voiam să risc.

Jessica își reveni în sfârșit.

— Să riști? Nu înțeleg...

— Mărturisește că primul tău reflex a fost s-o lei la goană! Dacă ai fi știut cine te așteaptă în acest birou, nu ai fi intrat niciodată.

Jess îl privi cu atenție, încercând să-și potolească bătaile dezordonate ale inimii.

— E adevărat ce spui, dar n-ar trebui să te surprindă. De patru ani încerc să nu dau ochii cu tine și până acum se pare că am reușit...

El făcu un gest de nerăbdare.

— Hai să vorbim mai degrabă despre film.

— Despre film ? Vrei să spui... că tu produci această serie de emisiuni ?

Își blestemă însă imediat prostia. Doar Matt era producător. Surpriza acestei reîntâlniri o făcuse să uite pentru câțva timp de ce venise aici. Își mușcă buza, incapabilă să suporte expresia ironică a lui Matt.

Ii trebuiseră mai mult de patru ani ca să reușească să-l uite pe acest bărbat. Patru ani de singurătate, de luptă interioară, de lacrimi, durere până ce atinsese o anumită serenitate, ca să regăsească o anumită bucurie de a trăi. Nici nu se punea problema să se lase impresionată de întoarcerea neprevăzută a lui Matt Ferwood.

De ce-i cerea exact fostei lui soții să realizeze un film pentru el ? Îl privi cu un aer bănuitor, în timp ce el se apleca să-și aprindă o țigară. Deci nu renunțase la acest obicei... Tânăra se dojeni în gând. Nu-i foloseau la nimic amintirile. Dacă fusese adusă să lucreze cu el, trebuia să-și alunge din minte toate imaginile din trecut și să se poarte ca și cum ei nu s-ar fi cunoscut niciodată.

— Te ascult, spuse ea așezându-se mai bine în fotoliu.

Încetul cu încetul, își recăpătă încrederea. De fapt, luase și o hotărâre : va pălăvrăgi pașnic cu

Matt, iar la sfârșitul întrevederii va găsi o plăcere nebună în a-i refuza oferta, cât de interesantă ar fi fost aceasta. Matt Ferwood nu era singurul producător de televiziune britanic. De câteva luni, notorietatea ei îi permitea să accepte sau să refuze ceva de lucru, fără a trebui să dea explicații. Avea destui bani lucrând pe cont propriu.

— Bine, spuse Matt afundându-se în fotoliu, ți-ai făcut o carieră strălucită, Jessica. Să ajungi în numai patru ani din asistentă, realizatoare, ce ascensiune vertigincasă...

— Ți-aș putea întoarce complimentul, replică tânăra pe un ton lejer. Toate aceste documentare, emisiuni, „Animalele lumii”, „Caietele aventurii” sunt văzute de milioane de telespectatori. Dar... de ce ai abandonat totul ca să vii să lucrezi aici? Foarte curând o să te simți îngrădit...

O luminiță ciudată se aprinse în ochii gri ai lui Matt, care răspunse totuși pe același ton:

— Nu știu... Și în fond, nimic nu mă împiedică să mă duc din când în când la Londra. Mai am și alte centre de interes. Am propria mea societate de producție și mă gândesc la o importantă asocierie pe termen scurt cu un canal de televiziune australian. Nu sunt pregătit să mă retrag acum.

— Sunt sigură că admiratoarele tale vor fi încântate să afle acest lucru, răspunse Jessica pe o voce suavă ce provocă imediat în ochii tânărului un nou licăr de furie.

Acesta își reveni însă repede și se uită neatent prin hârtiile de pe birou. Jessica îl observa cu atenție prin perdeaua de gene lungi: Matt se schimbase ușor în decursul celor patru ani. Nu că ar fi

îmbătrânit, dar dovedea mai multă siguranță, ca un om care știe că nimic nu poate sta în calea proiectelor sale.

— Presupun că Hilary ți-a vorbit despre aceste documentare, spuse el ridicând privirea. Este vorba despre niște filme destinate mai ales publicului galez : vom evoca în ele problemele muncitorilor, salariile scăzute din agricultură și dificultatea de a locui la țară a tinerilor, printre altele.

Răsfoi apoi din nou un dosar.

— Subiectul pe care mi-ar plăcea să-l abordezi tu este al căsutilor de la țară. Știi, acele ferme mici pe care le cumpără oamenii ca să le transforme în reședințe secundare, privându-i pe tinerii de la țară de locuințe. Este o problemă dramatică, ce se transformă câteodată în tragedie. În ultimii ani, numeroase vile mici au fost incendiate de extremiștii galezi.

Continuă apoi, aruncându-i o privire pătrunzătoare :

— Te interesează subiectul ?

— Da, chiar foarte mult.

Începea să regreta că se hotărâse să refuze propunerea, dar știa totuși că era imposibil să lucreze cu Matt. Dacă i-ar fi făcut alt producător această propunere...

— Cum te gândești să realizezi totul ? întrebă tânăra cu prudență.

— Ca o juxtapunere de documentare și acțiune, completându-se reciproc. Vor fi interviuri, mărturii și un scenariu romanzat. E o tehnică foarte eficientă, deși destul de greu de realizat.

— Cine ă scris scenariul ? întrebă ea în continuare, incapabilă să-și ascundă interesul.

Era exact tipul de subiect în care putea să-și exercite spiritul creativ și imaginația, fără a pierde din vedere partea serioasă a lucrurilor. Instinctiv, începuse deja să calculeze, să planifice... Apoi își aminti deodată că trebuia să refuze, fie și măcar pentru a vedea reacția lui Matt.

Acesta din urmă zâmbi, arătându-i din nou un zâmbet fermecător pe care știa atât de bine să-l folosească...

— Scenariul este extras din romanul „Disperatul” scris de Emlyn Thomas. Ar trebui neapărat să stai de vorbă cu autorul. Are multe lucruri să-ți spună despre acest subiect, căci a făcut o anchetă amănunțită înainte de a scrie această carte.

Jessica deschise ochii mari : Emlyn Thomas, unul dintre scriitorii ei preferați, era un bărbat pasionant și pasionat, care de mulți ani se dedicase apărării patrimoniului cultural al Țării Galilor. Era cunoscut pentru cinstea, bunătatea și finețea sufletului său. Un fior de plăcere o parcursese la gândul că putea să-l întâlnească.

În acel moment întâlni privirea lui Matt, pe jumătate serioasă pe jumătate glumească, ca întotdeauna, și își aminti de dorința ei de a nu mai colabora niciodată cu el. Se terminase absolut totul între ei. „Uraganul” Matt îi devastase o dată viața... și nu dorea să mai riște.

— Bun, să revenim la problema noastră, spuse el strivind țigara în scrumieră. Ai la dispoziție exact cincizeci și cinci de minute pentru a trata subiectul, ceea ce este mult și în același timp foarte puțin. Vreau un film bine documentat, dar aerat, înțelegi ? Va trebui să cauți singură exteriorurile. M-am gândit să te secondeze Chris Kirk...

Jessica îl intrerupse, gata să izbucnească în plâns. Nu mai putea să suporte nici o clipă întrevederea aceasta. Trebuia neapărat să-și alunge din minte filmarea asta, pe care în alte circumstanțe ar fi acceptat-o cu plăcere.

— Îmi pare rău, Matt, șopti ea încercând să-și controleze tremurul vocii, dar îți pierzi timpul. Proiectul tău este foarte interesant, dar va trebui să găsești un alt realizator.

Matt înțepeni și închise pe jumătate ochii, care în curând deveniră două deschizături minuscule ce aruncau fulgere gri. Tulburată de duritatea acestei priviri, Jess lăsă capul în jos, rugându-se să găsească forța necesară pentru a se ridica și a ieși din birou. Dar o privire rapidă spre Matt o avertiză despre zădărnicia speranțelor sale.

— „Va trebui să-ți găsești un alt realizator”, repetă el pe un ton glacial. Ai putea să-mi justifici acest refuz? Am verificat deja dacă nu ai vreun angajament, așa că e inutil să minți.

Jessica șterse un fir de praf imaginar de pe pantalonii săi. Îi mai rămânea încă o speranță slabă de a-l convinge.

— Matt, știi că nu mai sunt salariați acestei televiziuni. Sunt liberă să accept sau să refuz ceea ce mi se propune. Iar astăzi am ales să spun nu.

Tânărul o privi incredul, cu sprâncenele încruntate. Ochii lui erau metalici, iar furia îi înăsprea încetul cu încetul trăsăturile.

— Ai ales să refuzi, articulă el cu incetineală. Biata mea Jessica, dă-mi voie să-ți spun că ești nebună. Documentarele acestea vor fi difuzate mai târziu pe scară națională. Gândește-te la asta...

Numai numele celorlalți realizatori sunt de ajuns pentru a convinge. Nu-ți poți permite să ratezi o asemenea ocazie !

Jessica ținea încăpățânată privirea fixată pe reproducerea agățată pe peretele din fața ei. Matt avea dreptate, știa prea bine asta, dar nici nu intra în discuție să lucreze cu el. De altfel, propunerea lui o surprindea, căci Matt ar fi trebuit să-și imagineze că ea va refuza...

— Te lași mereu dominată de emoții, reluă el pe un ton enervat, ridicându-se apoi și plimbându-se prin birou. E clar că nu te-ai schimbat deloc ! Câți ani ai ? Douăzeci și șapte ? Te porți încă precum o puștoaică care face muștre pentru că lumea nu este așa cum vrea ea. Cea mai neînsemnată critică te rănește mortal. Îți propun o treabă pasionantă, iar tu o refuzi. Preferi să încredințezi realizarea filmului altcuiva ?

— Faci cum vrei, nu-mi pasă. Eu nu voi semna acest contract. Cât despre motivele mele, nu te privește și eu...

— Greșești ! i-o tăie el repede. Știu prea bine că refuzi din cauza mea. Hai, recunoaște sincer ! spuse el oprindu-se în fața ei și apucând-o de umeri.

Tensiunea din mușchii lui era vizibilă. Fețele lor aproape că se atingeau. Când buzele lui se apropiară de ale ei, tânăra ridică spre el o privire rugătoare. Amintirea sărutărilor lui era o durere mai cruntă decât faptul că el o strângea de umeri. Expresia lui Matt se modifică atunci puțin și el se ridică rigid. Jessica nu mai îndrăznea să se miște de teamă să nu provoace din nou un acces de furie. Matt

fusese totdeauna agresiv. Credea pesemne că violența, fie și cea verbală, îi permitea să-și învingă adversarii.

— Deci ? inceptu el mai blând, după un moment îndelungat de liniște. Care sunt motivele acestui refuz ? Mărturisește că pur și simplu ți-e frică să lucrezi cu mine...

Inflexiunea batjocoritoare din vocea lui nu-i scăpă tinerei. Frică ? Da, într-adevăr... Dar nu avea chef să-i dea satisfacție.

— Frică de tine ? Auzi idee ! Nu mă poți obliga să torn un film. Și acum e rândul meu să pun întrebări. De ce ai venit să locuiești exact în Shrewsbury și de ce îmi propui această filmare ? Nu prea erai încântat când lucrai cu mine...

Matt își trecu o mână prin păr, fapt ce la el indica o anumită nervozitate.

— Doream să lucrez pentru o televiziune regională și îmi place Țara Galilor, cu munții și mlaștinile sale... Aici domnește o atmosferă pe care nu o mai întâlnești nicăieri în Marea Britanie. Îmi reproșezi că m-am întors știind că tu locuiești tot aici ? Doar nu suntem animale să ne delimităm teritoriul pe care ceilalți nu au voie să intre ! Crede-mă, m-am gândit mult înainte să vin aici și sunt fericit să-ți propun această afacere. Consideră-l o dovadă de pace...

Vocea lui avea accente sincere și Jessica dorea să-l asculte. Dar cunoscându-l pe Matt... Trebuia el să aibă vreo idee prin cap.

— Ascultă, reluă el pe un ton conciliant, de ce n-am lua-o de la zero ? Vreau să spun, din punct de vedere profesional. Îți ofer posibilitatea să reali-

zezi un film ce va fi văzut în toată țara. Spune-ți că sunt un producător ca oricare altul și uită trecutul. Știi, mulți oameni lucrează cu persoane pe care nu le agreează !

Jessica se gândea. Matt o atacase pe două fronturi, bazându-se o dată pe teama ei, știind că ea nu va recunoaște niciodată acest lucru, iar acum pusese înaintea ei cu abilitate profesionalismul ei. Din acest punct de vedere, nu avea cum să-l contrazică. Lucrul cel mai rău era însă că murea de dorința de a face acel film !

Tânărul o cunoștea îndeajuns pentru a ști că exact asta îi plăcea ei să facă. Alegând-o dintre alți realizatori mai experimentați, își punea în joc propria reputație.

Matt o observa, cu capul aplecat.

— Ei bine ? Nu ești prea vorbăreată... Dacă te liniștește cumva, află că voi lipsi timp de două luni : plec în Africa pentru un documentar arheologic. Vezi, mai trec încă în spatele camerei de luat vederi !

Un licăr de speranță se aprinse atunci în sufletul tinerei. Absența lui Matt îi va ușura sarcina... De ce nu-i spusese asta mai devreme ? Savurase probabil nehotărârea și încurcătura ei. Întotdeauna îi plăcuse să joace acest joc...

— Chiar dacă nu este prea flatant pentru mine, înțeleg că preferi să lucrezi cu asistentul meu. Bun, deci accepți ?

Jessica încuviință din cap, fără prea mare tragere de inimă. Numai dacă Matt n-ar considera consimțământul acesta drept o victorie personală ! Trebuia să-l facă să înțeleagă că puterea pe care o exercitase asupra ei cu câțiva ani în urmă înce-

tase. De cum va termina filmul, va părăsi televiziunea și își va căuta alt loc de muncă, pentru că nu mai dorea deloc să colaboreze în continuare cu Matt.

— Ești sigură că nu te răzgândești ? Fii atentă, nu-mi pot permite nici un pas greșit. Timpul este măsurat și în joc se află sume importante...

— Imi țin întotdeauna promisiunile, Matt. Nu pretind că sunt încântată de faptul că lucrez cu tine, dar dacă întâlnirile noastre se limitează la strictul necesar...

— Îți apreciez sinceritatea, remarcă el pe un ton amuzat. Mă tem însă că nu ne mai putem vedea înainte de plecarea mea și avem atâtea de discutat ! Ce-ar fi să cinăm împreună într-o seară ? Atmosfera dintr-un restaurant va fi mult mai plăcută decât în acest birou sinistru.

Jessica se uită prin încăpere. Luminoasă și spațioasă, aceasta era decorată în tonuri de bej și crem, foarte odihnitor.

— Personal, nu-l găsesc sinistru, remarcă ea. Dar pesemne că tu te-ai obișnuit cu luxul din televiziunea națională... Și ca să fiu sinceră, n-am chef să cinez cu tine. În afara serviciului, mi-e teamă că nu avem nimic să ne spunem.

Un zâmbet curios își făcu atunci apariția pe buzele lui Matt, care se așeză în fața tinerei și-și puse mâinile pe brațele fotoliului. Jessica se forță să aibă un chip liniștit și indiferent. Fostul ei soț nu trebuia să-i vadă tulburarea. Se certă în gând pentru faptul că nu era în stare să reziste fascinației pe care el o exercita asupra ei. Timp de doi ani, ea luase drept dragoste extraordinara atracție fizică ce o im-

pingea către el, ca un fluture atras de lumina becului.

Cu un gest rapid, il respinse și sări în picioare. Nu mai putea rămâne nici o clipă în acest birou; simțindu-i prezența, căldura privirii, respirând parful care-i evoca atâtea amintiri...

Se îndreptă către ușă și se întoarse în ultimul moment, cu mâna pe clanță. Matt se îndreptase și o privea cu ochii întredeschiși. Un zâmbet ușor îi flutura pe buze... Jess înțelese că pierduse partida. Fuga sa grăbită o trădase și Matt știa acum că fosta sa soție era încă sensibilă la farmecul său... Așa încât, nu va ezita să folosească acest punct vulnerabil.

Tânăra închise ușa după ea și, pe culoar, se sprijini de perete ca să-și regleze respirația. Acționase în mod stupid acceptând propunerea lui, fără a-i cere timp de gândire. Și totuși, își jurase să nu mai lucreze niciodată cu el, cu bărbatul cu care se căsătorise în urmă cu șase ani. Dar acum era prea târziu.

CAPITOLUL II

— Pentru film !

Chris și Jessica ciocniră paharele răsând. Unul dintre aspectele pozitive ale acestei filmări era pentru tânăra realizatoare colaborarea cu Chris Kirk. Se cunoșteau de mulți ani și lucraseră des împreună încât, de-a lungul anilor, între ei se stabilise o complicitate fraternă.

— Ce idee bună ai avut aducându-mă aici, spuse Jessica privind sala restaurantului cu lumini discrete, lambriuri din lemn de stejar deschis la culoare și mochete roșu închis.

Chris zâmbi.

— E adevărat ; aici te simți mai în largul tău să pâlăvrăgești, fără să fii întrerupt ! Trebuie să-ți mărturisesc că de câteva săptămâni tot caut un pretext pentru ca să te invit la cină.

Jessica îl privi, puțin surprinsă de intonația din vocea lui. Privirea serioasă a lui Chris îi contrazicea zâmbetul. Ușor incurcată, tânăra întoarse capul. Până acum, relațiile lor fuseseră amicale și ea dorea să rămână așa... Și așa, viața era destul de complicată !

Din fericire, ospătarul aduse farfuriile și scurtul moment de jenă dispăru. Timp de câteva minute, mâncară în liniște, apoi Chris continuă :

— Într-adevăr, este un subiect foarte interesant. S-a vorbit mult despre aceste lucruri în jurnalele de la televizor, dar până acum nimeni nu a realizat un documentar.

— Mie îmi place mai ales ideea acestui scenariu romanțat, sublinie Jess. Ai cartea lui Emlyn Thomas ?

— „Disperatul” ? Da, e excelentă. Ceea ce apreciez mult la Emlyn Thomas, în afara stilului lui, e că nu ține partea nimănui. De o parte prezintă agricultorul care încearcă să scoată cel mai mare profit din vânzarea uneia dintre casele sale, știind că banii pe care îi va da omul de afaceri îi vor rezolva toate problemele financiare, iar de cealaltă parte, nefericitul cuplu căruia agricultorul îi promisese această casă și care se trezește fără locuință. Soția pierde copilul pe care-l aștepta, iar soțul, furios, hotărăște să se răzbune pe agricultor și pe omul de afaceri...

— Știind că în această căsuță vor fi investite câteva milioane pentru a fi transformată în reședință secundară de lux, continuă Jessica, într-o seară el îi dă foc. După aceea se află că soția omului de afaceri suferea de o boală incurabilă și că singura ei consolare era gândul de a merge să-și petreacă weekend-urile în căsuța de la țară. În romanul acesta nu este nici un pic de sentimentalism excesiv : Robert Mercer, omul de afaceri, nu este magnatul cu inimă de piatră pe care și-l imaginează Hugh și Olwen, tinerii lăsați fără locuință. Cât despre Hugh, acesta nu este un om periculos, ci unul împins de disperare să comită un act criminal. Toți

acești oameni încearcă să supraviețuiască așa cum pot, fără să-și dea seama de dezastrul pe care-l creează în viața celorlalți.

— Și toate aceste fapte sunt reale, ele producându-se încă și astăzi.

Chris ezită puțin înainte de a adăuga :

— Sunt fericit că ai acceptat filmul ăsta, Jess. Am fost puțin neliniștit când am aflat numele producătorului...

Licărul de entuziasm ce strălucea în ochii Jessicai se stinse.

— Recunosc că la început am refuzat. Matt o făcuse pe Hilary să-i promită că nu mă va preveni, deși ea ar fi putut face în așa fel încât să-mi trezească anumite bănuieli.

— Cred că ai avut un adevărat șoc, spuse Chris pe un ton compătimator.

Tânăra incuviință din cap.

— Așa cum era de așteptat, Matt era nerăbdător să-mi vadă reacția, oftă ea. Mă aflu într-o poziție nu prea confortabilă, Chris.

— Înțeleg... De cât timp sunteți despărțiți ?

Jessica puse cruciș pe farfurie furculița și cuțitul, o împinse spre centrul mesei și își luă fața în mâini.

— De patru ani și ceva. Și să-l revăd așa, fără a fi anunțată...

— A revenit totul dintr-o dată, șopti Chris pe un ton blând, amintiri, durerea, imagini de fericire...

— Da, exact. Dar cum... ?

Întâlni privirea tristă a prietenului ei și-și aminti brusc că el tocmai se despărțise de soție.

— Îmi pare rău, Chris, uitasem de tine și de Sue.

El ridică din umeri.

– Ei da, nu se întâmplă numai altora. Dar câteodată cuplurile se mai și împacă, Jess. Nu-ți pierde speranța...

Ea își trecu o mână nervoasă prin buclele roșcate.

– Niciodată nu ar fi trebuit să ne căsătorim. Suntem ca apa cu focul... Desigur, între noi exista o excelentă înțelegere fizică, ceea ce m-a și orbit. Dar fără dragoste, fără complicitate, un cuplu nu poate rezista de-a lungul timpului.

În timp ce ospătarul strângea farfuriile, Chris rămase tăcut, apoi continuă pe un ton gânditor :

– Nu aș putea spune că voi sunteți ca apa și focul, ci mai degrabă două focuri. Dintr-un anumit punct de vedere vă asemenați foarte mult. Întâlnirea voastră a dat naștere unei scânteii, unei flăcări, iar apoi unui incendiu...

Jess îl privi, mirată de adevărul vorbelor lui : căsătoria lor se baza pe fulgere și furtună.

– Ce s-a întâmplat între tine și Sue ? întrebă ea, dorind să schimbe subiectul. Credeam că vă înțelegeți bine...

Chris schiță o grimasă.

– Oh, problema e simplă : Sue s-a saturat să fie căsătorită cu o fantomă, iar eu nu o pot condamna. Se simțea izolată acolo în Herefordshire, mai ales de când s-a născut Jasper, în timp ce eu lucrez aici, în Shrewsbury. Rareori mă întorc în fiecare seară acasă, mai ales când punem toate detaliile la punct.

– De ce nu vă mutați ? Ați putea locui aici toți trei.

— Nu vrea Sue. Și până la urmă, chiar dacă ar veni aici, tot nu m-ar vedea prea des. Plec mereu în străinătate : anul trecut am stat două luni în Statele Unite. Cel puțin acolo, în sat, cunoaște pe toată lumea și este înconjurată de familie, de părinți. Așa cum zice ea, aici ar avea imensul privilegiu de a mă vedea la micul dejun.

Jess' rămase tăcută. Cunoștea bine tipul acesta de situație, des întâlnită la personalul din cinematografie și televiziune. O meserie pasionantă, ore suplimentare neprevăzute, totul se aduna pentru a împiedica oamenii să se consacre familiilor lor. Se simțea neputincioasă să rezolve problema lui Chris. Dar oare chiar avea nevoie de ajutor ? Părea atât de resemnat...

Chris nu păru deloc supărat de tăcerea ei. El comandă desertul și cafeaua, apoi îi zâmbi.

— Bun, de unde începem ? Te-ai gândit la filmare ?

— Mai întâi avem nevoie de foarte multe informații despre casele vândute oamenilor din oraș, să cunoaștem frecvența deplasărilor lor, până la ce sumă se ridică investițiile acestora, să știm dacă noii proprietari se interesează de viața satului, dacă reușesc să se integreze în comunitate — sau măcar dacă doresc acest lucru. Mai trebuie să aflăm dacă reacția oamenilor de la țară este tot atât de ostilă față de ei. Apoi va trebui să găsim casele incendiate și să le filmăm. Dar cred că primul lucru și cel mai important pe care trebuie să-l facem, este să-i facem o vizită lui Emlyn Thomas, ca să-i vorbim despre adaptarea romanului lui pentru ecran.

— Câte scene adaptăm ? De asta depinde câți actori vor juca și ce locuri de filmare vom alege.

— După ce am citit rapid, am reținut vreo duzină de planuri : vizita lui Mercer la fermier, Hugh și Olwen descoperind că au fost deposedați de locuință ; Hugh căutându-și de lucru, Olwen pierzând copilul în cocioaba lor ; Hugh incendiind casa și doamna Mercer plângând în fața ruinelor... Acestea sunt primele imagini care-mi vin în minte.

Chris fluieră ușor.

— Totul va costa foarte mult, mai ales dacă vrei să filmezi casa în flăcări ! Filmare de noapte, prezența obligatorie a serviciului de securitate, pompieri și ambulanțe, fără a spune că trebuie să găsim o casă care să fie arsă.

— Dar asta este o emisiune foarte importantă, Chris ! La anul va fi difuzată în întreaga Anglie. Scena cu incendiul este primordială ; ea este axa cărții și punctul de pornire al luptei extremiștilor ga-lezi.

Plecară din restaurant după ce căzuseră de acord în privința programului săptămânii : Chris se va ocupa de aspectul pur documentar, iar Jessica va pune la punct scenariul. Hotărâtă să ia legătura cu Emlyn Thomas cât mai repede posibil.

— Am petrecut o seară minunată, îi spuse ea tânărului care o însoțise până acasă, locuință situată într-un sătuc la câțiva kilometri de Shrewsbury.

De ce, chiar în momentul când dorea să-i propună o cafea, îi apăruse în minte chipul lui Matt ? Apariția aceasta o împiedicase să-i dea lui Chris un sărut calduros și-i urase noapte bună cu o voce ciudată.

Traversă grădina și intră în casă trântind ușa, ca și cum ar fi vrut cu orice preț să lase afară fan-

toma lui Matt. Dacă fostul ei soț hotărâse dinadins să-i dea viața peste cap, nu ar fi putut-o face mai bine decât acceptând acel post în televiziunea locală !

După o jumătate de oră, era în pat, la căldură sub plapuma de puf. Dar somnul refuza să-și facă apariția. Tânăra stătea în întuneric, cu ochii larg deschiși. În fața ochilor îi jucau imagini din trecut. Cea mai persistentă, cea mai perfidă dintre aceste imagini o purta cu șapte ani în urmă, atunci când îl întâlnise pe Matt Ferwood...

*

*

*

Tocmai găsisese o slujbă de asistentă realizatoare la B.B.C. și se hotărâse să dovedească celorlalți capacitățile de care dispunea. Sarcinile ei variau și se schimbau în funcție de nevoile echipei : pleca să repereze exterioare, se ocupa de planificări, cronometra luările de imagini, pregătea cafeaua pentru toată lumea, calma actorii, totul într-o singură zi ! Dacă exista o cât de mică problemă, asistenta trebuia să o rezolve zâmbind. Realizatorilor le plăcea să spună că un asistent bun își valorează greutatea în aur.

După câteva săptămâni, datorită competenței și amabilității sale, Jessica dobândise o solidă reputație în mediul televiziunii. Într-o bună zi fusese anunțată că prima ei sarcină „solitară” era să-l ajute pe faimosul Matt Ferwood.

— Nu poți să găsești pe cineva care să mă înlocuiască ? o întrebase îngrozită pe Maggy Paine,

cea care o ajutase să facă primii pași în labirintul televiziunii. Nu cred că sunt destul de calificată. Matt Ferwood este renumit pentru caracterul urât și accesele sale de furie...

— Nu-ți fie teamă, Jess. Din câte știu, nu ești proastă, replicase Maggy. Știu de ce ești în stare. Cunoști meseria la fel de bine ca mine și știi să înfrunți problemele spinoase; nu ai nici un motiv să renunți. Pozezi simțul inițiativei și poți face față unor situații neașteptate. Crede-mă, Matt nu-ți va cere luna de pe cer. Du-te, bagă-te și să nu-ți pese de nimic. Știi, adăugase ea zâmbind, tipul ăsta nu e chiar atât de rău pe câte crede lumea...

Jessica îi aruncase o privire pătrunzătoare.

— Am auzit că frânge inimile femeilor. Nu aș vrea să figurez pe lista lui de cuceriri.

— În orice caz, știu că are gust: manechine, actrite celebre... Aș fi măgulită să mă remarce.

— De ce nu lucrezi cu el?

Maggy izbucnise în râs, dar evitase întrebarea.

— Gândește-te puțin, Jess. Cu el vei învăța în două luni mai multă meserie decât învață alții în doi ani. Dacă ești ambițioasă, așa cum îmi închipui eu...

Un licăr de interes strălucise atunci în ochii tinereii. Era adevărat, spera din toată inima că va deveni realizatoare într-o bună zi. A lucra cu Matt Ferwood era poate șansa vieții ei. Numai de-ar fi la înălțimea situației!

— Ei, hai, totul va fi bine, o liniștise Maggy. Matt nu este un monstru și știe că este prima ta sarcină adevărată.

Jessica înțelese chiar din prima zi că Maggy nu o mintise. Matt Ferwood profitase de un moment de pauză ca să se apropie de ea.

— Bună, Jessica. Mi se pare că nu ne-am mai întâlnit până acum.

Ochii lui de un gri transparent o priveau cu simpatie.

Maggy mi-a vorbit mult despre tine. Evident, numai de bine. Cred că ne vom înțelege de minune. Tot ce-ți cer este să nu izbucnești în plâns dacă strig puțin mai tare.

El zâmbise, lăsând să se vadă un șir de dinți de un alb strălucitor.

— Te previn de la început că nu-mi cer scuze niciodată, chiar dacă sunt extraordinar de răutăcios uneori. Ai înțeles ?

— Da, domnule Ferwood.

Tânărul închisese ochii, simulând o durere mare.

— Domnule Ferwood ! Nu știi că pe platoul acesta toată lumea îmi spune Matt ? spusese el punându-și mâna pe umărul ei și trăgând-o spre el cu un gest de afecțiune.

— Spune-mi Matt, da ? Vino acum să te prezint întregii echipe.

Ținându-și în continuare mâna în jurul umerilor ei, făcu turul platoului de filmare, prezentând-o cameramanului, sunetistului, scenaristului. Aparent, o atmosferă excelentă domnea în studiouri.

În timpul filmărilor, ea îl urma pe Matt ca o umbră. Angoasa de a-și face bine treaba era înecată de dorința de a-i fi pe plac realizatorului. Îndeplinea cele mai mici dorințe, vrând să apăsese problemele în așa fel încât filmul să se deruleze în

modul cel mai plăcut posibil. Și a reușit. Buna ei dispoziție și zelul de care dădea dovadă se reflectau asupra întregii echipe.

Filmul a fost primit cu căldură de critici și difuzat pe mai multe canale de televiziune, chiar și în străinătate.

După mult timp, când Jessica se întorsese la birou, ocupându-se de sarcinile de rutină ce urmau întotdeauna ieșirii pe piață a unui film, începuse să-și pună întrebări despre relația sa cu Matt Ferwood.

Timp de mai multe săptămâni, nu avusese absolut deloc timp să se gândească la asta. Chiar de la început, echipa lucrase fără răgaz : se filma toată ziua în studio sau în afara acestuia; se înghiteau sandvișuri la rezezeală în pauze și se dormea câteva ore înainte de a pleca în zori de zi la locul filmării. Seara se vizionau imaginile luate peste zi, apoi Jessica pregătea planul pentru a doua zi. Nu-i rămânea nici un minut să se gândească la altceva în afara muncii și a dată ajunsă acasă, dădea prioritate celui mai de preț bun al ei : somnul.

Două luni mai târziu, zilele intraseră pe făgașul normal. Într-o dimineață, ocupată cu o treabă ce nu necesita o concentrare intensă, se surprinsese gândindu-se la Matt. Deschizând ușa apartamentului în care se mutase, își dădu seama că tot la el se gândea. Și a doua zi, când se trezi, același individ îi ocupa gândurile. Rămăsese lungită în pat, repetând cuvintele spuse de el, tulburată de amintirea privirii lui luminoase și pătrunzătoare. Chiar în aceeași seară adormea fericită la gândul că Matt Ferwood va băntui prin visurile ei...

Ce i se întâmpla oare ? Doar nu era îndrăgostită de el... Ce idee ! Nu exista nici cel mai mic semn că Matt ar fi remarcat-o. Jessica făcea parte dintre tinerele complexate de părul roșcat și tenul foarte alb, care-și imaginează că bărbații fug când descoperă pistrii !

De altfel, toată lumea știa că Matt ieșea cu Elaine Kelly, o tânără stilistă foarte la modă și, așa cum îi spusese Maggy într-o zi, „el niciodată nu-și va alege privirea spre o asistentă de rând”. Dar visul nu-i era interzis...

În numai câteva săptămâni, silueta cam slăbuită a tinerei se mai împlini și chipul copilăros se transformă. Se pieptăna, se farda și se îmbrăca în fiecare dimineață cu foarte mare atenție. Cine știe ? Poate va avea ocazia să-l întâlnească din nou pe vreun culoar pe Matt !

Și într-adevăr, într-o zi s-au întâlnit, dar nu așa cum își imaginase ea. Afară ploua torențial și era deja în întârziere. Când se îmbrăcase, rupsesse din greșeală fermoarul fustei pe care o cumpărase în cun. Foarte enervată, deschise șifonierul și alese la întâmplare o pereche de blugi și un tricou, renunțând chiar și la sandalele cu tocuri înalte pe care avea de gând să le poarte la fustă.

Ieșind din casă, dădu peste sticla de lapte din fața ușii. Categoric, ziua începea rău. Se întoarse în bucătărie să ia mătura și fârașul ca să strângă cioburile. Cât despre lapte, îl va linge pisica vecinei...

Ajunsă în sfârșit afară, fu nevoită să meardă cocosată, ca să se apere de vântul care făcea ploaia să cadă în rafale. Ridică gulerul jachetei, căci în

grabă își uitase umbrela și o luă curajoasă pe drumul spre studio.

Deodată, claxonul unei mașini o făcu să tresară. Întorcându-se, îl zări pe Matt Ferwood la volanul Mercedesului său făcându-i semne. Se opri lângă ea și coborî geamul.

— Pot să te conduc ?

Încântată la început, Jessica ezită apoi o clipă gândindu-se că semăna probabil cu o sperietoare, dar o rafală bruscă o hotărî. Deschise portiera și se așeză lângă el, cu inima bătându-i puternic.

— Nu ne-am întâlnit de mult timp, remarcă el în timp ce demara. Ai avut mult de lucru ?

— Da... destul.

Îi vorbi despre emisiunea la care lucra de vreo zece zile. Matt o asculta și dădea din cap, fără să scape din priviri drumul.

— Interesant... Eu am făcut un reportaj în Spania și m-am întors ieri.

Făcu o pauză, apoi continuă pe un ton lejer, natural :

— Ce zici, am putea să lucrăm împreună ?

Îi aruncă o privire rapidă, așteptând aprobarea ei, iar Jessica fu surprinsă de intensitatea acestei priviri.

— Mi-ar face plăcere, spuse ea înroșindu-se.

— Bine, o să văd ce pot aranja, continuă. el oprind mașina în parcare. În sfârșit, am ajuns. Hai, du-te repede și te ușucă !

Jessica bălbâi o mulțumire și plecă în grabă, fără a îndrăzni să se uite în urmă. Alergă prin ploaie și se duse direct la toaletele de la primul etaj pentru a-și șterge părul și a-și retușa machiajul. Privin-

du-se în oglinda cea mare, își spuse că Matt Ferwood nu-i făcuse această propunere decât din pură politețe.

Dar se înșela. Realizatorul veni în biroul ei pe la începutul după-amiezii.

— Bună, Jess, spuse el zâmbind. Ți-oi reveni după dușul forțat de azi-dimineață ?

Tânăra îi întoarse zâmbetul. Părul ei era uscat și acum îi cădea în cascade de foc pe umeri. Crezu că vede o scipire admirativă în ochii vizitatorului său, dar nu, pesemne că visase...

— Vreau să-ți fac o propunere : pregătesc un nou documentar și am nevoie de două asistente. Maggy mi-a dat deja consimțământul său. Ai vrea să te alături echipei ?

Jessică nu-i venea să creadă. Chiar îi ceruse să lucreze cu el ?

— Te previn de la început, continuă el înainte ca ea să deschidă gura, plecăm pentru mai multe săptămâni în California. Te mai interesează postul ?

Jessica își simțea inima săltându-i de fericire. Să plece în California ? De mic copil visase lucrul acesta...

— E minunat, Matt. Accept cu plăcere.

— Atunci, e perfect. Îți voi da toate detaliile în cursul acestei săptămâni. Vom lua avionul până la San Francisco și de acolo, direcția Parcul National Iosemite. Trebuie să fac un film despre noii căutători de aur. Se pare că sunt mulți pe acolo. Își petrec zilele spălând nisipul aurifer de pe proprietățile lor. Am putea face un documentar interesant, nu crezi ?

— Ba da, murmură Jessica, nerevenindu-și încă din surpriză. Este foarte interesant.

— Verifică să ai pașaportul în regulă. Voi organiza o reuniune cu întreaga echipă peste câteva zile, ca să stabilim totul. Stai liniștită, plecăm abia peste vreo două luni, dar avem multe de pregătit. Acum, scuză-mă, trebuie să plec.

Îi adresează un zâmbet strălucitor și pleacă făcând pașii mari, lăsând-o cu gura căscată.

*
* *
*

Jessica își bătuse perna, căutând să găsească o poziție mai confortabilă. Nu-i foloseau la nimic toate aceste amintiri. Trebuia să uite totul și să se concentreze doar asupra filmului pe care urma să-l facă. Din nefericire, Matt era primul implicat în toată treaba asta și normal că gândurile ei fugiră spre California...

Nu va uita niciodată călătoria aceea. Ea marcase începutul unei perioade de fericire atât de intensă, atât de perfectă, ce părea că va dura o veșnicie.

Pentru Jess, această primă vizită pe continentul american fusese o adevărată uimire. Descoperise Statele Unite cu ochii unui copil, observând totul, remarcând totul. Pentru a se odihni după călătorie, au petrecut două zile la San Francisco și au explorat toate cartierele : s-au plimbat de-a lungul cheiurilor, au urcat cu telefericul și s-au aventurat în cartierul chinezesc, unde au degustat niște mâncăruri delicioase însoțite de ceai parfumat. Peste tot, Matt fusese alături de Jessica.

Au plecat apoi la munte ca să filmeze râurile învolburate, umflate de topirea zăpezilor, cărând în apa lor nisipul aurifer atât de râvnit.

Unii căutători practicau încă vechea metodă cu samarul, recipient conic în care se spăla nisipul, dar majoritatea acestora erau localnici, pentru care căutatul aurului era un divertisment, o tradiție perpetuată din tată-n fiu. Prospectorii cei mai „serioși” foloseau un fel de aspirator uriaș care pompa aluviunile; acestea treceau printr-o vană ce permitea filtrarea lor.

Fascinați, filmară malurile sălbatice ale râurilor dominate de crestele grandioase ale Sierrei Nevada. În ajunul zilei de întoarcere, Matt și Jessica plecară pe la asfințit să se plimbe pentru ultima dată pe marginea cursului de apă învolburat. Suprafața apei, asemănătoare cu gheața de culoare verde-turcoaz, aluneca printre stânci și exploda câțiva metri mai jos în mii de bucle strălucitoare. Deasupra lor, pe cerul gri-roz, plutea silueta impozantă a unui vultur. Păsări mici săreau din piatră în piatră, observându-i pe cei doi plimbăreți cu ochii negri, curioși, așteptând până în ultimul moment, luându-și apoi zborul spre cuiburi, ciripind voios.

Pădurea devenea mai deasă în jurul lor. Matt descoperi o stâncă plată ce se detașa ca un bloc de cristal pe fondul întunecat al frunzișului. Se așezară și priviră cursul râului, atenți la zgomotele ciudate ale pădurii.

— Filmarea aceasta a fost reușită, spuse Matt. Și asta datorită ție, Jessica. Ești minunată.

Tânăra nu răspunse. Nu avea chef să vorbească despre filmul care de câteva săptămâni constituia unicul lor subiect de conversație. În această ultimă seară, dorea să-și imagineze că erau singuri pe lume, că ceilalți nu mai existau.

– Ce loc frumos să-ți petreci vacanțele, șopti Matt. În anotimpul acesta, turiștii n-au invadat încă pădurea. Da, am putea petrece aici clipe minunate...

Văzând-o pe Jess ridicând spre el o privire întrebătoare, adăugă pe un ton blând :

– O lună de miere, de exemplu.

Nu văzu că tânăra pălise.

– N-am... știut că urmează să te căsătorești, bâigui ea.

– Nici eu... până în seara asta.

O trase apoi spre el și, cu mâna pe care o avea liberă, o mângâie pe năr.

– Jess, nu ții cum să-ți spun... vrei să te căsătorești cu mine ?

Urmă o clipă de liniște absolută. Jessicăi i se părea că râul se oprise în loc, că păsările nu mai cântau. Il privi fix pe Matt, căutând să înțeleagă cuvintele pe care acesta tocmai le rostise. Să se mărite cu el ? Pesemne că visa !

– Nu mă privi așa ! exclamă el. Am impresia că am spus o prostie enormă.

O îmbrățișă apoi și mai strâns și o sărută ușor.

– Poate asta te va ajuta să te hotărăști...

Ca într-un vis, ea își innodă brațele în jurul gâtului lui și-i răspunse la sărut cu pasiune. Îndrăznește, mâinile lui Matt atinseră ușor rotunjimile pieptului ei, apoi alunecară de-a lungul mijlocului și a șoldurilor. Un fior delicios o parcursese pe tânăra care închise ochii, nebună de fericire. Sărutul deveni mai profund, mai voluptuos... Amețită, ea uită de restul lumii și-i rosti numele încetisor.

– Jessica, ar trebui să înțeleg că răspunsul tău este da ? șopti el lângă buzele ei.

- Matt, eu...

- Evident, te-am luat pe nepregătite... Chiar nu ți-ai dat seama niciodată că-mi place de tine? adăugă el pe un ton ușor ironic. Doar am stat împreună atâtea săptămâni...

Jess întoarse capul și privi fix stelele în apă.

- Dar e normal, doar lucrăm împreună...

Matt râse ușor.

- Lucru? E o plăcere mai degrabă. De obicei nu mă bazez atât de mult pe asistenți. Jess, prezența ta pe un platou de filmare este o adiere de aer proaspăt. Acum îmi dau seama că începusem să devin cinic, plictisit, să-mi pierd entuziasmul. Pierdusem noțiunile de sentiment, entuziasm, angajament personal. Nici un realizator nu poate lucra corect dacă pierde din vedere aceste trei obiective, iar publicul își dă seama de asta, chiar dacă treaba făcută de el este de un înalt profesionalism.

Se întrerupse ca să o sărute și continuă cu o voce emoționată:

- În fața reacției mele când am ajuns aici, în California, am înțeles că uitasem multe lucruri esențiale. Pentru tine totul era nou și nu-ți-era frică să arăți acest lucru. Întotdeauna îmi voi aminti de acea lumină din ochii tăi când ai descoperit Golden Gate-ul țâșnind din ceață, de râsul tău când ai văzut magicianul de pe chei, de bucuria ta copilărească atunci când am urcat cu telefericul. Am nevoie de stelele acestea din ochii tăi, Jessica, am nevoie de dragostea ta de viață...

Buzele lui atinseră ușor chipul tinerei, care tremură de plăcere.

- Te rog, șopti el, spune da...

În loc de răspuns, ea îi oferi buzele. Amândoi se lăsară să alunece pe mușchiul proaspăt și se îmbrățișară cu pasiune. Deasupra lor, cerul negru-violaceu scânteia de stele. Marele vultur plecase de mult spre cuibul său, aflat pe înălțimile golașe ale Sierrei Nevada. Era timpul când în munți, ursul negru se trezea din hibernare. Bursucii plecau la vânătoare, coioții urlau la lună și antilopele temătoare pășteau iarba umedă, cu urechile ciulite.

Dar cei doi îndrăgostiți îmbrățișați nu dădeau atenție la ce se petrecea în jurul lor. Nu auzeau decât zgomotul surd al apei clocoțitoare — sau poate nu era decât sângele lor ?

La mult timp după domolirea pasiunii lor fulgerătoare, rămaseră unul în brațele celuilalt, tăcuți, într-un extaz ce părea că va dura o veșnicie...

*

* *

Amintiri, vise sau coșmaruri... Jessica se mișcă pe jumătate adormită, parcursă de frisoane. Deschise ochii și descoperi că perna îi era udă de lacrimi. Să-l ia dracu' pe tipul ăsta ! De ce venise să-i dea viața peste cap ? Furioasă pe el, dar și pe sine, aprinse lampa de la capul patului și împinse acoper-tura.

Îndoindu-se că ar putea adormi la loc, luă ro-manul lui Emlyn Thomas, căută în poșetă un creion și începu să citească atentă, subliniind pasajele im-portante. Nu că l-ar putea uita pe Matt, dar poate că acest lucru o va ajuta să-l alunge pentru un timp din gândurile ei...

CAPITOLUL III

Erau enorm de multe detalii de pus la punct înainte de începerea filmărilor. Jessica și Chris petrecură multe ore împreună, organizându-și munca.

Un interviu cu Emlyn Thomas fu fixat pentru weekend-ul viitor. Jess recitise și-și notase cu atenție pasajele pe care dorea să le adapteze, înainte de a cere sfatul scriitorului.

Luă legătura cu însărcinatul cu distribuția pentru ca acesta să angajeze actori calificați într-un timp cât mai scurt posibil. Încetul cu încetul, totul era pus la punct. Din nefericire, rămânea un mare obstacol : să găsească o vilă pe care să o ardă în scena finală. În această privință, Chris era foarte sceptic. El îi propuse Jessicăi să petreacă vreo câteva zile cu el ca să-l ajute să descopere casa cu pricina.

— De acord, dar după ce ne întâlnim cu Emlyn Thomas. Sunt sigură că ne-ar putea da niște idei, căci cunoaște foarte bine regiunea. Apropo, cine e asistentă ? Hilary ? Spune-i să fie gata să rezerve camere la hotel pentru echipă.

Tânăra își răsfoi agenda oftând.

— Detest perioadele acestea când nu se hotărăște nimic ! Am impresia că mă găsesc în fața unui imens joc puzzle a cărui imagine nu o cunosc.

Chris zâmbi.

— Cred că mai degrabă nu știi cu ce piesă să începi. Va trebui...

Soneria telefonului îl împiedică să-și termine fraza. Jessica ridică receptorul și încruntă sprâncenele când recunosc vocea de la celălalt capăt al firului.

— A, tu ești, Matt ? Tocmai lucram cu Chris. Poftim ? Bine, vin imediat. Alo ?

Tânăra închise strâmbându-se.

— Că individ grosolan ! Imi cere să mă duc la el în birou și închide imediat. Iar eu alerg, ca o fetiță ascultătoare... Ce bine că pleacă curând !

— Unde pleacă ?

— Cred că în Africa, să facă un documentar. Nu știu exact despre ce este vorba.

Își luă apoi poșeta și se ridică.

— Tot nu înțeleg de ce a venit să lucreze aici. Pe curând, Chris.

În ciuda aparenței relaxate, Jess era foarte nervoasă. Mergând de-a lungul culoarului ce ducea la biroul lui Matt, se certă în gând pentru slăbiciunea de care dădea dovadă. Desigur, legal erau căsătoriți încă, dar considera că el nu mai avea nici un drept asupra ei și nu trebuia să-i dea socoteală. Atunci, de ce se purta ca o școlăriță ? În fața lui, se simțea incapabilă să-și controleze emoția.

Oprindu-se în fața ușii, tânăra inspiră adânc și bătu, apoi intră cu un mers degajat.

— Ah, Jessica...

El se ridică și veni în întâmpinarea ei. Tinerei i se păru că uparentul lui calm ascundea o anumită

tensiune. Se forță să-l privească direct în ochi și înaintă spre el. Matt era îmbrăcat într-un costum de o rară eleganță — din tweed și cașmir — și Jessica se întrebă de ce se îmbrăcase la lucru cu ceva atât de rafinat. Aici, în televiziune, de un real folos erau ținutele ușoare.

De asemenea, Matt se tunsese, deși nici un frizer nu reușea cu adevărat să pună în ordine bogăția lui capilară.

— Îmi pare bine că ai putut fi liberă, spuse el zâmbind, uitând că doar cu zece minute în urmă îi ordonase să lase totul baltă și să vină la el. Doream să arunc o privire pe scenariul tău înainte să plec.

— Pleci ?

— Da, iau avionul spre Londra peste două ore. Așa încât nu vom mai avea ocazia să discutăm despre film decât peste câteva săptămâni.

„Slavă Domnului !” gândi Jessica simțind totuși o împunsătură în inimă.

— Ce vei face exact în Africa ? Te înconjoari de atâtea mistere !

— Vom filma un câmp de căutări arheologice. E vorba despre o descoperire ce datează de câțiva ani, dar necunoscută încă pentru public. Situația politică din Buwambo era foarte instabilă în vremea aceea. Știi, e tipul acela de țară despre care nu se știe nimic, în afară de cazurile când există o lovitură de stat sângeroasă sau o inundație fără precedent. Nu prea știm nici noi ce ne așteaptă acolo. Filmarea va face parte dintr-o serie de emisiuni despre originea omului. Toată echipa se află deja acolo, în afară de Chantal și de mine. Vom lua avionul împreună. Sper să profit de aceste câteva ore pentru

— ~~eu~~ aprofundat cunoștințele despre preistoria africană. Recunosc că nu prea știu mare lucru în această privință.

— Chantal ? Vrei să spui Chantal Gordon, cea care este arheolog ?

— Da, despre ea este vorba.

Matt păru amuzat și Jessica simți că se înroșește. Nu avea nici un motiv să se intereseze despre oamenii care lucrau cu el. În orice caz, acum înțelegea de ce era îmbrăcat atât de elegant. Chantal Gordon era renumită pentru calitățile sale de arheolog, dar și pentru extraordinara sa frumusețe. Apărea adesea la televizor în emisiuni de popularizare arheologică. Înălță, suplă, cu părul lung, blond, era exact genul de femeie care-i plăcea lui Matt.

Conștientă că era privită, Jessica scoase din poșetă hârtiile ce conțineau primele sale notițe despre film. Le puse pe birou și se așeză, arătând prin aceasta că era o reuniune de lucru.

— Chris și cu mine am așternut câteva idei pe hârtie, spuse ea după ce-și dresе vacea. Am stabilit și o întâlnire cu Emlyn Thomas ; sper că ne va putea furniza date prețioase. Săptămâna viitoare vom căuta exteriorarele și vom începe o serie de interviuri. Vezi, începe să prindă formă.

Matt luă notițele și le studie cu atenție.

— Bun... Ai ales deja scenele pe care le vei adapta ?

Tânăra își mușcă buzele. Sperase că el va vîta să-i pună această întrebare. Reacția temperată a lui Chris față de scena cu incendiul lăsa să se presupună că cea a lui Matt va fi ostilă. Bineînțeles că-i va reproșa că face un film prea costisitor.

– Nu... nu m-am hotărât încă, băigui ea văzându-l pe Matt devenind nerăbdător. Totul depinde de vilele pe care le vom închiria.

El o privi cu un aer gânditor.

– Înțeleg că în stadiul acesta de realizare totul ți se pare ca în ceață. Sper totuși, că la întoarcere voi putea viziona câteva imagini.

– Pentru că veni vorba, cât timp vei sta plecat ?

– Aproximativ două luni. Jess, nu uita să ai o privire critică asupra subiectului. Rolul nostru este să nu ne implicăm. Fii atentă să nu te lași condusă de sentimente...

Jessica tresări, indignată. Cu ce drept îi vorbea pe acest ton protector ? Parcă ea nu ar fi turnat niciodată un film !

– Nu trebuie să-ți faci griji, Matt, replică ea pe un ton usturător. Sunt o ființă rațională, chiar dacă sunt femeie !

– Ei, hai, calmează-te, n-am vrut să te jignesc. Se pare că nu ai uitat nefericita propoziție pe care am rostit-o în legătură cu realizatoarele de televiziune... Nu mai fi atât de susceptibilă ! Am vrut doar să-ți amintesc o regulă esențială în profesia noastră.

– Știu și eu asta, răspunse ea încercând să-și păstreze calmul. Nu sunt plătită să fac propagandă la televiziune.

Matt începu să râdă.

– Atunci, totul e în ordine. Ne înțelegem foarte bine. Cred că vei face o treabă bună, Jess.

Tânăra începu să-și strângă hârțiile.

– Bun, deci dacă nu mai ai treabă cu mine...

Matt o opri cu un gest.

— Stai puțin. Mai am ceva să-ți spun... Te grăbești ?

Se ridică și făcu înconjurul biroului.

— Eu... trebuie să mă întorc la lucru, bâigui ea neliniștită. Aștept un telefon.

— Va răspunde altcineva în locul tău...

Întinse mâna și o mângâie pe obraz cu vârful degetelor.

— Aș vrea să-ți vorbesc înainte să plec...

— E puțin cam târziu, nu crezi ? șopti ea întorcând capul. Suntem despărțiți de patru ani, Matt. Fiecare și-a refăcut viața și în ceea ce mă privește, prefer să rămân așa.

— „În ceea ce mă privește”, o imită el pe un ton sarcastic. Deci nu am dreptul să-mi dau cu părerea ?

— Chiar nu cred că mai avem ceva să ne spunem ! exclamă ea nerăbdătoare. Lasă-mă să plec, Matt. Acum nu suntem decât doi străini. Chiar nu poți accepta această idee ?

El nu răspunse, dar înainte ca Jessica să poată reacționa, se aplecă spre ea și o apucă de mâini. Tânăra scoase un țipăt de durere simțind mâinile lui Matt strângând-o aproape cu cruzime. O smulse din fotoliu și o strânse în brațe cu violență. Dar brutalitatea aceasta nu dură mult. Buzele lui blânde și convingătoare puseră stăpânire pe ale ei cu senzualitate. Cuprinsă de o amețală ciudată, Jessica se sprijini de el și, instinctiv, își puse capul pe umărul lui. Căldura corpului lui Matt, mâinile lui pe șoldurile ei, îi amintiră deodată că timp de patru ani ceruse în van mângâierile lui.

— Ești sigură că nu mai avem nimic să ne spunem ? îi șopti el la ureche.

Tulburată, Jessica nu răspunsese. Sângele îi bătea în tâmpile. Oare nu-și dăduse niciodată seama până acum că Matt îi lipsea atât de mult? Că dorința de a fi sărutată, îmbrățișată de el o ținuse trează nopți întregi... Deci își făcuse iluzii toți acești ani repetându-și în fiecare zi că era fericită și că ducea o viață pasionantă?

— Îndrăznește să repeți minciuna asta... șopti Matt luându-i fața în mâini.

În acel moment se auzi o bătaie în ușă și ei se depărtară, stânjenți. Otfără, Matt se așeză la birou, în timp ce Jessica se îndreptă spre fereastră.

Bătaia se auzi din nou, mai insistentă, apoi ușa se deschise și în prag apărură o tânără. Părul blond îi cădea în valuri pe umeri, încadrând un chip oval perfect pe care străluceau doi ochi mari albaștri. Jessicai nu-i fu greu s-o recunoască pe Chantal Gordon.

— Matt! exclamă vizitatoarea cu o voce melodioasă, credeam că ai plecat, dar secretara mi-a spus că ești aici, așa că mi-am permis să intru.

Înaintă în cameră cu un mers de felină, elegantă și sigură pe ea. Cu vârful degetelor, ea mângâie gulerul hainei lui Matt.

— Ești gata? N-ai vrea să ajungem la aeroport în întârziere...

Producătorul nu o părăsea din priviri. Se părea că uitase complet de prezența Jessicai.

— Pentru tine sunt întotdeauna gata, dragă Chantal. Dar te rog să mai ai răbdare două minute; am câteva detalii de pus la punct. De fapt, nu ți-am prezentat-o pe Jessica. Tocmai vorbeam despre documentarul pe care trebuie să-l realizeze ea.

Chantal Gordon se întoarse spre tânăra case tremura de indignare. Într-adevăr, câteva detalii de pus la punct ! Asta reprezenta ea în ochii lui ! Și când te gândești că era cât pe aci să cadă în capcană... Când se va maturiza ? Când va înțelege că între ea și Matt nu există nici un sentiment profund, durabil, ci doar o puternică atracție fizică.

Chantal Gordon o examinează din cap până-n picioare, ca și cum ar fi avut în față un marșian.

— Jessica... Am auzit vorbindu-se de tine. Ai fost căsătorită cu Matt, nu-i așa ? Întrebă ea pe un ton ce reflecta cea mai pură indiferență.

— De fapt, încă suntem căsătoriți, spuse Jess calmă.

Nu avea obiceiul să strige asta în gura mare, dar în fața unei asemenea aroganțe și dispreț, simțea că trebuia s-o facă.

Chantal îi privi rând pe rând.

— Deci lucrați împreună... Ce dovadă emoționantă de stimă ! Trebuie să recunosc că este mai bine decât certurile eterne ale cuplurilor despărțite.

— Într-adevăr, realizez un film al cărui producător este Matt. Tocmai puneam la punct câteva detalii...

— Vă rog, pe mine nu mă băgați în seamă, spuse Chantal, așezându-se pe un scaun și punând picior peste picior.

Jessica îl privi pe Matt cu coada ochiului : la ce se gândea oare ? Ce încercase să-i dovedească luând-o în brațe ? Tandrețea pe care crezuse că o simte în sărutările lui era într-adevăr reală sau nu era decât o particică din cunoștințele lui în ale dragostei, destinată să-i dovedească faptul că o putea domina ? Ei bine, nu va avea acest privilegiu li ajunsesse o dată. De altfel, era chiar mai

cită de venirea lui Chantal, care pusese capăt acestei parodii. Pe viitor, va avea grijă ca astfel de scene să nu mai aibă loc. În orice caz, când se va întoarce din Africa, Matt precis va fi prins în plasa frumoasei Chantal.

— Cred că am parcurs toate problemele, Jess, interveni Matt. Dacă ai vreo mică nelămurire, ia legătura cu Graham, co-producătorul. Ne vedem când mă întorc. Succes... Vii, Chantal ?

Aceasta din urmă îl luă de braț, într-un mod posesiv. Formau o pereche drăguță, remarcă Jessica. Corpul zvelt și voluptuos al lui Chantal Gordon completa senzualitatea nervoasă a lui Matt. Dacă nu erau deja amanți, vor deveni în curând, sub căldura soarelui...

*
* *
*

După plecarea lui Matt, Jessica, având sufletul ușor, putu în sfârșit să se consacre filmului. Sesi și weekend-ul și plecă împreună cu Chris să stea de vorbă cu Emlyn Thomas.

Scriitorul locuia aproape de Dolgellau, la vreo sută de kilometri de Shrewsbury. Jessica, așezată pe locul din față, se gândea la scenariu în timp ce privea peisajul ce se derula în fața ochilor săi. Recitise cartea în ajun și era încă fermecată de personaje. Într-un fel, era păcat că nu putea adapta tot romanul pentru ecran. Pentru un regizor, o asemenea carte era un cadou picat din cer.

La Welshpod au traversat râul Severn și au pătruns într-un peisaj mirific, cu văi adânci și creste.

Munții acoperiți cu o haină de brazi de culoare verde închis străjuiau drumul. Jessica ridică privirea, impresionată. Acum înțelegea mai bine caracterul mândru și neîmblânzit al poporului galez. Acest mediu înconjurător grandios și sălbatic influența cu siguranță personalitatea locuitorilor, care aveau un caracter la fel de dur ca și stâncile de granit.

Era aproape ora unsprezece când au zărit locuința lui Emlyn Thomas, o fermă lungă și joasă, cu acoperișul de ardezie. Jess coborî din mașină să admire peisajul. În vale dormita sătucul Dolgellau. Râul îngust ce șerpuia în vale se transforma după câțiva kilometri într-un fluviu larg, numit Mawddach, înainte de a se arunca în mare prin estuarul Barmouth.

— E frumoasă natura, nu-i așa ?

Jessica tresări, apoi zâmbi bărbatului care le ieșise în întâmpinare. Deci, îl avea în față pe marele Emlyn Thomas. Semăna în mod uimitor cu fotografia de pe ultima copertă a cărții sale : înalt, soțos, cu o coamă de păr dat pe spate. Pe chipul său aspru, cu frunte înaltă plină de riduri adânci, străluceau doi ochi albaștri foarte vioi.

— Într-adevăr, este magnific ! exclamă Jess. Domnule Thomas, vă mulțumesc că ați acceptat această întâlnire. Să mă prezint : sunt Jessica Ferwood, iar el este colaboratorul meu, Chris Kirk.

Toți trei își strânseră mâinile cu putere. Jessica simtea o mare ușurare, căci de buna derulare a întâlnirii lor depindea filmul.

Emlyn Thomas îi invită în casă.

— Doriți o cafea ? Mary tocmai o pregătește. Luați loc. Mă duc s-o anunț că ați sosit.

Accentul lui galez era ușor, dar se cunoștea totuși. Jessica și Chris trecură în salonul mobilat cu o canapea și fotolii cu tapiserie înflorată.

Tânăra traversă camera până la fereastra mare prin care se vedea silueta majestuoasă a Cader Idris-ului, muntele cel mai înalt din Țara Galilor, în timp ce Chris examina cu atenție vechile gravuri agățate pe pereți.

— Văd că apreciați priveliștea noastră !

Emlyn Thomas tocmai se întorsese, însoțit de o doamnă micuță cu părul negru, care ducea o tavă.

— Noi nu beneficiem mereu de acest timp excepțional. Adesea ploaia și ceața ne ascund muntele.

— Astăzi, Țara Galilor își dezmințe reputația de ținut ploios ! remarcă Chris. Nu se vede nici urmă de nor pe cer.

Emlyn Thomas aduse câteva scaune lângă fereastra cea mare.

— Luați loc și profitați de peisaj. A, nu v-am prezentat-o pe soția mea, Mary. Dacă doriți să aflați totul despre mine, întrebați-o pe ea. Îmi cunoaște toate secretele...

Mary Thomas le servi cafeaua zâmbind. Obişnuită cu glumele soțului ei, îi suporta tachinările cu o privire blândă de reproș. Apoi se scuză și-i lăsă să vorbească. Jessica o privi plecând cu invidie : care era secretul familiei Thomas, trăind fericită de atâția ani ?

Emlyn îi mai servi cu cafea, apoi se îndreptă în fotoliu și-și încrucișă brațele.

— Deci, ce i-ați făcut cârții mele ?

— Denarte de mine ideea de a o transforma, domnule Thomas ! strigă Jess aruncându-i o privire

lui Chris. După cum cred că ați aflat, am vrea s-o folosim ca bază a unui document despre condițiile de locuit în Țara Galilor. Anumite fragmente din romanul dumneavoastră ne vor permite să lămurim o situație complicată, mult mai bine decât dacă ar face-o niște interviuri cu oameni politici sau niște curbe statistice. Dumneavoastră sunteți una dintre persoanele cele mai în măsură să ne vorbească despre această problemă.

— Nu mă flotați, doamnă Ferwood, spuse scriitorul aprinzându-și pipa, o pipă veche de spumă, lustruită de trecerea anilor. Este adevărat, am trăit aici de când mă știu. Casa aceasta era o adevărată ruină când am cumpărat-o în urmă cu treizeci de ani. Am refăcut-o din plăcerea de a vedea renăscând o părticică din această țară nefericită. Cât despre locuințele despre care este vorba în carte...

Scutură din cap și privi pe fereastră trăgând din pipă. Chris și Jessica îi respectară tăcerea.

— În urmă cu douăzeci și cinci de ani erau locuite de muncitori din carierele de ardezie sau de muncitori agricoli, continuă el. M-am născut într-una din aceste case. La etaj sunt două dormitoare, iar la parter se află două camere și o bucătărie...

— Ce s-a schimbat de atunci? întrebă Chris.

— În orașe a crescut nivelul vieții. Oamenii s-au cumpărat mașini, televizoare color... Își petrec vacanțele în orașe, își trimit copiii la școli particulare și, normal, caută să-și investească banii. O casă a țară este în același timp o investiție și un loc de agrement... Acum vreo zece ani, prețul lor era încă foarte scăzut. Vestea s-a răspândit cu repezici, se și proprietarii și-au dat seama că vechile lor case

căpătau valoare ; nu-i putem învinui... În curând, prețul caselor a devenit inaccesibil pentru oamenii din regiune și ranchiuna, animozitatea s-au infiltrat în inimă... Evenimentele s-au precipitat. Știți, istoria Țării Galilor nu prezintă decât o lungă serie de revolte. Într-o seară, un om a ieșit din propria-i locuință cu o cutie de chibrituri și un bidon cu benzină și a dat foc unei case ce fusese tocmai vândută. Aici începe romanul meu.

— Personajul Hugh, întreabă Jessica ezitând puțin, v-a fost inspirat de o anumită persoană ? Vreau să spun, de cineva pe care-l cunoașteți personal ?

Emlyn Thomas închise ochii.

— Ce vă face să credeți acest lucru ?

— Pare atât de real... ca toate personajele de altfel. Dar Hugh are ceva în plus.

Scriitorul scutură pipa în scrumieră.

— Cum ați reacționa dacă v-aș spune că Hugh există în carne și oase ?

— Cred că mi-ar plăcea să-l întâlnesc, pentru a-i pune câteva întrebări.

— Asta mi-am și închipuit. Să spunem pur și simplu că a ieșit din imaginația mea. Este ușor să dai viață unui tânăr cu un destin tragic.

Jessica înțelese că el mințea intenționat. N-o cunoștea destul de bine pentru a-i acorda încrederea. Simțind că era inutil să insiste deocamdată, ea preferă să schimbe subiectul.

— Vorbiți-mi despre căutările pe care le-ați efectuat înainte de a scrie această carte. A trebuit să stați de vorbă cu mulți oameni ?

— Cam așa ceva. A fost o anchetă foarte dureroasă pentru mine, în măsura în care îi cunoșteam

pe majoritatea celor implicați în această treabă. Știi, dacă jumătate din casele dintr-un sat sunt goale unsprezece luni pe an, satul nu mai trăiește. Nu mai sunt destule brațe de muncă în industrie și artizanatul local. Școlile trebuie închise din cauza lipsei de elevi, iar viața socială se stinge încetul cu încetul. Absența mijloacelor de transport, suficiente pune mari probleme locuitorilor, care se văd nevoiți să se mute la oraș. Singurele persoane care pot sta aici în continuare sunt cele care au masină proprie. În ziua de azi, numeroase sate sunt pustii.

— Asta este o problemă teribilă, șopti Chris.

— Da, dar acest lucru nu trebuie să vă facă să uitați celălalt aspect al situației : omul de afaceri din Birmingham sau din Coventry are nevoie să mai iasă din oraș, să uite tensiunea nervoasă a vieții citadine. El vrea ca odraslele sale să se joace în aer liber în timpul weekend-ului. Nimeni nu-l poate împiedica să-și cumpere o locuință secundară, dacă mijloacele financiare îi permit. Este vina lui dacă proprietarul cere un preț ridicat ?

— Și dacă acesta, adică proprietarul, are nevoie disperată de bani ? completă Jessica.

— Vedeți, fiecare are dreptate în felul lui, oftă Emlyn. Va trebui să țineți cont de acest lucru în film.

— Sunt perfect de acord. Nu vrem să fim de partea nimănui.

Ochii albaștri ai scriitorului o studiară cu atenție.

— Pari foarte sensibilă, Jessica. Vei fi capabilă să domini în întregime subiectul ?

— Voi încerca. Un realizator nu trebuie să aibă prejudecăți.

— Desigur... În după-amiaza aceasta vă voi arăta notițele mele de atunci. Dar deocamdată, haideți la masă.

* * *

După prânz, conversația se opri mai ales asupra adaptării cărții pentru ecran.

— Vă gândiți la un actor care l-ar putea întru-chipa pe Huah ? întrebă Jessica.

— Ești mai în măsură să alegi, copila mea, răspunse Emyln. Hugh trebuie jucat cu multă sensibilitate. La început, el este tânăr, calm și liniștit ; nu mi-ar plăcea să-l văd transformat într-un individ smiorcăit care acuză pe toată lumea că ar fi responsabilă pentru nefericirea sa. A suferit mult, într-adevăr, înainte să ajungă la o asemenea extremă. Dar nu vei avea timp să arăți totul în film, nu-i așa ?

— Nu, dar această lipsă va fi compensată prin partea documentară. Apropo, există vreo două vilisoare de închiriat aici ?

— De ce două ? întrebă Mary Thomas intrigată.

— Avem nevoie de o casă ruinată sau destinată demolării, pentru exterioare, și de o adevărată casă de țară, mobilată plăcut, pentru filmările de interior.

Emlyn își mângâie barba.

— O casă ruinată ? Nu prea știu nici una..

— Trebuie să obținem și autorizația de a-i da foc, cu concursul pompierilor, bineînțeles.

— Mă voi gândi, mă voi interesa... .

Jessica îi aruncă o privire lui Chris.

— Bun, cred că am rezolvat toate problemele, nu?

Tânărul incuviință din cap, apoi adăugă pentru scriitor :

— Scuzați-mă că insist, domnule Thomas, dar ne-ați face un mare serviciu ajutându-ne să găsim casele. Ne-ați scuti de multe căutări.

— Vă promit să fac tot posibilul, îi asigură Emlyn întorcându-se apoi spre Jessica : Ce mai face prietenul meu, Matt ? Am înțeles că a plecat în Africa.

Inima tinerei tresări. Nu se aștepta să audă numele lui Matt.

— Într-adevăr, a plecat să filmeze o veche așezare arheologică, răspunse ea, regretând încă o dată că nu-si luase numele de fată.

— Deci, îți lasă toată responsabilitatea filmului?

— După ce a trasat sarcinile în linii mari, replică ea pe un ton enervat, producătorul nu se mai amestecă, în afara cazului când este vorba de o problemă de buget. Desigur, poate să ofere sugestii, dar nu trebuie să se bage în derularea realizării. Cu alte cuvinte, eu sunt acum comandantul !

Emlyn își dresе vocea.

— Nu te supăra... Mărturisesc că întotdeauna am confundat rolul producătorului cu cel al realizatorului.

Jessica zâmbi.

— Nu sunteți singurul... Revenind la scenariu, domnule Thomas, am putea să-l schițăm în linii mari în după-amiaza asta ? !l voi da la bătut la mașină chiar mâine și vă voi trimite o copie.

— Desigur. Veniți în biroul meu ; acolo vom lucra liniștiți.

– Jess, interveni Chris, cred că două persoane sunt de ajuns pentru asta. Eu m-aș duce să vizitez împrejurimile, să respir „atmosfera” și să reperez câteva exterioare...

– Sunt sigur că veți găsi ceea ce vă interesează, spuse Emlyn zâmbind. Vii, Jessica? Nu trebuie să pierdem timpul dacă nu vreți să vă întoarceți prea târziu la Shrewsbury.

Era aproape noapte când, după o cină delicioasă, alcătuită din cremă de ciocolată și chifle cu lapte, Chris și Jess apucară pe drumul de întoarcere, cu plăcutul sentiment că-și făcuseră prieteni noi...

CAPITOLUL IV

În săptămâna următoare, prima sarcină a Jessicăi a fost să găsească actorii. Făcu o listă pe care o trimise la Londra însărcinatului cu distribuția, care trebuia să ia legătura cu cei care conveneau să organizeze audițiile.

Pentru cele două zile pe care trebuia să le petreacă în capitală, Jess îi ceru lui Hilary să-i rezerve la hotel o cameră cu vedere spre Hyde Park. În tot acest timp, Chris continua să caute o casă în regiunea satului Dolgellau, căci Emlyn Thomas nu luase încă legătura cu ei.

— Singurul lucru care mă îngrijorează, îi spuse el înainte să plece, este bugetul. Scena cu incendiul va costa o avere.

— Ne vom descurca. Scena aceasta constituie apogeul filmului. Doar nu vom renunța la ea din cauza câtorva milioane de lire.

Chris voia să protesteze, dar renunță.

— Foarte bine, spuse el ridicând din umeri. În fond, tu ești șefa. Tu îi vei da socoteală lui Matt... Deci, voi continua să caut două case ?

— Da, și dacă este posibil, să fie foarte aproape una de alta. Văzute din exterior, una trebuie să fie replica celeilalte, în mare, desigur. Am putea să le

aranjăm cu puțină cheltuială. Vezi, mă gândesc și eu la buget ! adăugă ea pe un ton malițios.

Învins, Chris zâmbi. Câteodată putea fi foarte seducător, cu părul lui în dezordine și ochii albaștri copilăroși. Ce păcat că se despărțise de Sue, se gândi Jessica, punându-și mâna pe a lui.

— Chris, ce mai face Jasper ? L-ai văzut de curând ?

— Jasper ? E bine, mulțumesc. Am ieșit cu el în weekend-ul acesta.

— Și... Sue ? Chris, nu vreau să par curioasă, dar... În sfârșit, dacă ai nevoie să vorbești cu cineva, sunt aici.

El ridica resemnat din umeri.

— Oh, nu e nimic nou. Dacă renunț la serviciul acesta, se va răzgândi. Mi-a dat un ultimatum.

— Să-ți schimbi locul de muncă ? Dar asta e curată nebunie ! Ce altceva să faci ?

— Nu știu. Mă așez în sută dintre serviciile în care i-ar plăcea să mă vadă lucrând nu mă interesează. Iar cele care mă interesează, prezintă aceleași inconveniente ca și acesta.

— Totul depinde de locul pe care-l acorzi căsătoriei în viața ta...

El clătină din cap.

— Nu e chiar atât de simplu, Jess. Crede-mă, m-am gândit mult la asta și aș vrea s-o pierd pe Sue. Dar nu mă pot imagina lucrând într-un birou la ore fixe, cu mașină de la serviciu, dineuri de afaceri și secretare înțeleghătoare. Să mă trezesc în fiecare dimineață la aceeași oră, să plec cu geanta în mână și să mă întorc în fiecare seară să mă uit la televizor ? Brr ! Îmi da fiori gândul acesta ! De data asta, căsătoria noastră va fi un adevărat mar-

fragiu și nu ne mai putem întoarce în trecut, în timp ce astăzi îmi rămâne încă speranța...

Se întrerupsese ca să-și aprindă o țigară.

— Poate că munca mea nu este prea importantă pentru alții, dar pentru mine este. Îmi convine, îmi lasă posibilitatea să fiu eu însumi. Mă înțelegi, Jess ?

Tânăra realizatoare îl privi intens. Să lase oamenilor posibilitatea care provocase ruptura dintre ea și Matt ?

Chris o privi neliniștit.

— Da, cred că te înțeleg, șopti ea. Nu trebuie să încerci să-i schimbi pe ceilalți. Este ca și cum ai încerca să te încalți cu pantofi care sunt mai mici cu câteva numere : te dor picioarele, pantofii se deformează și până la urmă sunt buni de aruncat.

El zâmbi, ceva mai destins.

— Ai dreptate. Dar dacă-ți urmez raționamentul, nici eu nu am dreptul s-o oblig pe Sue să ducă o viață pe care nu și-o dorește...

Tânăra clătină din cap. Din păcate, însă, nu exista nici o soluție. Și totuși, cu doar patru ani în urmă, Chris și Sue formau cuplul ideal ; se gândiseră probabil că acea criză era trecătoare, dar acum toți erau nefericiți, mai ales micuțul Jasper...

În seara aceea, tulburată de conversația cu Chris, Jessica nu putu să nu se gândească la propriul trecut și să plece cu gândul cu câțiva ani în urmă...

Primele luni ale căsătoriei fuseseră idilice... Nu-și putu reprimă un fior de emoție revăzând chipul

lui Matt, pe care se citea pasiunea și tandrețea. Era atât de ușor să te afunzi în amintiri ! Care fusese grăunțele de nisip din angrenaj ? Își aminti de prima lor ceartă : Matt se întorsese într-o seară foarte bine dispus ; tocmai i se propusese să facă un documentar în Finlanda. Îi descriesese entuziasmat peisajele încă neatinse de civilizație. Jess îl asculta, vrăjită de încântarea lui, când el o anunță radios :

– Asta e, plecăm în iulie !

– Noi... în iulie ? repetă ea, nevenindu-i să creadă. Oh, Matt, ce păcat, nu pot veni cu tine !

El încruntase sprâncenele.

– De ce ?

– Sunt ocupată în cea de-a doua parte a lunii iulie. Mike Jennings mi-a cerut să lucrez cu el la un lung-metraj despre mineri și am acceptat săptămâna trecută. Îmi pare rău, Matt, dar nu pot reveni asupra deciziei. Eh, hai, nu-i chiar așa de grav ! Vei repera cele mai frumoase locuri și vacanța următoare o vom petrece în Finlanda...

Matt o privise fără să înțeleagă.

– Jess, cred că n-am auzit bine... Vrei să repeți, te rog ? Mike Jennings ți-a cerut... Visez cum a ?

– Nu. Dar nu prea văd ce e de mirare. Am mai lucrat cu ei și am învățat multe lucruri.

– Așa, care va să zică...

Ea văzuse în ochii lui gri o luminiță ce nu prevestise nimic bun.

– Nu-i nimic, Mike va avea tot timpul să-ți găsească o înlocuitoare, spusese el ridicând din umeri. Mă duc mâine la el și încerc să aranjez asta.

– Ce... ce vrei să „aranjezi” ? bâiguise ea, tremurând de furie. Serviciul meu ? Se pare că uiți că este vorba despre serviciul meu, Matt.

Asta fusese prima lor ceartă adevărată. I-ar fi putut pune capăt acceptând să-l însoțească pe Matt în Finlanda, dar altceva era în joc...

— Nu crezi că aş putea „aranja” şi eu cu Mike ?! exclamase ea tremurând de indignare.

Matt păruse sincer surprins.

— Am spus asta, pentru că iau mâine prânzul cu el. Aş fi putut să-i spun vreo două vorbe, dar dacă preferi...

— Nu, nu prefer, replică ea pe un ton usturător. De fapt, nu vreau să aranjez nimic !

El oftase.

— Deci nu vrei să vii în Finlanda cu mine... Dar de ce ? Nu pot să cred că este din cauză că i-ai promis lui Mike Jennings să cobori într-o mină !

— Ba da, exact asta e !

Jessica îşi aruncase nervoasă părul pe spate.

— Ascultă, Matt : de când ne cunoaştem am lucrat împreună. Vreau să-mi aprofundez cunoştinţele în meseria asta şi singurul mijloc de a reuşi este să fiu asistenta unui cât mai mare număr de realizatori. Înţelegi ?

— Sincer, nu. Îţi cunoşti meseria pe de rost, eşti cea mai bună dintre asistente, deci ce altceva mai vrei ?

— Nu vreau să rămân asistentă toată viaţa, asta e, spuse ea calmă, privindu-l drept în ochi.

— Da, ştiu, va trebui să ne gândim la întemeierea unei familii...

Ochii tinerei se măriră de surpriză.

— Ştii bine că nu vorbesc despre asta. Vreau să devin realizatoare.

— Realizatoare ? Dar suntem căsătoriţi şi eu...

Cuvintele tăsniseră de pe buzele Jessicăi cu violență :

— Și ce contează ? Nu sunt proprietatea ta, Matt. Ambiția mea nu este doar să fiu doamna Ferwood ! Vreau să fiu eu însămi, să mă realizez în meseria mea, care mă pasionează de altfel. Din câte știu, nu există nimic rușinos în asta și nu contrazice regulile căsătoriei, nu ?

— Calmează-te, Jess. Nu avem motiv să ne enervăm. Foarte bine, vrei să devii realizatoare. Dar cu ce te împiedică, dacă mergi cu mine în Finlanda ? Te asigur că Mike nu va avea nimic împotriva...

— Nu face pe încăpățânatul, Matt. Eu am ceva împotriva ! Nu-mi place să fiu bătută la cap și nici să mi se spună că poate într-o zi, dacă voi fi cuminte, Moș Crăciun îmi va oferi în dar un post de realizatoare... Vreau să ajung acolo prin propriile mele puteri, și dacă mă ții ca o cloșcă sub aripă, nu voi ajunge niciodată nicăieri !

Ochii gri ai lui Matt căpătaseră o lăcire metalică.

— Pretinzi că te sufoc pentru că am chef să mă însoțești în Finlanda ? Mă vei acuza oare că sunt o „cloșcă” și dacă-ți spun că pur și simplu nu-mi place ideea să te știu într-o mină...

Jessica se străduise să rămână calmă.

— Vreau doar să capăt mai multă experiență prin toate mijloacele posibile, pe lângă un cât mai mare număr de realizatori, spuse ea, rostind rar cuvintele. Dacă lucrez numai cu tine, nu voi avea decât punctul tău de vedere în meseria asta...

În acel moment își dăduse seama că atinsese un moment crucial în viața lor.

— Găsește-ți o altă asistentă pentru Finlanda, Matt. Eu voi realiza acel lung metraj cu Mike și apoi voi accepta și alte propuneri.

Se scurseseră câteva secunde interminabile într-o liniște absolută. Jessica se întorsese și privea pe fereastră. Îi auzi pe Matt apropiindu-se și tremură când îi simți mâinile pe mijlocul ei, urcând încet spre piept.

Se crispă. Matt avea întotdeauna un stil personal de a pune capăt unei discuții... Nu era cinstit; îi provoca dorința ca să obțină ceea ce dorea. Închise ochii și-și puse mâinile pe ale lui, știind că nimic nu o va face să se răzgândească. Dar până la urmă... Oare Matt s-ar putea lăsa convins? Se lipi de acel trup puternic și nervos și întinse mâinile în spate pentru a-l trage spre ea. Buzele lui îi atinseră ușor ceafa și se opriră mai mult după ureche. Ea își frecă obrazul de al lui și-l îmbrățișă cu dragoste...

— Jessica, gemu el, mângâind-o pe șolduri, te iubesc... Îți aparțin așa cum și tu îmi aparții...

Cu o mișcare ușoară o ridică și o transportă în celălalt capăt al camerei, în fața șemineului. O puse pe covorul gros și se lungi lângă ea. Pe trăsăturile lui regulate, luminate de flăcări, se reflecta intensitatea pasiunii. Cu o mână tremurătoare, Jessica îi mângâie părul negru. El îi prinse mâna, o sărută tandru în palmă și-și lăsă buzele să meargă de-a lungul brațului, trasând dăre de foc pe pielea ei fină. Se aplecă apoi, îndepărtă răscoiala corsajului și sărută locul unde începeau sânii.

— Ne aparținem unul altuia, continuă el, îmbrățișând-o cu pasiune.

Jessica își simți trupul răspunzându-i cu pasiune la mângâieri. Sângele îi alerga repede prin vene, sânii rotunzi se ridicau în ritmul respirației ei precipitate.

El o dezbracă cu o încetineală senzuală, apoi se debarasă la rândul lui de haine. Cu trupurile înlanțuite, cu răsuflările unite, se rostogoliră pe covor, oferindu-și goliciunea căldurii flăcărilor...

— Jessica, șopti Matt după ce se scurseseră mai multe minute, nu vei coborî în mina aia, nu-i așa? Promite-mi că nu te vei duce...

Timp de o clipă fu cât pe ce să cedeze, să-i promită că va face tot ce va dori el. Dar chiar în momentul când să deschidă gura, o opri ceva. Avea un sentiment adânc de rău...

Oare nu făcuse dragoste cu ea numai ca s-o facă să se răzgândească? Dar ea nu i se dăruise cu speranța că ar putea obține același rezultat? Își rezemă fața de umărul lui.

— Lasă-mă să fac treaba asta, Matt. Am nevoie de asta...

— Nu, vino în Finlanda... Gândește-te la acele cabane izolate în pădure, la solitudinea marilor locuri. Nu mă duc acolo fără tine, Jess. Am putea petrece o a doua lună de miere.

— N-am știut că s-a terminat prima, șopti ea visătoare, lipindu-se de el. Trebuie să fie frumos în Finlanda în iulie...

— Nimic nu te împiedică să mă însoțești.

— Ba da, i-am promis lui Mike...

— Spune-i că te-ai răzgândit. Spune-i că am mare nevoie de tine...

Vocea lui deveni blândă și mângâietoare.

– E adevărat, am nevoie de tine, Jess.

Cu prețul unui efort teribil, ea se eliberă din îmbrățișare și-și puse mâinile pe pieptul lui.

– Vreau neapărat să fac acel film. Ți repet, e foarte important pentru mine, pentru cariera mea.

– Mai important decât mine ?

El se ridică și-și trecu mașinal mâinile prin păr. Focul arunca umbre aurite asupra corpului musculos.

– Credeam că te-ai gândit...

– În timp ce făceam dragoste ?! explodează ea. Credeai că după ce mi-ai dovedit virilitatea ta voi ceda mai ușor ? Îmi pare rău, Matt, dar te înșeli ! Sunt soția ta, te iubesc, dar asta nu-ți dă dreptul să mă împiedici să trăiesc ! Eu nu-ți cer să abandonezi documentarul din Finlanda.

El vru s-o întrerupă, dar ea nu-l lăsă să vorbească.

– Cum voi deveni realizatoare dacă te voi urma ca o umbră ? În televiziune, oamenii încep să mă ia în serios, dar în curând mă vor uita dacă rămân asistenta ta.

– Tot ce înțeleg este că ți-ai pus în cap nesuferita idee de a deveni realizatoare. Nu uita totuși că suntem căsătoriți.

– Și aceste două lucruri sunt incompatibile ? Din cauză că sunt soția ta, nu pot să ajung ceea ce-mi doresc, sau mă crezi incapabilă ? Răspunde-mi sincer, Matt.

– Nu exagera totul ! Dacă aveai atâta ambiție, trebuia să rămâi nemăritată.

Jessica tresări.

– Poftim ? Este cea mai... cea mai misogină propoziție pe care am auzit-o vreodată !

– Taci și ascultă-mă ! urlă Matt atât de puternic încât ea avu impresia că se cutremurau toți pereții.

Nu-i vorbise niciodată pe tonul acesta. Surpriza o făcu să rămână mută, dar Matt începuse deja să vorbească.

– Nu vreau să te rănesc, Jess, dar dacă devii realizatoare, cuplul nostru se va afla în pericol. Vei avea responsabilități mari și amândoi vom suferi din cauza asta...

Jessica își mușcă buzele pentru a le împiedica să tremure.

– Și dacă totuși persist în această idee ?

– Nici nu se pune problema.

– Înțeleg. Deci a vorbit stăpânul, iar sclavul trebuie să-i dea ascultare.

Ea se ridică și începu să se îmbrace, conștientă că nu era scăpată din priviri.

– Îmi pare rău, dar nu voi reveni asupra promisiunii pe care i-am făcut-o lui Mike Jennings.

– Și pe urmă ?

– Pe urmă... o să văd eu.

Știa deja că nu va ceda niciodată. Niciodată.

În seara aceea, simțise pentru prima dată o mare răceală făcându-și loc în inima ei, inimă care până atunci nu bătuse decât pentru Matt Ferwood...

După aceea, nimic nu mai fusese la fel, își aminti ea cu melancolie. Matt nu-i mai vorbise niciodată despre Finlanda, iar ea lucrase cu Mike Jennings. Și când îl anunță că acesta din urmă o cerea pentru continuarea seriei, el o întrebase pe un ton sarcastic dacă în curând nu vor avea nevoie de întâlniri ca să se vadă între două filmări.

Totuși, Jessica făcea tot ce putea ca să împace serviciul cu viața de acasă. Dar când Matt aflase că ea trebuia să lipsească vreo trei săptămâni, avusese loc o nouă confruntare, care se terminase urât de tot.

— O platformă petrolieră? Doar nu vorbești serios! Locurile acelea sunt foarte periculoase. Unde spui? În Groenlanda? Și când mă gândesc că nu ai vrut să mergi cu mine în Finlanda... Incep să-mi pun întrebări în legătură cu relația ta cu Mike Jennings.

— Știi foarte bine că nu e nimic între noi, răspunse ea calmă, hotărâtă să pună lucrurile la punct. Așa că nu-ți lăsa imaginația s-o ia razna. Se întâmplă să învăț multe alături de Mike."

— Nu mă indoiesc de asta... spuse el pe un ton ironic, ce aproape că o făcu să-l pălmuiască. Desigur, în Finlanda nu ai fi învățat nimic...

Tânăra oftă.

— Te rog, hai să nu mai vorbim despre Finlanda..

Matt o privi fix. Ochii lui gri erau întunecați.

— Așa e, ai dreptate. Să nu mai vorbim. Îți urez mult noroc, Jessica.

Tonul lui era atât de tăios încât tânăra se alarmă și fu invadată de neliniște. Unde voia să ajungă? Înainte să-l poată întreba, el începuse să vorbească despre munca lui, pe un ton foarte profesional. O barieră de netrecut, deși invizibilă se ridica între ei...

Câteva zile mai târziu, Matt plecă în Mexic pentru mai multe săptămâni și ea nu primi decât trei scrisori scurte, reci și impersonale, în care spunea că totul era în ordine și că timpul era frumos.

Pentru a-și alunga temerile, ea se adânci în muncă. Mike Jennings nu înceta să laude calitățile primei lui asistente. Dar neliniștea era acolo, adăpostită în adâncul sufletului ei... Iar în posturile de televiziune, vestea începuse deja să se răspândească... vestea că Matt Ferwood redevenise un Don Juan. Noua lui asistentă, o tânără scoțiană pe nume Fiona, avea niște superbi ochi și picioare înnebunitoare, după spusele unui cameraman revenit din Mexic. Jessica nu fu surprinsă să afle că Matt și Fiona petreceau ore întregi vizitând templele aztece...

— Știți, realizatorii și asistentele lor trebuie să fie adesea împreună, îl asigură ea fără prea mare convingere, pe cel care-i șoptise cu amabilitate acea informație.

Vorbea din experiență. În California, nu se despărțiseră nici o clipă. Nu putu să se gândească la prima lor noapte de dragoste pe malul râului fără să-și simtă inima strângându-se.

La întoarcere, Matt îi jură că nu se petrecuse nimic între el și Fiona. Viața lor intră pe făgașul normal : munca Jessicăi ridica între ei nu asemenea zid încât nu mai vorbeau decât despre lucruri banale.

Când el plecă în Israel să filmeze cu Fiona, bârfele despre infidelitatea lui fură cu greu stăpânite. Trezindu-se într-o dimineață, Jessica își dădu seama că gelozia se instalase definitiv în sufletul ei...

Situația se înrăutăți când Matt plecă la New York pentru a adapta pentru marele ecran o piesă de teatru ce cunoștea un succes răsunător pe Broadway. De data aceasta, noua lui cucerire era actrita principală din film, Sylvia Steele. Se vorbea despre ei chiar și în coloanele de bârfă din ziarele new-yorkeze. Jessica nu mai putea pretinde că era

vorba despre bârfele unor oameni invidioși, pentru că putea vedea fotografii cu Matt și Sylvia dansând în cluburi de noapte, sau ieșind la braț din restaurant.

Primele lucruri pe care le descoperi Matt când se întoarse din Statele Unite fură fotografiile și articolele din ziar Jecupate cu grijă și așezate pe masă.

— Bun, de acord, oftă el, am ieșit mult cu Sylvia Steele. Dar Jessica, pentru Dumnezeu, ce-ți imaginezi ? Făceam cu ea un film, trebuia s-o cunosc !

— Găsește o altă scuză, te rog. Nu erai obligat să te duci să dansezi cu ea în fiecare seară. Sunt curiosă să află până unde a ajuns „gradul vostru de intimitate” !

— Nu vei afla nimic ! Explodă el dând drumul valizelor din mâini cu violență. O, Doamne, chiar trebuie să fac față unui interogatoriu, din prima clipă în care am trecut pragul propriei mele case ? Dacă ai atât de puțină încredere, de ce nu lucrezi cu mine ? Așa ai putea să mă supraveghezi mai bine. Sau îți mai rămâne o soluție : angajează un detectiv particular.

Ea ridică ochii plini de lacrimi spre el.

— Dar ce ar trebui să cred, Matt, când văd toate aceste fotografii în ziare ? Și nu e prima dată... Dacă nu e o actriță, e o asistentă sau scenarista ! Cum aş putea să am încredere în tine ?

— Nu te împiedică nimic să mă crezi. Cunoști meseria asta și știi bine că suntem tot timpul asaltați de fotografi și ziariști. Nu ai decât să-i asculți dacă vrei. Dar în cazul acesta, există o soluție excelentă...

— Care ?

Jessica simțea că trăia momentul crucial al existenței lor.

— Am putea divorța... sau cel puțin, ne-am putea despărți. Ar trebui să fii de acord, pentru că de câțva timp relația noastră nu este prea strălucită. Ca să fiu sincer, căsătoria noastră este un eșec.

Urcă primele trepte, apoi se întoarse și o privi. Umbra lui se proiectă, imensă, pe pardoseala holului.

— Te rog să nu mă deranjezi până mâine. Am făcut o călătorie lungă și sunt obosit.

În timp ce el dormea, Jessica plecă.

Într-o stare de semi-conștiență, ea își strânse câteva lucruri, pe care le aruncă de-a valma într-o valiză și părăsi camera. Luă un tren spre Cornwall și închirie o cameră într-un mic hotel de pe malul mării. Mai avea două săptămâni de concediu, pe care le petrecu pe plajă, mergând pe malul apei ore întregi. Când se întoarse acasă, după cincisprezece zile, găsi apartamentul gol. Nu mai existau decât câteva lucruri ale ei adunate în mijlocul salo-nului. Portăreasa îi spuse că domnul Ferwood plecase fără să-i lase vreo adresă.

*
* *

Jessica petrecuse o seară melancolică rememorând toate aceste amintiri, așa cum întorci paginile îngălbenite ale unui album cu fotografii... În timp ce se dezbrăca, parcurse camera din priviri; nici un bărbat nu intrase niciodată în camera aceea. De fapt, nu existase nici un bărbat în viața ei de când îl părăsise pe Matt — sau de când o părăsise

el. Rănită de uniunea lor furtunoasă, se refugiase în singurătate, hotărâtă să nu se mai lase prinsă într-o aventură asemănătoare.

De atunci, își consacrase toată energia muncii și fusese repede recompensată, fiind numită oficial realizatoare. Doi ani mai târziu, era destul de cunoscută în profesie ca să-și poată permite să-și aleagă subiectele care o interesau. Îi dovedise astfel lui Matt că era capabilă să reușească...

De altfel, Matt recunoscuse succesul ei, căci altfel nu i-ar fi încredințat această sarcină. Dar el urcase pe o scară strălucitoare, căci între timp devenise producător. Între ei exista deci un decalaj permanent...

Un lucru era însă sigur : o dată filmul terminat, își va da demisia și se va duce să locuiască în altă parte, la Londra, sau în străinătate. De cât timp era despărțită de soțul ei ? Exact de patru ani și trei luni... Or, legea engleză stipula că după cinci ani de conviețuire separată, unul dintre soți putea să divorțeze fără consimțământul celuilalt. Se gândise Matt la asta ? Ea dorise de mai multe ori să ceară divorțul, dar nu se hotărâse niciodată... Și se pare că nici Matt. La câteva săptămâni după despărțirea lor, el vânduse apartamentul și-i trimisese jumătate din bani, având ca intermediar pe unul din membrii familiei lui. Cecul semnat de el fusese singurul semn de viață din partea lui timp de patru ani.

„Chiar dacă-i porți numele, nu mai înseamnă nimic pentru tine”, își repeta ea cu încăpățănare. Era mai bine să divorțeze și să taie pentru totdeauna cordonul care-i lega. Poate că Matt se gândea să se recăsătorească... Nu părea insensibil la far-

mecul frumoasei arheolog și ideea de a se numi Chantal Ferwood nu părea să-i displacă domnișoarei Gordon. Jessica nu putea decât să le ureze noroc...

Cobori în bucătărie ca să mănânce un măr și să bea un pahar cu lapte, apoi urcă în dormitor, stinse lumina și se încolăci sub pătură, ca atunci când era copil, sperând să adoarmă...

CAPITOLUL V

Jessica își puse toate hârtiile pe birou și începea să-și ordoneze secvențele filmului când se auzi soneria telefonului.

— Alo ? spuse ea pe un ton absent.

În urechi îi așună vocea veselă a lui Chris.

— Jess ? Am găsit o căsuță ruinită. După cum mi s-a spus, urmează să fie demolată, ceea ce e păcat, pentru că este amplasată într-o regiune frumoasă. Nu există nici o altă casă în jur și nici vecini. Ca să ajungi la ea, trebuie să mergi pe un drum de țară.

— Perfect. Deci nu vom deranja pe nimeni. Trebuie mult de lucru la ea ?

— Nu... Interiorul a suferit ceva mai mult. Este incredibil, dar casa asta ar putea fi restaurată perfect. Numai că nimeni nu poate trăi într-un loc atât de izolat.

— Poți să o cumperi... Și despre cealaltă casă ai ceva vești ?

— Nimic concret deocamdată, dar mai am o speranță. Emlyn mi-a vorbit despre un prieten, un arhitect ieșit la pensie, care a cumpărat o casă lângă estuarul Mawdacch, nu departe de Barmouth. Are o vedere spre Cedar Idris și alta spre mare. Emlyn

spune că este minunat restaurată, cu ferestre mari la parter și la primul etaj. Se pare că și camerele sunt foarte spațioase.

— Cu atât mai bine. Avem nevoie de spațiu pentru întreaga noastră echipă. Când trebuie s-o vizitezi ?

— Mâine. Am vorbit cu arhitectul la telefon și mi s-a părut foarte simpatic. Soția lui este pictoriță. M-au invitat la prânz.

— Mă întreb dacă nu ar trebui să vin cu tine. Poate că dacă aș vedea locurile, aș putea înainta cu acțiunea.

— Exact de aceea te-am sunat. Și tu ești invitată.

— Mâine zici ? Stai să mă uit în agendă... Da, sunt liberă. Ți mulțumesc, Chris. Ai făcut o treabă bună, adăugă ea înainte să închidă.

Își strânse hârtiile oftând ; le rămânea multă treabă de făcut și dorea cu orice preț să termine filmările înainte de întoarcerea lui Matt.

*
*
*

Jess ajunse a doua zi dimineața la ora unsprezece în vârful dealului ce străjuia orașul Barmouth. Urmând indicațiile lui Chris, o luă pe un drum lateral care ducea spre o casă izolată, văruiată toată în alb, care se decupa pe cerul albastru. Coborî din mașină și respiră aerul proaspăt cu plăcere.

Ar fi fost foarte greu să-și imagineze o vedere mai bună pentru filmare : în valea din fața casei, se vedea faleza de care se spărgeau valurile inspumate. Marea în creștere puneă stăpânire pe estua-

rul nisipos Mawdacch, creând un lac imens a cărui culoare albastră sublinia flancurile sălbatice și dezgolite ale Cedar Idris-ului. Nu departe de plajă se vedeau în derivă surfuri, mici puncte colorate pe suprafața încrețită a mării.

Din toate părțile ajungeau la ea strigăte de păsări. Auzea strigătul coțofenei cu frumosul ei penaj negru cu alb și cu ciocul lung portocaliu, pe cel al becațelor și al fluierarului-gulerat cu picioare lungi. Jessica se gândi emoționată la tatăl său, pasionat de ornitologie, care o învățase, când era mică, să recunoască păsările din ținutul lor...

Merse de-a lungul unui zid de piatră ce mărginea grădina-terasă, intră pe o poartă de lemn pictat și se îndreptă spre casă. O ușă mare se deschise și un bărbat cu chip prietenos îi făcu semn să intre.

— Doamna Ferwood ? Imi pare bine să vă cunosc. S-ar spune că ne aduceți soarele...

— Este un timp excelent ! exclamă ea. Și ce ținut încântător ! Mi-am permis să mă opresc ca să admir peisajul.

— Bine ați făcut. De cincisprezece ani locuiesc aici și tot nu mă satur.

Jessica își urmă gazda într-un salon mare, unde vizitatorul era frapat mai întâi de fereastra imensă prin care peisajul părea un tablou. Șemineul din piatră tăiată în care ardea un foc zdravăn și pereții lambrisați cu lemn de pin de culoare închisă, creau o atmosferă călduroasă. În fața șemineului, pe o masuță joasă din marchetărie erau așezate o cafetieră și șase cești. Jess se așeză pe o băncuță de lemn, în fața ferestrei și începu să păfăvrăgească cu gazdele, în timp ce bea o cafea delicioasă.

Gary Hart, un tip cu chipul rotund și zâmbet copilăros, păru imediat interesat de film și puse întrebări foarte pertinente. Soția sa, Ann, o femeie gîn-gașă și drăguță, cu părul ondulat, îi ascultă în liniș-te, apoi adăugă câteva remarci la ceea ce spusese soțul ei. Erau vizibil încântați de ideea de a vedea turnându-se un film în casa lor.

Curând, ajunseră să vorbească și despre poli-tică.

— În regiunea asta am ajuns într-o situație tris-tă, spuse Gary pe un ton necăjit. Guvernul ar fi trebuit să pună niște limite de preț pentru a pune capăt incendiilor. Este ușor de spus, desigur, dar ar trebui totuși să ieșim din cercul ăsta vicios.

Jessica îl aprobă cu vigoare.

— Exact asta încerc să demonstrez în film. Car-tea lui Emlyn Thomas ilustrează perfect această pro-blemă. Presupun că ați citit-o, nu ?

— Desigur. Și am petrecut multe seri vorbind despre asta cu Emlyn...

În acel moment, Ann Hart îi propuse tinerei să viziteze cu ea restul casei. Jess aruncă o ultimă pri-vire spre fereastra imensă.

— Ce vedere superbă... Presupun că ați pictat-o adesea !

— A, da ! Cred că am desenat-o de peste o sută de ori ! Nu-mi pot da seama dacă o prefer pe timp frumos și însorit ca astăzi, sau când cerul este gri și amenințător. Vă voi arăta picturile mele imediat.

Amândouă intrară în dormitorul conjugal, care se deschidea spre un balcon sculptat în lemn.

— Aici luăm adesea micul dejun, explică Ann Hart. Este unul dintre puținele locuri din casă total adăpostite de bătaia vântului.

— Chiar aş vrea să filmez câteva scene aici, dacă sunteţi de acord, desigur. Evident, timp de câteva zile casa dumneavoastră va fi cu susul în jos. Dar nu vă speriaţi, echipa are foarte multă grijă, şi nu va produce pagube...

Ann Hart zâmbi.

— Suntem gata să primim echipa. Trebuie doar să ne anunţaţi din ajun.

În timp ce coborau la parter, Jessica se opri să examineze tablourile agăţate pe pereţi. Erau foarte multe, majoritatea în acuarelă, dar existau de asemenea câteva picturi în ulei. Semnătura minusculă a Annei Hart se afla în colţul din dreapta al fiecărui tablou.

— Îmi place ceea ce faceţi, şopti Jess aplecându-se pentru a privi mai îndeaproape o pânză. Ia te uită, ciudat, am impresia că ştiu acest...

Se întoarse brusc, cu inima bătându-i cu putere. Ann se apropie de tablou ca să vadă ce ar fi putut provoca tulburarea invitatei sale, apoi puse mâna pe braţul acesteia.

— Doamnă Ferwood ? Nu vă simţiţi bine ? Sunteţi foarte palidă...

— Mulţumesc... eu... n-am nimic.

— Sprijiniţi-vă de mine... Veniţi să staţi jos. Gary ? Poţi să aduci un pahar cu apă, te rog ? Prietenei noastre îi este puţin rău.

— Mulţumesc, şopti Jessica după ce bău o înghiţitură de apă. Nu ştiu ce m-a apucat...

Ann Hart o privea îngrijorată.

— Puteţi să mergeţi ? Haideti în salon să staţi întinsă pe canapea.

Jess se forţă să zâmbească.

— Nu vă taceți griji. Probabil că am stat aplecată prea mult și m-a luat amețea.

— Vă las singură câteva minute, spuse Ann cu o voce blândă. Vii, Gary ? Uite, se vede un tânăr la capătul drumului. Trebuie să fie prietenul dumneavoastră. Il va întâmpina Gary în timp ce dumneavoastră vă veți odihni.

Puțin după plecarea lor, Jessica auzi vocea lui Chris apoi pe cea gravă a lui Gary. Închise ochii și-și sprijini capul pe marginea canapelei. Din fericire, senzația de amețea dispăruse, dar trebuia încă să stea întinsă. Revedea fără încetare micul tablou care o tulburase atât de tare, o pictură cu tonuri foarte calde de galben și portocaliu, reprezentând în prim plan o grădină cu flori strălucitoare, floarea-soarelui, călțunași și filimice, crescând pe malul unui pârau. În planul al doilea, decupându-se pe un cer de furtună, se ridica silueta maiestuoasă a unui castel franțuzesc din secolul al optsprezecelea.

Cunoștea bine acest castel. Il văzuse timp de cincisprezece zile, cât durase luna ei de miere, ivindu-se din ceață în fiecare dimineață și scăldat în fiecare seară de razele lunii.

Avea mereu la ea fotografiile din călătoria lor de nuntă, fotografii care arătau un Matt fericit și zâmbitor... Închiriaseră pentru două săptămâni o căsuță veche ascunsă între stejari, în fața castelului, în inima Perigord-ului. Și în fiecare dimineață, mergând la cumpărături, trecea prin fața grădinii atât de minunat pictată de Ann Hart.

Nu dorise să evoce în fața gazdelor sale aceste imagini extrem de dureroase. Era mai bine să-și alunge amintirile din adâncul sufletului, uitând de castel, uitând de trecut, uitând de Matt.

Ușa se deschise încetîșor și apărură capul îngrijorat al lui Chris. El veni și se așeză lângă ea, privind-o cu sollicitudine.

— Jess, te simți bine ? Doamna Hart tocmai mi-a spus că ți-a fost rău. Doar nu ești bolnavă ?

— Nu, e ceva trecător.

— Sper să fie așa... Dacă ni se îmbolnăvește realizatorul, am băgat-o pe mîneacă. Știi, chiar pari obosită...

— Ei, hai ! Ce-ți inchipui... Chris, trebuie neapărat ca acest film să fie o reușită, adăugă ea apucându-l de mână. Matt ar fi prea încântat să mă vadă dînd greș. Îl și aud deja : „ți-am spus eu, Jess...” Întotdeauna a crezut că nu sunt aptă pentru această meserie.

Se ridică și-și aruncă pe spaté părul roșcat.

— O să vadă de ce suntem în stare, nu-i așa, Chris ?

Tănărul se scărpină în cap, încurcat.

— Apropo de Matt. Nu prea sînt de acord cu tine. De ce ți-ar fi dat să faci filmul dacă n-ar fi avut încredere în tine ? Doar nu ai de gînd să susții că ar vrea să te vadă dînd greș ?

Jessica oftă.

— Poate că ai dreptate, mă las purtată de imaginație. Dar știi, chiar știindu-l la capătul lumii, îi simt privirea critică asupra mea, ca atunci cînd am învățat să conduc sau cînd făceam ceva ce considera că intra în atribuțiile lui.

Chris începu să rîdă.

— Dar așa li se întîmplă multor soți... Liniștește-te, vom face un film extraordinar.

O fracțiune de secundă, privirile lor se încrucișară, apoi Jessica întoarse capul, emoționată, și contemplă peisajul prin fereastra mare a camerei.

— Îți mulțumesc, Chris. Știi, chiar ai descoperit locul ideal. Privește, marea este în continuă urcare !

Într-adevăr, apa se răspândea foarte repede pe nisipul fin, acoperind movilițele din rocă de pe care păsările gurmănde prindeau în grabă ultimele insecte, știind că pietrele vor fi acoperite timp de mai multe ore. Ultimii căutători de scoici urcau spre faleză cu plasele pline.

— Totul este atât de liniștit, șopti tânăra. Nici nu-ți vine să crezi că oamenii dau foc caselor.

Chris ridică din umeri.

— Exact, contrastul acesta este interesant și trebuie arătat în film.

— Da, va trebui arătat cât de mult iubea Hugh ținutul, cât de mult a suferit când a fost izgonit din casă. Gestul lui este acela al unui om încolțit. A pierdut totul : locuința, locul de muncă, un copil, și înțelege că trebuie să ia totul de la zero. Știind totuși că gestul său nu va repara nimic din toate astea, el dă foc casei, pentru a-și exprima mâhnirea.

Continuare să vorbească despre film și în timpul mesei. Cei doi Hart, vizibili interesați de subiect, îi dădeau Jessicăi sfaturi avizate care clarificau punctul de vedere pe care încerca să-l illustreze.

Când să plece, realizatoarea le promisese că le va telefona îndată ce va cunoaște data exactă a începutului filmării.

— Voi veni cu echipa de tehnicieni ca să vadă ținuturile. Vom încerca să vă deranjăm cât mai puțin posibil.

— Dar știți bine că suntem încântați ! exclamă Gary Hart. Vă așteptăm cu nerăbdare.

— Ce-ar fi să-i facem o scurtă vizită lui Emlyn ? propuse Chris urcându-se în mașină. M-a sunat ieri ca să mă anunțe că are ceva noutăți pentru tine.

— Noutăți ?

El zâmbi, dar refuză să-i spună mai multe. Indignată, ea îl bombardă cu întrebări, dar se lovi de tăcerea lui încăpățânată. Urmărind Austin-ul lui Chris pe drumul ce serpuia pe deal, Jessica se tot gândea la Matt... Ce făcea oare în acel moment sub soarele cald al tropicelor ? Nu primise nici o scrisoare de la el în cincisprezece zile...

După câteva ore însă, plecând de la Emlyn Thomas, era prea surescitată ca să se mai gândească și la problemele matrimoniale. Umbra lui Matt dispăruse. Ea se gândea acum la noua dimensiune pe care o va lua filmul : telespectatorul îl va putea auzi pe adevăratul Hugh de ce se hotărâse într-o seară să dea foc unei case. Și dacă el va accepta să vorbească în fața camerelor de luat vederi, așa cum îi vorbise ei, publicul va fi profund tulburat...

Revăzu sosirea ei la vila lui Emlyn, privirea călduroasă a acestuia, zâmbetul vesel al lui Mary. Scriitorul, care îl făcuse pe Chris să promită că nu-i va dezvălui secretul, simțea o plăcere copilărească întârziind întâlnirea...

Intrând în salon, Jessica se pomenise față în față cu un bărbat înalț și slab, cu părul negru, îmbrăcat într-o salopetă de lucru.

— Jess, ți-l prezint pe Jan Perry.

Emlyn făcu o scurtă pauză, savurând efectul, apoi continuă pe un ton blând :

- Il cunoști mai bine sub numele de Hugh.
- Hugh ? repetă tânăra stupefiată. Vrei să zici, Hugh din romanul tău ?
- Chiar el, dragă prietenă. Domnul Perry acceptă să-ți vorbească, dar nu este pregătit încă să fie filmat.

Jessica ridică încet ochii spre Jan Perry. Îl avea deci în față pe cel al cărui destin îl tulburase atât de mult pe Emlyn Thomas încât acesta se hotărâse să-i aștearnă povestea pe hârtie. Foarte slab, cu ochii mari albaștri adânc incercănați, cu chipul supt, exact așa și-l imaginase ea.

Puțin emoționată, ea întinse mâna, pe care Jan Perry o apucă după o scurtă ezitare. În privirea lui, ea citea o tensiune extraordinară. Deși acceptase să o întâlnească, cu siguranță că nu era dispus să meargă mai departe, adică să se prezinte în fața unei camere de luat vederi. Avea impresia că avea în față un animal rănit, înspăimântat, a cărui încredere trebuia s-o câștige cu orice preț.

La început rezervat, circumspect, răspunzându-i la întrebări monosilabic, Jan se destinse puțin câte puțin și începuse să vorbească, deși se vedea că nu avea obiceiul să-și exprime sentimentele în cuvinte. Jessica simțea că el venise mai ales pentru a-i face un hatâr lui Emlyn Thomas. Refuză categoric să apară pe ecran, dar acceptă să fie înregistrat pe casetă audio. Jessica încercă să vizualizeze scena : se va vedea Hugh urcând până la vilă și dându-i foc și în același timp se va auzi vocea lui Jan, relatând scena, așa cum o trăise...

Când tânăra ajunsese acasă era deja noapte și pe cer apăruseră primele stele. Băgă mașina în garaj, apoi făcu înconjurul grădinii, cu pași lenți, respirând

parfumul micsandrelor. Totui era liniștit ; se auzea numai cântecul unei cucuvele într-un stejar bătrân.

Jess oftă mulțumită și urcă treptele verandei. Dar, abia băgase cheia în ușă că auzi soneria telefonului. Fără să mai piardă timpul închizând ușa, se repezi în casă și ridică receptorul.

— Alo ?

— Ce mai face în seara asta încântătoarea mea soție ? Căci dacă nu mă înșel, la tine este noapte...

— Matt ! Nu mă așteptam...

— Aveam chef să-ți aud vocea simpatică, o întrerupse el. A trecut atâta timp de când nu ne-am văzut... Ai ceva noutăți ?

— Despre film ? întrebă ea sec. Ai putea să-l întrebi pe Graham...

— Nu, știu că acolo totul este bine. Nu vorbeam neapărat despre film. Voiam doar să știu ce mai faci, să-ți aud vocea.

Surprinsă, Jess rămase mută. Să-i audă vocea ? Ce-i venise ? Timp de patru ani nu-i telefonase nicio dată !

— Jess ? Mă auzi ?

— Da, sunt aici.

— Spune-mi ceva, continuă el pe un ton mângâietor. Unde ești în clipa asta ? E frig la tine ?

Tânăra oftă, ușor enervată.

— Matt... Doar nu m-ai sunt ca să-mi vorbești despre ploaie și timp frumos !

— De ce nu ? Voiam să te aud vorbind.

— Pentru că eu... Bine, de acord...

Privi spre ușa rămasă deschisă.

— Ei bine, e noapte și pe cer sunt stele. Este destul de cald, ai crede că suntem în luna iulie.

Simt de aici mirosul micsandrelor și aud cucuveaua din copac. Probabil că și-a făcut cuibul într-o scorbură. În gardul de lemn câinesc își fac cuibul niște pițigoi și un măcăleandru.

Se opri, râzând ușor incurcată. De ce-i vorbise în felul acesta ?

Vocea lui Matt ajunse la ea, puțin cam infundată, dar foarte blândă.

— Mi-ar plăcea să fiu lângă tine ca să împărtășesc această clipă. Ți amintești casa pe care am închiriat-o în luna noastră de miere ? Serile erau ca aceasta, calde și parfumate. Ți amintești, Jess ? Doar nu ai putut uita...

Tânăra își dădu seama că tremura violent și că picioarele refuzau să o mai susțină. Se lăsă să alunece ușor până la pământ și se sprijini de zid. De ce-i telefona Matt din Africa pentru a-i aminti de luna lor de miere ?

Fără să creadă în telepatie, recunoscuse întotdeauna când fuseseră împreună tulburătoarea capacitate a lui Matt de a-i ghici gândurile. Dar în seara aceasta îi despărteau mii de kilometri !

— Amintește-ți, continuă el pe un ton blând, torturant, eram singuri pe lume... Ce zile fierbinți petreceam pe malul râului ! Înainte, nu te scaldai niciodată goală. Adoram pudoarea ta. Niciodată nu făcusem dragoste cu o sirenă atât de drăguță...

— Nu crezi că este puțin cam târziu pentru regrete ?

El nu păru să audă remarca.

— Ți amintești parfumul acelor de pin ce trosneau sub picioarele noastre ?

Jessica tremură. Cuvintele lui Matt se infiltrau în sufletul ei, fără ca ea să vrea. Imaginile defilau

cu încetitorul prin fața ochilor săi. Trupurile lor înălțuite pe malul râului, la umbra pinilor, parfumul acru-dulceag al rășinii... Un val de căldură o invadează și trase mai adânc aer în piept. Tabloul Annei Hart îi apărură în față și închise ochii, aproape simțind parfumul florilor din grădina castelului.

Rățiunea îi spunea să nu-l mai asculte pe Matt și să închidă telefonul dacă dorea să doarmă liniștită. Dar la celălalt capăt al firului Matt vorbea fără încetare...

— Ne-am putea întoarce acolo. Ce zici ? Jess, răspunde-mi ! Nu vrei să re trăiești acele clipe magice ?

Tânăra mai găsi puterea să-și revină.

— Nu, Matt, totul s-a terminat între noi. Credeam că am fost destul de limpede ! Ascultă, nu știu care este adevăratul motiv pentru care m-ai sunat, dar tocmai m-am întors și sunt obosită...

— Chiar nu știi ? i-o tăie el cu un râs cinic. Nu mă vei face niciodată să cred asta...

— Ce vrei să spui ?

— Prefer să tac. Dar în seara asta, în pat, gândeste-te la ce ai pierdut...

— Și tu la ce te gândești, singur în pat ? De fapt, cu siguranță că nu ești singur. Apropo, ce mai face Chantal Gordon ?

După un scurt moment de tăcere, el începu să vorbească, dar de data asta, tonul lui era dur, tăios.

— La revedere, Jessica. Îți urez noapte bună !

Inchisese. Jessica se ridică încet, aprinse lumina și închise ușa de la intrare. Toată bucuria ei se evaporase. Se simțea plictisită, deprimată. De ce îi telefonase Matt, se întreabă ea, îndreptându-se spre

bucătărie. Ca s-o tulbure ? Era un fel de pedeapsă întârziată, o răzbunare sau voia să-i demonstreze că-i putea controla emoțiile doar printr-un singur telefon ?

Își puse poșeta pe masă și puse în priză ceainicul electric. O cafea îi va face bine. Nu-i era foame, dar se hotărî totuși să-și facă o omletă. Nici nu se punea problema să se lase doborâtă ! Și dacă telefonul va suna din nou, nu va mai răspunde ! De ce reacționase Matt atât de violent când pronunțase numele lui Chantal Gordon ? Desigur, fusese dinadins ironică, pentru ca el să afle că nu era proastă. În fond, trebuia să-l învinuiască.

Scoase ouăle din frigider, le sparse într-un castronel, puse puțin unt în tigaie și turnă în ea ouăle bătute. În timp ce ouăle se prăjeau, bău cafeaua, răsfoind în mod mașinal ziarul. Știrile zilei defilau prin fața ochilor ei : o grevă într-o uzină de automobile, un adolescent fugit de acasă, incendiu la un mare hotel. În pagina de scandal se vorbea despre familia regală și despre cel de-al cincilea soț al unei actrițe celebre, iar în josul paginii se afla o fotografie de o calitate proastă, căreia Jess nu-i dădu imediat atenție. Continuă să răsfoiască ziarul, apoi încruntă sprâncenele și dădu paginile înapoi...

Chantal Gordon, strălucind de frumusețe, îi zâmbea fotografului, îmbrăcată cu o rochie mulată care nu ascundea nimic din formele voluptuoase. Poza, radioasă, cu capul sprijinit de umărul lui Matt...

Comentariul ziaristului era elocvent : „Celebru producător Matt Férwood și nu mai puțin celebra arheolog Chantal Gordon se vor căsători oare în curând ? Așa s-ar crede...” Se mai spunea că dom-

nișoara Gordon, divorțată de curând de un profesor universitar, mărturisise că : „dorea să-și refacă viața și să-și întemeieze un cămin adevărat”.

Jessica apropie ziarul de ochi, citi și reciti articolul și privi fotografia cu atenție. Matt părea nemulțumit, dar nu era de mirare, căci nu suportase niciodată ziariștii. Chantal, în schimb, radia de fericire. Felul în care-l ținea de braț era mai mult decât posesiv...

Jess lăsă ziarul și începu să se gândească. Nu era deloc mirată, dar avea impresia că fusese pusă în fața unui fapt împlinit. De ce o sunase Matt exact în seara aceea ca să-i vorbească despre lung de miere și să-i propună să se impace cu el ? Din cauză că știa că apăruse în ziar acea fotografie ? Doar s-o liniștească ? În cazul acesta, de ce nu-i spusese nimic despre asta ? Sau era doar o formă rafinată de tortură, știind că într-una din zile ea va descoperi fotografia ? Unde dracu voia el să ajungă ?

CAPITOLUL VI

Matt n-o mai sună. Jess petrecu seri întregi întrebându-se dacă trebuia să fie ușurată sau disperată. Telefonul acela ciudat, urmat la câteva minute de descoperirea fotografiei în ziar, o lăsase complet descumpănită. Nu știa ce să creadă : vocea lui Matt, aflat la mii de kilometri depărtare, care părea sinceră, sau insinuările unui jurnalist, justificate de fotografie ? Un singur lucru era clar : regreta că reînnoșase legătura cu el. În câteva luni ar fi putut divorța, fără a mai fi nevoie să se întâlnească...

*

*

*

După o săptămână, decupajul filmului era destul de avansat. Însărcinatul cu distribuția luase legătura cu mai mulți actori, cu care ea trebuia să se întâlnească în weekend-ul următor la Londra. Mai rămăneau de organizat doar secvențele documentare, interviurile, de găsit alte exterioare, de renovat vila și de pus la punct numeroase probleme administrative. Jessica se gândi că trebuie să apeleze și la un expert în efecte speciale, pentru scena cu incendiul și-i ceru să fie de față în timpul filmărilor.

Cu Emlyn discutară îndelung la telefon despre costume și despre atitudinea diverselor personaje. Totul o costă mult timp și energie, mai ales că se iveau tot timpul probleme noi. Chris și Hilary o ajutau cât puteau, dar hotărârile finale îi reveneau întotdeauna realizatoarei.

Plecă deci la Londra cu plăcuta senzație că merge în vacanță. Îi plăcea să rătăcească pe străzi, să se oprească în fața magazinelor de modă, să privească miile de chipuri necunoscute pe care le întâlnea în cale. Atmosfera din capitală era atât de diferită de cea dintr-un orașel micuț, liniștit, precum Shrewsbury...

Sâmbătă trebuia să se întâlnească cu actorii selecționați pentru a interpreta rolurile lui Hugh și Olwen. Dorea din tot sufletul ca actorul să nu semene cu Jan Perry. Tentația de a alege o sosie ar fi fost prea puternică...

Însărcinatul cu distribuția convocase cinci bărbați și cinci femei cărora ea le oferă câte un sfert de oră de audiere. Până la urmă nici un actor nu semăna cu Jan, corespunzând cu aproximație tipului de personaj pe care-l ceruse ea. Toți l-ar fi putut încarna pe tânărul galez, relevând aspecte diverse ale caracterului acestuia. Realizatoarei îi rămânea de ales dintre aceste fațete care era cea mai interesantă și, prin asta, care era actorul cel mai în măsură să o pună în valoare.

Jessica purtă o lungă discuție cu actorii, explicându-le subiectul filmului și caracterul personajelor. Ei o ascultară cu atenție, știind că pentru cel care urma să fie ales va suna în curând ceasul succesului. Îi puse să recite câteva texte, apoi ascultă fragmente din înregistrările cu prestările lor anterioare.

— A fost într-adevăr o alegere foarte dificilă, spuse ea la sfârșitul zilei însărcinatăului cu distribuția, dar cred că David Kilbey și Cheryl Martin îi vor interpreta perfect pe cei doi eroi. Sper că vor fi liberi la datele pe care le-am propus...

— Fără îndoială. Măine vei avea o zi mai puțin încărcată. Nu te vei întâlni decât cu trei persoane, printre care Miles Clayton.

Jessica ridică din umeri.

— Miles ? Credeam că nu mai lucrează pentru cinema.

— Așa e, dar mi-a telefonat ca să-mi spună că subiectul filmului îl interesează foarte mult.

Tânăra zâmbi : Miles Clayton era un actor capabil să interpreteze rolurile cele mai variate. Ar fi perfect în rolul omului de afaceri Robert Mercer.

Acordul fu într-adevăr încheiat într-o jumătate de oră 'a doua zi și Jessica părăsi sala de audiții cu inima ușoară. Se opri în fața unui chioșc de ziare ca să consulte programul cinematografeilor, când deodată atenția îi fu atrasă de un titlu dintr-un ziar de seară pe care tocmai îl adusese un distribuitor. În acel moment, ea crezu că inima încetează să-i mai bată.

„Lovitură de stat în Buwambao. O expediție engleză prinsă în mijlocul luptei. Echipa de televiziune este dată dispărută.”

Cumpără ziarul și citi cu nerăbdare articolul care de fapt nu dădea decât foarte puține detalii despre derularea evenimentelor, căci toate legăturile telefonice cu Buwambao erau întrerupte. Tot ce putea afla era că guvernul fusese răsturnat de militari și că nu se știa nimic despre echipa de televiziune.

Ca într-un coșmar, Jess. alergă la gară și luă primul tren spre Shrewsbury. Imagini oribile îi defilau prin fața ochilor, fotografii cu atrocități comise în alte țări în circumstanțe identice... Și-l imagina pe Matt arestat, bătut, călcat în picioare de o mulțime în delir. Ce soartă le era rezervată străinilor prinși în această tulburare? Totul depindea de relațiile noului guvern și autoritățile britanice.

Ajungând în Shrewsbury, sări grăbită în mașina pe care o lăsase în parcare la gări și deschise radioul. Așteptând buletinul de știri, dădu drumul mai tare. Vocea calmă a redactorului anunță rezultatul meciului de fotbal dintre Manchester și Birmingham, apoi trecu la știri externe.

„În Buwambao, se pare că luptele de stradă au încetat: situația pare calmă. N-am obținut încă numele autorului puciului și, din păcate, tot nu avem nici o știre despre cetățenii britanici.”

Cum putea omul acesta să vorbească atât de calm? Nu știa că Matt era acolo și că în acest moment putea fi mort, dispărut pentru totdeauna?

Nici nu se punea problema să se întoarcă acasă și să petreacă seara singură... Își puse pe mașină girofarul și o luă pe drumul spre studiouri. Întotdeauna fuseseră oameni în sala de redacție unde telexurile mergeau fără încetare. Dar Jessica știa din experiență că puteau să se scurgă ore întregi până când vor fi restabilite legăturile cu Buwambao. Își reprimă un fior, gândindu-se la toți oamenii care dispăruseră în condiții similare și de la care nu se mai primise nici o veste niciodată...

Petrecu cea mai groaznică noapte din toată viața ei, măsurând cu pași mari sala de redacție

rozându-și unghiile, fără ca vreun telex să primească ceva. Harry Dalby, prezentatorul ultimului jurnal, îi privi cu compasiune chipul devorat de neli-niște și o luă de gât.

— Jess, nu poți să stai aici toată noaptea. Trebuie să te odihnești. Îți vom telefona acasă dacă primim vreo veste, îi promise el pe un ton liniștitor.

— Ai dreptate, recunosc eu, cam fără tragere de inimă. Nu-l pot ajuta cu nimic. Harry, adăugă ea cu voce sugrumată, când mă gândesc că ieri voiam să divorțez...

— Da ? Credeam totuși că... Dar lucrați împreună acum, nu ?

Jess încuviință din cap, fără să scoată o vorbă. Deși îl cunoștea pe Harry de mulți ani, era prea obosită să-i dea explicații. Se întoarse deci acasă, conducând ca un automat. Minte ei era în totalitate ocupată cu ideea că Matt era în pericol, că putea să nu-l mai vadă niciodată ; mai știa însă că dacă se va întoarce vreodată, va divorța de ea și se va căsători cu Chantal Gordon. Să fii prins cu cineva într-o asemenea aventură crea legături pentru totdeauna...

Minunata lor lună de miere nu va fi în curând decât o amintire. Înțelese deodată, cu o acuitate extraordinară, că timp de patru ani sperase, fără să-și dea seama, să trăiască din nou lângă Matt, că păstrase în adâncul sufletului speranța nebunească de a-l vedea întorcându-se la ea. De durere, de ciudă, nu dorise să recunoască faptul că-l iubise întotdeauna și că această iubire rămăsese adormită în inima ei, așteptând ocazia să renască. Iar ocazia se ivise cu câteva săptămâni în urmă,

când o chemase în biroul lui. Telefonul din săptămâna precedentă însuflețise dorința ei, iar evenimentele dramatice care se derulau în acele clipe la mii de kilometri depărtare măturau ultimele îndoieli din sufletul ei, dacă mai existau îndoieli... Nu mai putea să-și ascundă adevărul: îl iubea pe Matt la fel de puternic, la fel de profund ca înainte. Dar îl pierduse.

*
* *

Zilele se scurgeau fără ca din Buwambao să primească vreo veste. Roasă de îngrijorare, Jessica asculta știrile în fiecare seară la radioul pe care și-l adusese în birou. Din nefericire, după o săptămână, când noul regim fu recunoscut de majoritatea guvernelor, nu se mai vorbea despre britanicii dispăruți. Jessica se duse atunci la Ministerul Afacerilor Externe, unde află că toate operațiunile de căutare eșuaseră și trebui să se mulțumească cu această explicație.

— Tot ce-mi rămâne de făcut este să termin filmul, îi spuse ea lui Chris într-o zi, în timp ce luau prânzul împreună. Cel puțin voi avea impresia că fac ceva pentru el. Dorea atât de mult ca eu să...

Vocea i se sparse. Simțind că o apucă plânsul, înghiți grăbită o gură de vin.

— Ei, hai, Jess, nu mai fi atât de pesimistă! Vom avea în curând vești de la ei.

Jess clătină din cap cu disperare.

— Iartă-mă, dar câteodată am impresia că voi exploda. Și totuși, știu că ai dreptate. Nu vești, ci vești bune, adăugă ea forțându-se să zâmbească.

– Și... când se va întoarce, ce veți face ? Întrebă Chris pe un ton detașat.

– Vom divorța.

Tânărul tresări.

– Dar credeam că... în fine, văzându-te îngrijorată, am crezut...

– ... că la întoarcerea lui vom trăi ca mai înainte ? Nu, Chris, e imposibil. Între noi s-a terminat totul.

– Dar atunci de ce...

– ... sunt într-o asemenea stare ? Pentru că-l iubesc, evident.

Se jucă gânditoare cu piciorul paharului.

– M-am mințit timp de patru ani. Și faptul că l-am pierdut pe Matt nu mă împiedică să-l iubesc...

Chris o privi fix. Ochii ei albaștri erau foarte serioși.

– Jess, poate că nu e momentul să-ți spun, dar dacă ai nevoie de ceva, poți conta pe mine. Știu că nu vei simți niciodată pentru mine...

Tânăra își pușe arătătorul pe gura prietenului său.

– Ssst... Taci !

Știa ce urma să-i spună. Și era o complicație căreia din punct de vedere moral nu-i putea face față.

Chris clătină din cap.

– Știam că nu este momentul, dar încercă să mă înțelegi... Între mine și Sue s-a terminat totul.

Jessica își retrase mâna dintr-a lui.

– Ce-ar fi să ne întoarcem la birou să terminăm planificarea ? Filmările încep peste două zile, nu uita!

În curând, munca puse stăpânire pe ei nelăsându-i să se afle într-o situație stânjenitoare...

*
* *

În sfârșit începură și filmările și Jessica fu nevoită să recunoască faptul că totul mergea de minune. Săptămânile de pregătire meticuloasă dădeau roade. Două echipe de cameramani băteau în lung și-n lat Țara Galilor pentru a filma prin diverse locuri și a lua interviuri.

Între timp, Jess se întâlnește de mai multe ori cu Jan Perry și-i înregistrează mărturisirea în totalitate. Mai avea totuși speranța că-l va convinge să apară pe ecran. Chris, dându-și seama că realizatoarea este din ce în ce mai mult de partea tânărului extremist, încerca să-i contrabalanseze ideile intervievându-i în mod sistematic pe vânzătorii și cumpărătorii reședințelor secundare.

Echipa începea să lucreze dimineața foarte devreme și termina seara târziu. Călătoreau cu o mașină mare, mergeau la aceleași hoteluri și cinau cu toții, înainte de a se culca, epuizați. Cu toții aspirau să facă o treabă bună. Problemele personale nu trebuiau să perturbe cu nimic derularea filmărilor.

Dar Jessica nu-l uita pe Matt. Întorcându-se în fiecare seară în camera ei de la hotel, dădea drumul la radio și asculta știrile. Din nefericire, nu se mai vorbea de Buwambao, ci numai de șicanele dintre politicieni, care nu o interesau absolut deloc. Trebuia oare să accepte dispariția lui Matt fără să reacționeze, să accepte ca bărbatul pe care-l iubea

să nu fie decât încă un număr adăugat pe lista disparuților ?

Curând își pierde somnul și pofta de mâncare. Cu ochii larg deschiși în întuneric, îi revedea fără încetare chipul. Ultima dată când se văzuseră, ultima dată când o sărutase, ultima dată când îi auzise vocea...

*
* *
*

Începuseră și filmările la familia Hart. Jessica îi pusese pe actori să repete, constatând fericită că adoptaseră cu brio gândirea personajelor. Pentru realizatoare, aceste momente erau cele mai excitante din timpul filmărilor, erau momentele pe care le așteptau întotdeauna cu nerăbdare.

În prima scenă apărea Robert Mercer împreună cu familia, sărbătorind cumpărarea casei de la țară, apoi Hugh venea să vadă casa care nu-i mai aparținea. Era filmat din casă, cu nasul lipit afară de geam, privind cu invidie interiorul primitiv și cochet. O gelozie feroce se citea atunci pe chipul lui. Casa aceasta nu va răsună niciodată de râsetele copiilor săi. El, muncitor agricol, fusese constrâns să se mute la oraș ca să găsească un loc de muncă și o locuință. În minusculul lor apartament, soția lui pierduse copilul și, bolnavă fiind, se retrăsese la părinții ei.

Toată amărăciunea lui Hugh se reflecta pe chipul lui David Kilbey. Fără dialoguri, fără muzică, doar cu vocea lui Jan Perry pe bandă, scena va fi foarte emoționantă. O dată montată, secvența va fi foarte scurtă, dar dura mult la filmare. Deoarece

Hugh trebuia filmat din mai multe unghiuri, lumini și camere fuseseră instalate în toate încăperile din casă. Fără să mai punem la socoteală că uneori înregistrările erau perturbate de zgomote din exterior, ca trecerea unui tren sau a unui avion, sau lătratul unui câine.

Întreruperile acestea erau normale și fiecare le lua în glumă. Și totuși ziua era grea și, întorcându-se la hotel, Jessica se trânti pe pat, fără măcar să-și scoată pantofii. Se gândi la scenele pe care le filmaseră: David Kilbey intrase într-adevăr în pielea personajului pe care-l interpreta. Era sigură că fața lui mică, îngustă și neliniștită va face o puternică impresie asupra spectatorilor. Și Miles Clayton era convingător în rolul omului de afaceri prosper, dar teribil de îngrijorat pentru starea de sănătate a soției lui.

Scenele pe care urmau să le filmeze a doua zi, cu Miles și Margaret Warran, care juca în rolul soției lui, trebuiau să se deruleze fără greutate.

Pentru weekend nu era prevăzută nici o filmare, căci scenele cu casa se terminaseră. Jessica fusese cât pe ce să ceară echipei să lucreze sâmbătă, dar renunțase repede la idee, înțelegând că toată lumea avea nevoie de odihnă. Dar nu voia să depășească timpul care-i fusese acordat, pentru că și așa depășise bugetul. De altfel, Hilary, însărcinată cu verificarea cheltuielilor, îi confirmă temerile cu oarecare îngrijorare.

— Scena cu incendiul va costa foarte mult. Va trebui să plătești pompierii și pe cei cu ambulanțele, chiar dacă nu intervin.

— Ei bine, vom încerca să reducem cheltuielile la alte scene, replică Jess cu umor. Vreau să fac un film bun, Hilary.

Fusese cât pe ce să adauge : mai bun ca niciodată... Ieri, pentru a-l impresiona pe Matt, astăzi, pentru a-i aduce un omagiu...

Alungă acest gând sinistru și ridică privirea.

— Ce-ar fi să trecem la scena următoare ? Cea în care familia Mercer vizitează casa pentru prima dată. Va trebui s-o filmăm în fața unei case în ruină. Va trebui să curățăm salonul de cartoanele și deșeurile care se află în el și să punem câteva mobile vechi.

— Până atunci, am putea filma în bucătăria familiei Hart, pentru că este în starea inițială.

— Da, dar este vopsită. Problema televiziunii este că aranjează adeseori decorul. Imi amintesc că am turnat o scenă într-o cameră care se presupunea a fi într-o stare proastă. Realizatorului i se păruse că mobilierul original era frumos, așa că l-am înlocuit cu elemente complet deteriorate. Nimic nu se ținea pe picioare. Rezultatul: privind acea cameră la televizor, doreai să locuiești acolo !

— Știu, se întâmplă adesea, incuviință Hilary.

— Bun, am terminat pentru astăzi. În seara asta mă întorc acasă. Mănânc două ochiuri, o salată, și mă urc în pat. Am impresia că aș putea dormi până luni.

*

*

*

Dar în ciuda oboselei îi fu greu să-și găsească somnul. Și când în sfârșit se cufundă într-un somn

adânc, începu să viseze un vis ciudat : umplea niște valize fără încetare, gata să plece într-o călătorie pe care urma să nu o facă niciodată.

Se trezi a doua zi pe la ora unsprezece și se felicita pentru ideea de a nu filma în timpul weekendului. Meseria de realizator de televiziune nu prea îi lăsa timp liber de odihnă... Trebuia să fie pregătită să facă față oricărui eveniment neprevăzut. Acum înțelegea ceva mai bine de ce Matt se arătase atât de puțin entuziasmat când ea voia să devină realizatoare. El cunoștea bine greutățile acestei meserii epuizante și nemulțumitoare când lucrurile ieșeau prost. Știa că era ușor să te înșeli, să iei o decizie greșită... S-ar fi arătat oare atât de protector dacă nu ar fi îndrăgostit de ea ?

Indrăgostit... Atunci de ce se ducea cu alte femei dacă o iubea îndeajuns pentru a vrea s-o protejeze ? Intră în bucătărie și-și pregăti o masă ușoară, începând să uite infidelitățile lui Matt, dar amintirile erau prea prezente, prea vii... Crezuse că soțul său avea anumite principii, că era un bărbat integru și avusese încredere deplină în el, gândindu-se că o despărțire temporară — de exemplu călătoria lui în Finlanda — nu va pune cuplul în pericol. Dar, cu prima ocazie, el o înșelase cu asistenta, apoi la New York cu frumoasa Sylvia Steele.

Rănită și geloasă, nu putuse suporta aceste lucruri și fugise, fără a-i lăsa ocazia să dea explicații. Pentru prima dată după patru ani își făcea autocritica, ea, care până atunci îi aruncase în spate lui Matt responsabilitatea despărțirii lor.

Își luă farfuria în salon și aprinse un foc mare în șemineu, apoi, cu spatele lipit de o pernă mare,

bău ceaiul cu înghițituri mici. De ce se îndepărtase Matt încetul cu încetul de ea ? Avusese ea prea multă ambiție ? Dar totuși, trăiau în secolul XX ! Femeile aveau dreptul să reușească în viața profesională. Matt voia o soție care să fie și o asistentă cunoscută. Ar fi trebuit să folosească mijloace mai subtile, mai „feminine” ca să-l convingă ? Matt se întorsese atunci spre femei mai puțin exigente, mai conciliante. I-ar fi plăcut să vorbească despre aceste lucruri cu el, să pună lucrurile la punct. Dar era prea târziu.

Privi fix lumina roșie din vatră, a cărei căldură pătrundea plăcut în vene. Epuizată de această săptămână de filmări și de îngrijorarea provocată de dispariția lui Matt, alunecă pe covor și adormi sprijinită de perne moi.

Se trezi tresărind după câteva ore, cu capul greu. Brațul drept și picioarele îi erau amorțite. În șemineu, focul se stinsese. Se ridică cu greutate, își frectionă picioarele și-și dădu pe spate buclele roșcate. Deodată, ciuli urechile. I se păruse că aude un zgomot... Intrase cineva în casă cât timp dormise ? Nu încuia niciodată ușa. Cu inima bătându-i puternic, se întoarse... și văzu o siluetă masculină în picioare, în prag, ascunsă de întuneric. Paralizată de groază, nu îndrăznea să facă nici o mișcare. Căută vâtraiul pe dibuite.

— Jess... Nu te bucuri că mă revezi ?

Parcă primise o lovitură în inimă. Vocea asta... Nu. nu era posibil !

Silueța înaintă spre ea, o atinse, își lăsă degetele să alunece prin părul ei, o mângâie pe gât..

Înțelese atunci că el trăia.

— Matt... șopti ea într-un sughit.

Pământul se despică sub picioarele ei, văzu stele
tute colorate și simți cum își pierde cunoștința, ca
într-un vis.

CAPITOLUL VII

Tânăra deschise ochii și întâlni niște ochi care o priveau cu îngrijorare. Tipul avea părul negru, fruntea înaltă și o gură pe care înflorise un zâmbet blând.

— Matt ? Chiar tu ești ? Nu visez ?

El clătină din cap fără să răspundă. Ea îl luă instinctiv pe după gât și se lipi de el, frecându-și nasul de obrazul lui nu prea ras.

Buzele lor se atinseră timide la început, unindu-se apoi pătimaș. Jessica simțea cum inima îi spărgea pieptul. În acel sărut îi transmisese lui Matt singurătatea, dorința, așteptarea și amărăciunea din săptămânile trecute.

Matt oftă de fericire, o strânse în brațe cu o violență disperată, apoi se dădu puțin înapoi și o privi. În ochii lui gri încercânați de oboseală, ea citi o expresie blândă și intensă în același timp. Cu gesturi lente, el îi dădu pe spate bogăția de păr arămiu și își puse mâinile în jurul feței ei, sărutând-o pe obraji, pe frunte, pe ochi. O mângâie pe umeri, pe pieptul tremurător și, băgându-și mâinile sub pulovărul ei, i-l scoase cu îndemânare. Privirea i se opri atunci pe sânii rotunzi și tari ai tinerei, apoi se așeză în fața șemineului, aruncând pe foc niște

vreascuri și câteva hârtii, care luară foc trosnind. Mai puse și câțiva butuci mai mici și întinse mâinile să se încălzească. Flăcările se ridicară în vatră, desenhând umbre fantasmagorice pe corpul pe jumătate gol al Jessicăi.

— Ești foarte frumoasă, Jess, șopti el cu voce răgușită, mângâindu-i pielea mătăsoasă; chiar mai frumoasă decât în amintirile mele...

Ingenunche în fața ei, îi scoase blugii și-și îngropă fața în pântecul ei gol. Tremurând de emoție, ea își înfipse degetele în părul lui buclat și-i șopti numele. Timp de o clipă crezu că va leșina din nou, incapabilă să suporte atâta fericire.

Acum era goală, la discreția lui, sub căldura finisitoare a flăcărilor. Matt o privea intens din cap până-n picioare, ca și cum o vedea pentru prima dată.

— S-ar părea că ai slăbit...

Ea zâmbi, dar nu răspunse. Atunci el o luă de mâini și o trase încet pe covor. Se îmbrățișară în liniște, emoționați, nerăbdători, intimidați de redescoperirea trupurilor lor. Jessica avea minunată impresie că re trăia... Tulburați, făcură dragoste cu o tandrețe și o violență care-i transportă într-un vârtej amețitor. Restul lumii nu mai exista...

Focul se stinsese de mult când ei se treziră dintr-o dulce toropeală.

— Mi-ai făcut o primire frumoasă, șopti Matt, îngropându-și chipul în părul ei parfumat.

Ea îl îmbrățișă cu dragoste.

— Matt... Credeam că te-am pierdut.

El se ridică într-un cot și o privi zâmbind.

— Ar fi fost chiar atât de grav pentru tine?

- Da... nu știu cum aș fi putut suporta.
Ea se întrerupse, gândindu-se la chinurile prin care trecuse timp de cincisprezece zile.
— Știam că oricum te voi pierde, dar nu suportam ideea să fii mort. Înțelegi, eu...
— Stai puțin, nu înțeleg. De ce spui că „oricum” mă vei pierde ?

Jessica ezită. Nu îndrăznea să pronunțe numele lui Chantal Gordon în această cameră plină de dragostea lor.

- Credeam... că tu și Chantal...
Imediat trăsăturile lui Matt se înăspriă și tânăra tăcu, neliniștită.
— Să nu mai vorbim în seara asta de Chantal, Jess. Noaptea este a noastră. Vino...

Însoțindu-și vorbele cu un gest, o luă în brațe și o sărută cu pasiune. Jessica înțelese cu o bucurie de necrezut că dragostea lor renăștea din cenușă. După un sărut lung și minunat, ea cunoscuse pentru prima oară după patru ani, delicioasa senzație de a adormi lângă bărbatul pe care-l iubea...

*
* *
*

Jess clipi din ochi și văzu o rază de soare ce pătrundea prin perdea. Era complet acoperită cu o pătură. Adormită încă, ridică privirea și-l văzu pe Matt îmbrăcat deja, aprinzând focul în șemineu. Înținse mâna și-l mângâie ușor pe braț.

- Bună, Matt !
El se întoarse și-i zâmbi.
— 'Neața... Ai dormit bine ?

Jessica se mișcă puțin și constată că o durea spatele.

— Aul Parchetului e tare, chiar dacă este acoperit cu piei de oaie. Nimic nu poate ține locul unui pat bun...

El se aplecă și-i depuse un sărut pe buze.

— Dorește doamna Ferwood micul dejun la pat?

Jessica se ridică și se înfășură cu pătura.

— Nu, mulțumesc, cred că am stat destul jos!

— Am spus: la pat. Cafeaua e gata imediat. Dacă-mi amintesc bine, îți plăceau ouăle aproape tari și marmelada de lămâi.

— Matt, nu crezi că ar trebui să stăm de vorbă?

El clătină din cap.

— Avem tot timpul. Tot ce doresc deocamdată este să dorm până târziu alături de tine. Nu uita că astăzi este duminică. Nu trebuie să renunțăm la bunele obiceiuri!

O ridică apoi în brațe, ca pe un fulg, urcă scările și o puse pe pat.

* * *

Tânăra fu trezită de ciripitul păsărilor în copacii din grădină. Cei mai îndrăzneți, pițigoi și măcăleandrii, zburau pe lângă fereastră, în speranța că vor putea fura câteva firimituri de pâine. În timpul nopții se deschisese majoritatea mugurilor și frunze verzi tinere se mișcau în adierea vântului.

Înainte să vină lângă ea, Matt întredeschisese fereastra și ea simțea adierea proaspătă mângâindu-i obrazul. Rămase culcată, tăcută, ascultând nașterea primăverii, apoi întoarse capul și-l privi pe

Matt, care dormea încă, într-o parte, cu fața spre ea, cu un braț petrecut în jurul mijlocului ei. Părul îi ascundea pe jumătate fața. Jessica îndepărtă ușor părul și îl privi pe Matt, bronzat de soarele tropicelor. Prin ce pericole trecuse oare, din ce pericole scăpase? Restul echipei era teafără? Și Chantal Gordon? Deși geloasă, Jess dorea ca tânăra să fie în afară de orice pericol.

Matt se mișcă în somn și se întoarse pe spate. Încruntă ușor din sprâncene, întredeschise ochii, văzu că Jessica îl privea și-i zâmbi.

— Este minunat, șopti el, chiar ești aici, nu este un vis...

Ea îi studie cu atenție trăsăturile fine, marcate de oboseală.

— Ar trebui să mai dormi, să te odihnești...

— La dracu cu odihna când ești lângă mine, în brațele mele!

O luă de mijloc și-o obligă să se lungească lângă el.

— Hmm... ești atât de dulce, atât de caldă. Aș vrea să te mănânc așa crudă! spuse el mușcând-o de ureche.

Râzând, Jessica scăpă din mâinile lui și coborî din pat.

— Iar eu aș mânca cu plăcere câteva felii de pâine prăjită cu dulceată de zmeură.

Trase repede pe ea halatul din eponj alb și-l strânse cu cordonul.

— Vrei ouă cu șuncă sau preferi ceva mai exotic?

Matt se ridică și o urmă până la ușa de la baie.

— Ești cel mai exotic fel de mâncare pe care-l cunosc, doamnă Ferwood!

O prinse de mijloc și o sărută pe gât cu o tandrețe care o făcu să se topească de fericire.

– Jess, e atât de bine să fiu cu tine.

– Și eu sunt fericită, Matt, răspunse ea puțin stângace. Nu mi-am dat seama cât de mult îmi lipseai.

– Eu știam cât de mult îmi lipseai.

Privirea lui gri o reținu pe a ei, devenită serioasă dintr-o dată, apoi el o împinse în baie.

– Vom vorbi despre asta mai târziu... spuse el închizând încetișor ușa în urma lor.

Petrecură apoi o zi minunată, redescoperindu-și dragostea. Printr-un acord tacit, numele lui Chantal Gordon nu fu pronunțat niciodată. Își evocară amintiri. Intimitatea dinainte, puțin jenați când vorbeau despre lunga perioadă când trăiseră despărțiți. Matt îi descrise programele și filmele pe care le realizase, apoi le produsese. Ii vorbi mai ales despre seriile de emisiuni despre animale, care-l făcuseră să călătorească prin toată lumea.

– Mai ales filmarea în America Latină a fost fascinantă, spuse el gânditor. Este un continent unde mi-ar plăcea să mai merg. Am putea merge împreună dacă vrei, adăugă el cu un zâmbet aproape timid.

Înainte de căderea nopții, Matt ieși să caute lemne pentru foc. Jessica îl însoți și inspiră adânc aerul proaspăt și înțepător. Era un timp ideal pentru filmări... Dar ziua de luni i se părea atât de departe. Mai avea încă o noapte lungă de petrecut cu Matt și era hotărâtă să profite de fiecare dintre aceste minute binecuvântate.

Când se așezară în fața focului, ea îl întrebă cum reușise să scape din Buwambao.

– Eram disperată, mărturisi ea strângându-se lângă el. Nu aveam nici o veste...

– Poate că ți se pare ciudat, dar n-am fost nici o clipă în pericol. Închipuie-ți că noi am auzit de lovitura de stat abia după câteva zile! Eram în junglă și toată lumea uitase de noi. Îndată ce am auzit vestea despre lovitura de stat, am hotărât să părăsim țara.

Vorbea cu detașare, dar Jessica îi simțea vocea tremurând.

– Și cum ați procedat? Doar frontierele erau închise!

– Am mers pe jos.

Jessica își imaginează lungul lor marș sub soarele arzător și se cutremură.

– Cred că a fost teribil... Aveați hrană și apă?

– Da, prin sate oamenii ne dădeau de mâncat și de băut. Dar trebuia să ne ferim de militari... Și eram foarte încărcăți. Aveam materialele descoperite și camerele de luat vederi în roabe. Era inutil să facem rost de camioane sau mașini, căci nu găseam carburant. Și nu doream să atragem atenția asupra noastră. O roabă nu prea face zgomot și nu ridică praful. După două zile am hotărât să lăsăm pe loc tot ce nu era absolut necesar; am încărcat proviziile și canistrele cu apă și am plecat spre frontiera cea mai apropiată. Călătoria a fost epuizantă, dar... am supraviețuit! concluzionează el zâmbind.

– Presupun că s-a pierdut tot materialul, oftă Jessica.

– Nu, e bine pus. Știi că am avut timp să filmăm ceva în timpul căutărilor? Vom vedea în curând la

televizor rămășițele uneia dintre cele mai vechi civilizații ! Sper că ne vom putea întoarce curând acolo.

Obraz lângă obraz, ei rămaseră mult timp îmbrățișați, tăcuți, privind flăcările. Apoi el o privi și încruntă sprâncenele.

– Jess, când m-ai recunoscut aseară, ai leșinat. Nu te așteptai să vin mai întâi la tine să te văd ?

– Credeam că ești mort, că nu te voi mai revedea niciodată ! Când te-am zărit în întuneric, am crezut că ești o fantomă.

– Deci nu știai că ne-am întors ? Nu ai ascultat știrile la radio ?

– S-a... s-a anunțat la radio întoarcerea voastră ?! exclamă ea uimită. Când ?

– Ieri dimineață.

– De două zile îmi pierdusem orice speranță și nu mai ascultam știrile. Dacă aș fi știut că trăiești...

Matt zâmbi și o sărută cu dragoste.

– Sunt fericit că n-ai știut nimic. În felul acesta am putut să-ți văd reacția sinceră, de moment...

Matt fu nevoit s-o părăsească duminică seara, căci avea o întâlnire foarte devreme a doua zi și trebuia să caute la el acasă niște hârtii importante.

– Voi petrece noaptea la Londra și mă voi duce direct la studio, adăugă el în momentul în care-și spuneau la revedere. Ce program ai săptămâna asta ?

– Filmăm, răspuse ea, dându-și seama deodată că nu-i spusese nimic despre munca ei. Sper să terminăm peste vreo zece zile.

Matt făcu o mutră dezamăgită.

– Sunt de neiertat ! Am uitat să te întreb despre film. Și totuși ne promisesem să vorbim despre lucruri serioase...

— Am putea lucra împreună weekend-ul viitor. Matt... te mai văd săptămâna asta ?

El se aplecă s-o sărute.

— Ce întrebare ! Ar trebui să mă suporti în fiecare zi. De fapt, stau și mă întreb dacă voi putea petrece noaptea la Londra. Aș vrea să mă întorc direct aici ; te duc eu mâine dimineață la studio.

— Ar fi minunat ! Dar dacă vezi că-ți este somn, nu mai veni. Nu vreau să pățești ceva pe drum.

— Draga mea... am traversat pe jos jumătate din Africa să te revăd ! Nu mă voi speria acum de câteva zeci de kilometri parcurși cu mașina...

O sărută pentru ultima oară, deschise ușa și se îndreptă spre Mercedes-ul său, parcat în fața gardului. Înainte să urce în mașină, ridică privirea și-i trimise un ultim sărut din vârful degetelor. Jessica îi făcu semn cu mâna și privi mașina îndepărtându-se, cu farurile luminând orizontul.

Oftă ușor și intră în casă care-i păru anormal de calmă și tăcută. Trecu din cameră în cameră, retrăind toate momentele scurse din clipa în care-l zărise pe Matt viu, în pragul ușii.

Cum putuse să creadă că-l pierduse pentru totdeauna ? Cum putuse irosi patru ani din viața lor, când erau capabili de atâta dragoste ?

Aruncă niște lemne în șemineu, se sprijini de o pernă și privi visătoare flăcările. Viața îi apăru brusc frumoasă și simplă. Uitase trecutul, singurătatea, tristețea, pentru că Matt o iubea !

Se uită la ceas : era miezul nopții. El se va întoarce peste câteva ore. Se hotări să-l aștepte, dar oboseala din ultimele zile puse stăpânire pe ea și adormi.

*
* *
*

Fu trezită de o bătaie violentă în ușa. Matt ! Cu inima bătându-i puternic, sări în picioare ca să-i deschidă. Dar trecând prin fața pendulei de la intrare constată că era ora două. Matt nu putea să se întoarcă așa de repede. Dar atunci cine...

— Jess, deschide, eu sunt.

— Chris ! exclamă ea deschizând ușa. Ce faci aici la ora asta ?

Tânărul o privi fix. Jessica ghici imediat că ceva era în neregulă. Privirea lui era încețoșată. El înaintă, ezitând. Se vedea clar că avea probleme serioase cu mersul. Jess înțelese în sfârșit.

— Chris ! Ai băut ?

— Ba nu... adică, doar puțin...

Tânăra oftă.

— Bine, hai, intră. Sprijină-te de brațul meu. Așa... Fii atent, nu te împiedica de covor. Stai jos acolo. Îți fac imediat o cafea foarte tare.

Privindu-l mai de aproape, își dădu seama că nici chiar un litru de cafea nu l-ar fi putut face să-și revină.

— Chris... ești chiar beat crișă. Ce s-a întâmplat ?

— Am fost la Sue, spuse el bâlbâindu-se... Ea... ea nu mă mai vrea. Nu mai are nevoie de mine... A cunoscut un alt bărbat... Nu mai vrea să mă vadă !

Fiecare din propozițiile lui era întreruptă de sughițuri. Își luă capul în mâini și începu să plângă.

— Chris, te rog... Poate că nu e chiar atât de grav. Poate că încearcă să te provoace.

— Dar ăsta-i adevărul, Jess ! Cere divorțul. Iar eu nu vreau s-o pierd. I-am spus că-mi abandonez serviciul, dar pretinde că e prea târziu.

Neputincioasă, Jessica îl privea cum plângea. Un val de milă o invadă atunci, cu atât mai mult cu cât ea își regăsise fericirea pierdută. De ce nu puteau fi toți oamenii fericiți ?

Se aplecă și-l luă pe Chris pe după gât. El se lăsă pe umărul ei, ca un copil.

— Mă duc să pregătesc cafeaua. Apoi ne vom gândi la o soluție.

Bietul Chris ! Li aruncă o privire îngrijorată : prăvălit pe canapea, își legăna capul. Trăsăturile lui reflectau o mare durere.

Se vedea clar că o iubea nebunește pe soția sa. Mai exista oare vreo speranță pentru ei ? De fapt, ce va face cu el ? Nu era în stare să se întoarcă la hotel, mai ales cu mașina. Bine că nu făcuse vreun accident când venise. Deci, trebuia să-și petreacă noaptea la ea. Dar era prea mare ca să poată dormi confortabil pe canapeaua din salon. Ii mai rămânea o singură soluție : să-l urce în camera ei. Ea va rămâne aici, pe perne, așteptând întoarcerea lui Matt.

Trebuia să acționeze repede, căci dacă adormea Chris, i-ar fi fost imposibil să-l trezească și să-l urce până la primul etaj.

Il zgâlțâi de umăr, mai întâi cu blândețe, apoi ceva mai puternic.

— Mmm... Lasă-mă în pace, spuse el pe un ton plângăreț.

Jessica îl scutură din nou și încercă să-l ridice în picioare. El se lăsă cu toată puterea pe ea, cu brațele legănându-i-se pe lângă corp.

– Chris, pentru Dumnezeu, vino-ți în fire !

Exasperată, își petrecu brațul stâng pe sub subțioara tânărului și puse mâna dreaptă a acestuia în jurul gâtului ei.

– Ascultă, te duc în camera mea, așa că ajută-mă puțin. Pune un picior înainte. Nu, nu pe amândouă. Așa... continuă. Te rog, încă un mic efort.

Chris se clătina la fiecare pas, dar ajunsese până la urmă în cameră și se prăbuși pe pat, cu brațele încrucișate. Epuizată, Jessica se sprijini de perete ca să-și recapete suflarea, apoi începu să-i scoată pantofii și cravata.

Căută apoi în șifonier un sac de dormit, căci nu voia ca el să doarmă îmbrăcat sub pătură. Se părea că adormise. Dar când pune sacul de dormit pe el, tânărul întinse mâna și o prinse de braț. Uimită, Jess își dădu seama că el o privea cu ochii larg deschiși.

– Nu pleca, șopti el, rămâi cu mine.

– Hai, Chris, nu face pe copilul.

Căuta cu disperare cuvintele care să-l convingă să-i dea drumul.

– Chris, te vei simți mai bine singur. Ai nevoie să dormi, să te odihnești.

El clătină cu încăpățănare din cap.

– De tine am nevoie. De ce crezi că am venit ? Ești singura persoană care mă înțelege, Jess. Rămâi cu mine, nu vreau să dorm singur.

Închise ochii, dar o ținea încă strâns de mână și de fiecare dată când ea încerca să se elibereze o strângea și mai tare. Jessica se gândi că el va adormi în curând și strânsoarea va slăbi. Nu trebuia decât să-l lase să creadă că cedează și să rămână câteva minute lângă el.

— De acord, spuse ea pe un ton blând, așezându-se pe marginea patului. Rămân lângă tine.

— Nu... nu așa, mormăi el. Lungește-te lângă mine.

Nu avea de ales. În fond, n-o costa nimic. Cedând la capriciul lui, se lungi pe sacul de dormit. Chris își puse capul pe umărul ei, cu un oftat de ușurare și își puse un braț în jurul mijlocului ei... apoi adormi.

Epuizată de săptămâna grea pe care o petrecuse, de emoțiile din timpul weekend-ului și de oboseala datorată urcării lui Chris la etaj, Jessica alunecă și ea în curând într-un somn adânc...

*
* *
*

Nu văzu deci farurile Mercedes-ului și nu auzi ușa scârțând și pașii lui Matt pe scară.

Acesta intră în cameră și aprinse lumina. Stupefiat, privi spectacolul care i se oferea privirii : un bărbat dormea în brațele soției sale. Chiar în acel moment, Jessica se trezi. Ea clipi, privi în jurul ei, înțelese situația și sări din pat.

— Matt ! Nu mă privi așa ! Îți voi explica...

Expresia lui Matt era plină de furie.

— Eu nu văd decât o explicație, șopti el, foarte palid. Dacă tu găsești alta, înseamnă că ai multă imaginație...

— Ascultă... hai să mergem jos... îți voi explica totul...

— Și-ți lași amantul în patul în care aveam de gând să-mi petrec noaptea ? Mă iei drept tâmpit ? Chiar că nu te sature niciodată ! Cum mă întorc pu-

țin cu spatele... O știam pe soția mea foarte atrăgătoare, dar de aici până la a mă gândi că este nimfomană... Și totuși, aseară aș fi jurat că nici un bărbat nu se apropiase de tine de luni întregi. Și mai îndrăznești să-mi critici viața !

— Matt, te înșeli. Te asigur că nu este vorba despre asta. Vino, o să-ți explic...

— Nu înainte să-l dai jos din pat pe tipul ăsta !

Cu un gest brusc el trase sacul de dormit, descoperind chipul lui Chris.

— Chris Kirk... Știam că sunteți prieteni buni, dar n-aș fi crezut niciodată...

Încruntă sprâncenele.

— Dar de ce nu se mișcă ?

— De o oră încerc să-ți explic. A băut prea mult, înțelegi ? Trebuie să-l lași să doarmă.

Matt puse înapoi sacul de dormit peste trupul tânărului care nu se mișcase nici un centimetru.

— Să faci dragoste cu un bărbat beat... Ce rușine, spuse el pe un ton disprețuitor. Foarte bine, poate să rămână. Dar eu plec. Nu poți să trăiești cu doi bărbați în același timp, Jessica. Nu dacă eu sunt unul dintre cei doi !

Se întoarse pe călcâie și coborî scara câte patru trepte deodată.

Tânăra rămase nemișcată o clipă, în culmea disperării. Apoi alergă după el pe scară și-l găsi jos, îmbrăcându-și haina. Nu putea să-l lase să plece așa !

— Matt, dar e complet ridicol ! Ascultă-mă ! Eu doar am adormit, eu...

Fulgerul de mânie rece pe care-l citi în privirea lui o redusă la tăcere. Avea impresia că dacă mai spunea un cuvânt, se năpustea asupra ei.

Vocea lui răsună în cameră, extrem de tăioasă :

— Ai adormit... ai uitat că trebuie să mă întorc... Scuză-mă, dar noi doi nu avem același cod moral !

Un val brusc de indignare o invadează atunci pe tânără. Înaintă un pas, ridică bărbia și-l privește drept în ochi. Furia o făcea să arunce fulgere din priviri.

— Nu avem același cod moral ? Și abia acum descoperi asta ? Nu din cauza asta ne-am despărțit ? Nu din cauza absenței totale a moralei la tine ? Fiona, Sylvia Steele... Numele astea nu-ți spun nimic ? M-ai înșelat atâția ani și acum ești judecător ? Nu-mi dai nici măcar șansa să-ți explic ?

— Nici tu nu mi-ai acordat această șansă... răspunse el pe un ton periculos de blând. Dar să lăsăm asta... Dacă ai vreo explicație, te voi asculta. Dar nu în seara asta. Acum am altceva mai bun de făcut. Sunt obosit și mă voi culca.

Se întoarse pe călcâie, deschise ușa și o trânti cu violență. De data asta, cu siguranță îl trezise pe Chris !

Jessica nu schiță nici un gest ca să-l oprească. Ieșise din viața ei tot așa cum intrase. Acum se terminase de-a binelea. Niciodată nu se va mai întoarce...

CAPITOLUL VIII

Chris apăru a doua zi dimineața în bucătărie puțin rușinat, dar aparent revenit la starea lui normală. Jess, care petrecuse noaptea pe canapea, fără să poată dormi, puse pe masă cana de cafea și ridică ochii spre el.

— 'Neața, spuse ea fără prea mare entuziasm. Te simți mai bine ?

Hotărî că era inutil să-i spună cât de mult îi dăduse viața peste cap prezența lui în casă. Explicația ar fi prea dureroasă.

Chris schiță o strâmbătură.

— Deoarece nu-mi amintesc ce s-a întâmplat ieri după-amiază, nu pot să-ți răspund. În orice caz, sper că nu te-am deranjat prea tare. Înțelegi, am venit aici pentru că nu aveam unde să mă duc. Îmi cer scuze.

— Ei, nu e nimic grav, minți Jess. În fond, prietenii sunt făcuți să se ajute la nevoie. Aseară mi-ai spus că Sue vrea să divorțeze. Crezi că vorbește serios ? Dar poate că nu ai chef să vorbești despre asta.

El își puse o cană de cafea și se așeză în fața ei.

— Nu știu. Oricum, eu o cred. De ce ar minți ? O, Doamne, ce incurcătură...

Ea îl bătu ușor pe mână.

— Ei, hai, treci printr-o perioadă proastă, dar nu e o catastrofă. O iubești încă, nu-i așa ?

El îi adresă un mic zâmbet trist.

— Da, desigur. Cred că ți-am spus lucruri ciudate aseară. Îmi... îmi pare rău !

— Hai să nu vorbim despre asta, te rog. Între noi nu a existat și nu va exista nimic, Chris, pentru că amândoi suntem îndrăgostiți de altcineva.

Conștientă de privirea lui pătrunzătoare, tânăra plecă ochii.

— Nu lăsa situația să se înrăutățească. V-ați despărțit din cauza serviciului, nu ? Pentru că tu nu erai niciodată ocașă, nu pentru că nu vă înțelegeați.

— Așa este, dar până la urmă tot nu văd diferența...

— Vreau să spun că ai noroc : Sue te iubește și ar vrea să te vadă mai des. Singurul motiv pentru care se întoarce spre altcineva, este pentru că te-a crezut pierdut pentru totdeauna.

Chris o privi dezorientat.

— Dar ce aș putea să fac ? Am vorbit despre asta de sute de ori. Sue nu vrea să vină să trăiască la Shrewsbury, iar eu nu pot găsi o slujbă interesantă în regiunea în care stă ea.

— Sincer, este o problemă care trebuie să poată fi rezolvată, exclamă Jess pe un ton enervat. Nu fi atât de slab, atât de resemnat ! Totuși, este vorba despre căsnicia ta ! Doar nu vei abandona lupta la primul obstacol ieșit în cale.

Ea bău o înghițitură de cafea și puse cana pe masă.

— Să dai în patima băuturii și să te refugiezi la o veche prietenă, nu te ajută cu nimic. Nu uita că

peste o săptămână vei fi plecat în concediu. Nu mai am nevoie de tine până la sfârșitul filmărilor. Profită de asta !

– Ai dreptate. Oricum, ne-am hotărât să luăm o vacanță de Paște.

– Vezi ! Intră în prima agenție de voiaj, rezervă locuri pentru o călătorie într-o țară însoțită și spune-i lui Sue să-și facă bagajele ! Dacă nu veți reuși să stați de vorbă și să cădeți de acord pe o plajă din Spania sau din Grecia, atunci chiar că nu mai este nici o speranță.

– Vrei să spui... în dimineața asta ?

– Evident ! N-am nevoie de tine ca să văd filmele de până acum. Nu te întoarce la studio până nu pui totul la punct.

Chris o privi cu gura căscată, iar pe chip i se citea o mare admirație. Jess oftă în adâncul ei : dacă ar fi capabilă să aranjeze și ea astfel lucrurile !

– Foarte bine... Voi încerca. În fond, n-am nimic de pierdut.

Dar părea sceptic încă. Jess se supără.

– Mai ales nu-i vorbi lui Sue pe tonul ăsta, căci îți va trânti telefonul. Fii optimist, Chris. Spune-i că ai aranjat totul și că vrei să pleci în concediu cu ea. Spune-i că vrei să iei totul de la zero și că o iubești.

Chinul tânărului se luminează.

– Gata, Jess. Ai câștigat. Este adevărat, îmi plângeam de milă, dar acum îmi dau seama că este o atitudine ridicolă, pesimistă.

– Asta este ! Fii mai tare ! Știi că femeile apreciază întotdeauna bărbații care știu să ia decizii.

— Chiar în această perioadă de emancipare a femeii ?

— Da. Știm că aveți forță fizică, dar vă rămâne să ne demonstrați forța voastră morală.

— Contez pe asta. Sper că va funcționa, adăugă el cu o strâmbătură veselă. Și chiar dacă nu va funcționa, oricum îți mulțumesc, Jess, spuse el și ridică mâna întrerupându-i protestele.

— Da, știu, trebuie să fiu optimist ! Să spunem că voi încerca. Cel puțin îmi voi regăsi demnitatea. Se ridică și veni să o sărute pe obraz.

— Îți mulțumesc încă o dată, Jess.

— Baftă, Chris.

Îl privi ieșind din casă și coborând pe alee cu un pas vioi. „Aș fi fost bună în meseria de consilier în problemele matrimoniale”, se gândi ea strângând masa. Dar era incapabilă să-și rezolve propriile probleme și nu avea pe nimeni s-o ajute. În clipa aceea, nu-și putea permite să-și plângă de milă și știa din experiență că acest lucru înrăutățește situația.

Ridică cele două căni și le puse pe raft, apoi urcă în camera ei, făcu patul, se îmbracă și plecă la studio. O dată săptămâna de lucru începută, timpul va trece mai repede.

La ora zece, avea întâlnire cu o parte a echipei ca să vizioneze filmările din săptămâna precedentă. Traversă un hol lung unde în dulapuri se îngălămbăteau gata să dea pe din afară cutii rotunde și placte ce conțineau toate filmele făcute de televiziunea galeză și intră în sala de proiecție. Terry, cel care se ocupa cu proiecția, îi adresă un zâmbet simpatic, stinse lumina și porni aparatul.

Deși sunetul lipsea, în afara interviurilor deja mixate, Jessica era mulțumită de munca ei. Filmările

erau de bună calitate. Astfel, ea revăzu cu plăcere munții sălbatici cu nume evocatoare : Castelul Vânturilor, Bucătăria Diavolului, Tronul lui Idris...

Ușa încăperii se deschise și Jess, aruncând o privire peste umăr, îl văzu intrând pe Jeff Bridger, cameramanul ; ridică degetul mare, arătând că era mulțumită, iar Jeff îi răspunse printr-o clătinare a capului, apoi se așeză în fața ecranului.

Ceva mai târziu, în sală mai pătrunseră două-trei persoane, dar Jess, absorbită de ceea ce vedea pe ecran, nu se întoarse. Ea îi cerea lui Terry să oprească sau să încetinească anumite imagini ca să poată discuta câteva imagini tehnice cu Jeff. Dacă și filmările pe care urmau să le facă în săptămâna în curs se dovedeau la fel de reușite, va avea atunci toate materialele necesare să realizeze un documentar excelent.

— Scena cu incendiul va fi cea mai delicată, evident, îi spuse ea lui Jeff. Atunci ne vei demonstra ce poți ! Hilary, adăugă ea întorcându-se spre asistentă, poți să verifici dacă n-am uitat nimic ?

Când luminile se aprinseră, fu surprinsă văzând că toată echipa era prezentă în sala de proiecție.

— Sunteți toți aici ? Perfect ! Ce-ar fi să mergem să luăm o cafea ? Apoi, dacă vin și actorii, vom începe repetet...

Vocea i se stinse când îl descoperi pe Matt așezat pe un scaun mai retras. Ar fi trebuit să-și dea seama că va veni !

— Deci, vom începe repetițiile, continuă ea, privityndu-l fix în ochi, și vom încerca să facem treabă bună.

Matt se ridică de pe locul lui, cu chipul nepăsător. În privirea lui, Jessica nu citi căldură, ci doar o indiferență înghețată.

— Vrei să vii în biroul meu ? propuse el pe un ton rezervat. Există câteva detalii despre care aş vrea să-ţi vorbesc...

Tocmai când Jess. voia să răspundă, mai multe persoane se îngrămădiră în jurul lui Matt ca să-i pună întrebări despre aventura din Buwambao.

— Dragii mei prieteni, este o poveste lungă şi cred că aveţi mult de lucru astăzi. Dar vă invit să participaţi la conferinţa mea de presă din cadrul jurnalului televizat. Veţi afla toate detaliile. Jess, eşti gata ?

— Vin, răspunse ea pe un ton mohorât. Aşteptaţi-mă la cafenea, spuse ea echipei, mă întorc peste vreo douăzeci de minute.

Il urmă pe Matt în birou fără tragere de inimă. De ce voia să-i vorbească acum ? Ştia dinainte că, oricare ar fi subiectul discuţiei, va trebui să joace strâns...

— Bun, spuse el închizând uşa în urma lor, voi fi scurt.

— Matt, dacă vrei să-mi vorbeşti despre aseară, Chris ţi-ar putea spune că...

El o întrerupse imediat.

— Chris Kirk poate să-şi păstreze pentru el cuvintele frumoase. Nu mă interesează ce aţi făcut după plecarea mea. Nu, vreau să-ţi vorbesc despre film.

Jessica ridică din sprâncene.

— Despre film ? Dar nu este montat încă ! Nu poţi să judeci...

– Vrei părerea mea ? Este foarte prost.

– Ești nebun ! Jeff a făcut o treabă excelentă. Totul este așa cum am prevăzut...

– Este chiar păcat. Speram să văd că-ți recunoști greșelile, dar pentru că tu le iei drept calități...

Jessica se încruntă din nou.

– Nu înțeleg despre ce vorbești.

– Despre interviuri. Am citit retranscrierile : ții partea extremiștilor, este bătător la ochi.

Tânăra strânse pumnii.

– N-am făcut decât să repet ce spune cartea lui Emlyn Thomas, știind că nu trebuie să se mai creeze o astfel de situație și că trebuie făcut ceva ca s-o stăvilim...

– Ce, de exemplu ? i-o tăie el sec.

– Ei bine, nu știu. Să crească impozitele locale asupra reședințelor secundare, suprimarea ajutoarelor pentru îmbunătățirea locuințelor, pentru a descuraja oamenii să cumpere...

– Biată Jess ! Se vede că nu te-ai prea gândit la această problemă. Te-ai mulțumit să asculți un grup de fanatici, fără să-ți pui întrebări, fără să încerci să te documentezi. Închipuie-ți că trei sferturi din locuitorii Țării Galilor nu sunt proprietarii caselor lor. Oamenii ca Hugh, muncitorii agricoli sau cei din cartierele de ardezie stăteau adesea în locuințe închiriate de cei care-i angajau. Or, mecanizarea a suprimat numeroase locuri de muncă în agricultură și majoritatea cartierelor de ardezie au fost închise, acest material aproape nemaifiind utilizat în construcții. Muncitorii au plecat la oraș, lăsând casele goale. Dacă n-ar fi fost răscumpărate, ar fi devenit niște ruine. Cât despre anumite plăți

suplimentare, crede-mă, noii proprietari au destule impozite pe cap.

— Bine, poate că țin partea unora, replică ea enervată, dar și tu ții partea celorlalți !

— Încerc doar să-ți arăt un punct de vedere diferit și să te fac să înțelegi că trebuie găsit un echilibru. Deocamdată, am impresia că dacă Hugh s-ar hotărî să mai dea foc unei case, tu i-ai întinde chibriturile...

— Aștept instrucțiunile dumneavoastră, domnule Producător, îl ironiză ea, ridicând bărbia.

Matt caută printre hârtiile de pe birou și Jess recunoscuse filele de culoare albastru-deschis ale scenariului.

— Nu glumesc. Hai să vorbim puțin despre incendiu... Știi că vei depăși bugetul ?

Ea îl privi îngrijorată. Doar n-o să-i ceară să renunțe la scena cea mai importantă din film !

— Îmi pare rău, Matt, dar am calculat la fix. Voi economisi în alte planuri.

După privirea lui, înțelese că nu se lăsase înșelat.

— Renunță la scena asta, Jess. Am putea pune doar sunetul. Zgomotele, pocnetele focului pot fi foarte sugestive...

— Doar sunetul ? întrebă ea uluită. Dar este ridicol ! Scena asta reprezintă apogeul filmului.

— Imaginează-ți vocea lui Jan Perry povestind pe deasupra trosnetului focului. Buteliile cu gaz explodează, acoperișul cade. Cu un joc de lumini va fi...

— Foarte teatral și absolut neinteresant, încheie ea în locul lui. Nu, Matt, refuz. Scena este gata să

fi e nlmată. Mi-ai acordat un buget prea mic. Nu poți să ciupești puțin din bugetul seriei viitoare ?

Matt rânji.

— Pune-te în locul realizatorului căruia îi voi spune asta...

— Ei, hai, știu că ai mereu ceva bani în plus...

— Da, într-adevăr, pentru ceva neprevăzut. Dar scena cu incendiul nu intră în categoria asta. Este vorba despre o depășire voită...

— Pentru o secvență care merită osteneala !

Jessica se prinse de spătarul scaunului care se afla în fața ei.

— Filmul este important, vorbește despre problemele care afectează oameni. Aceștia incendiază case pentru că nu știu să-și exprime mânia.

El o privi cu un gest nerăbdător.

— Doamne, Jess, chiar nu înțelegi că sunt și alți factori care intră în joc ? politici, de exemplu. Tentativă de destabilizare, nu-ți spune nimic ?

— Și totuși, doar nu vei pretinde că...

— Totul este posibil. Închipuie-ți că ținând astfel partea unora, îi încurajezi pe alții să continue...

Înconjură biroul și înaintă spre ea.

— În concluzie, îți cer să prezinți un alt punct de vedere sau dacă nu, tai scena cu incendiul.

Vru să-și pună mâinile pe umerii ei, dar ea se retrase și-i aruncă o privire sfidătoare.

— Deci este vorba despre politică ? Adineaori vorbeai despre problemele financiare. Mai precis, de ce ți-e frică ? Ei bine, îți voi spune eu : îți dai seama că tocmai realizez un film bun și nu-ți place lucrul acesta. Asa încât, pentru a dovedi că nu sunt o bună realizatoare, vrei să mă faci să par ridicolă,

ceea ce se va întâmpla desigur dacă accept să tai cea mai bună scenă din film.

— Nu mai face pe copilul. Crezi că m-aș distra risipind banii televiziunii pentru o producție proastă ? Susțin că există o problemă politică și financiară. Și în ultimul rând, nu eu sunt cel care hotărăște. Dacă această serie va deranja mediiile oficiale, vom avea necazuri.

— Asta este ! Te temi pentru situația ta... De ce n-ai spus așa de la început ? Hai să terminăm întâi filmul și apoi să așteptăm urmările. Fie ce-o fi. Eu personal nu-mi fac griji. Oricum am intenția să părăsesc televiziunea la sfârșitul acestui contract. Iar dacă ți-e frică, poți să te ocupi chiar tu de realizare. Vei filma scene scurte cu bărbați cu joben și judecatori cu peruci care vor spune pe un ton înțepat : „Ah, este absolut inadmisibil...” Cel puțin, atunci nu vei mai fi în pericol.

Mulțumită de tirada ei, îi întoarse spatele și se îndreptă spre ușă.

— Jess ?

— Da ? răspunse ea fără să se întoarcă.

— Hotărârea asta de a pleca din televiziune... ai luat-o de mult timp ?

— De câteva săptămâni. Mi se părea dificil — vreau să spun imposibil — să reușesc să luarez cu tine. Iar astăzi constat că nu m-am înșelat.

Trânti ușa și plecă alergând, cu inima bătându-i puternic. Obrajii încinși îi trădau emoția. Și, spre marea ei ușurare, simțea cum o năpădeau lacrimile. Nu, nu va renunța la scena cu incendiul, iar dacă el o obliga să facă acest lucru, îi va prezenta demisia.

În nici un caz nu putea să dea ochii cu echipa acum ; că era supărată mai mergea, dar ceilalți nu trebuiau să vadă lacrimile care îi curgeau pe obraji. Întredeschise ușa camerei de machiaj și, după ce verifică dacă era cineva, intra să-și refacă machiajul. Inspiră adânc, își șterse fața cu un șervețel și-și pieptănă energic părul, gest care reușea adesea să o calmeze.

Tocmai terminase de dat cu rimel pe gene când zări într-o oglindă o siluetă feminină în pragul ușii. Imediat sângele îi îngheță în vene.

— Bună... spuse Chantal Gordon cu vocea ei melodioasă. Dacă nu mă înșel, tu ești Jessica, fostă soție a lui Matt.

— Nu chiar... Suntem căsătoriți încă, replică Jess cu o voce care din fericire nu tremura.

— Nu este decât o chestiune de formalități, nu-i așa ? Dor bietul Matt nu are deloc timp acum să se ocupe de asta.

Jessica fierbea de furie. Cătegoric, Chantal Gordon își lua dorințele drept realitate ! Și-i vorbea pe acest ton, spunându-i că divorțul lor nu depindea decât de voința lui Matt... Mai ales nu trebuia să se enerveze. Calmul era cea mai bună atitudine ce trebuia adoptată în fața unor astfel de femei. Se rușă cu grija, apoi întrebă :

— Ai venit să-l vezi pe soțul meu ? Tocmai am plecat de lângă el, trebuie să mai fie încă în biroul lui.

— Într-adevăr, am venit pentru conferința de presă.

Chantal Gordon se așeză la masa de machiaj olăturată. Deși nu voia, Jess nu se putu opri să nu-i

arunce o privire admirativă. Tânăra arheolog avea un elegant taior albastru și cizme asortate, ceea ce îi scotea în evidență tenul bronzat și extraordinara culoare auriu deschis a părului. Văzând-o, nu ți-ai fi putut închipui că doar cu câteva zile în urmă efectuase un marș forțat. „După o ceartă cu Matt, par mai obosită decât ea”, se gândi Jess.

Ce să facă ? Să-i spună „la revedere, domnișoară Gordon, îmi pare bine că v-am văzut” și să iasă demnă din cameră ? Sau să aștepte ca Chantal Gordon să se hotărască să plece ?

— Ai... ai avut noroc că te-ai întors teafără din Buwambao, continuă Jess, văzând că vizitatoarea nu voia să plece.

— Da... Până la urmă a fost destul de provocator, spuse Chantal. Am fost furioasă că fusesem obligată să părăsesc câmpul arheologic, chiar când eram pe punctul să facem niște descoperiri interesante. Vezi tu, aproape regret că m-am întors. Mă simțeam atât de bine împreună cu Matt...

Tăcerea îndelungată care urmă sublinie intensitatea subînțelesului... Jess nu putu să nu se gândească la weekend-ul pe care tocmai îl petrecuse cu Matt și simți o durere surdă în piept. Da, Matt era un omant minunat...

— De fapt, îmi pare bine că am găsit ocazia să vorbim între patru ochi, continuă Chantal. Avem câteva... lucruri de discutat, de lămurit.

— Ce lucruri ? Nu înțeleg...

— Divorțul vostru, de exemplu. Știu că n-au trecut încă cei cinci ani fatidici, dar am impresia că Matt nu mai vrea să aștepte. Știi, toți trei am fi foarte fericiți dacă am rezolva această problemă cât mai repede posibil. Cred că nu găsești nici un inconve-

nient în asta. Toată lumea știe că pentru tine cariera contează mai mult decât soțul, decât bărbații în general. Mi se pare că nu ai un prieten, nu-i așa ?

Jessica o privi împietrită. Își simți obrații devenind stacojii sub privirea ușor amuzată și compătimitoare a rivalei sale. Câtă îndrăzneală ! Să îndrăznească să-i vorbească astfel !

— Cred că te înșeli, domnișoară Gordon. Matt și cu mine nu ne-am gândit niciodată la divorț... Și crede-mă, l-aș fi putut obține ușor, cu scu fără acordul lui !

Chantal Gordon păru teribil de dezorientată.

— De ce te agăți de el ? Nu înțeleg...

— Îți repet că nici Matt n-a încercat să divorțeze. Poate că are motivele sale.

Motive ? Ia te uită, care ar fi acestea ? Niciodată nu se gândise la asta. Folosise el oare căsătoria ca un fel de protecție împotriva anumitor femei prea sufocante ?

— Ei bine, îți promit că se va ocupa de asta cât mai repede posibil, spuse Chantal cu o voce suavă. Înțelegi, după experiența prin care am trecut în Africa, nu vrem să mai pierdem timpul. Acceptă un divorț la mica înțelegere. În zilele noastre, totul se întâmplă atât de repede.

Ce ar crede Chantal Gordon dacă ar afla ce se petrecuse între ei în weekend ? Jess avea un chef nebun să-i spună, dar alese contraatacul :

— Sincer, îți urez multă fericire alături de Matt, domnișoară Gordon. Dacă-mi permiți o comparație, Machiavelli este un mic conil pe lângă soțul meu.

Dar nimic nu părea să clatine încrederea frumoasei tinere.

— Asta rămâne de văzut... Toți bărbați caută partenera ideală, nu-i așa? Eu cred că sunt cea de care are nevoie Matt. Întrebă-l chiar tu. Și cu ocazia asta, vorbește-i și despre divorț...

Ridică apoi o mână cu o manichiură îngrijită — cum putea să păstreze unghiile acestea atât de lungi? — și se uită la ceasul de platină.

— O, Doamne, în curând este doisprezece! Matt pesemne că este îngrijorat. Nu trebuie să întârziem la jurnal.

Îi adresează apoi Jessicăi un zâmbet strălucitor.

— Trebuie să te părăsesc. Gândește-te la ce ți-am spus, doamnă Ferwood...

Jess o privi plecând, sigură de ea, sigură de Matt...

Pe cine să mai creadă? Și totuși în weekend crezuse că Matt era sincer, atunci când îi vorbea despre reluarea vieții lor în comun...

Închise poșeta cu un gest brusc. Era inutil să-și facă speranțe deșarte. Astăzi, zidul care-i despărțea era pur și simplu de netrecut. Divorțul? Da, trebuia să se gândească serios la asta dar, deocamdată, nu dorea absolut deloc să încurajeze proiectele lui Chantal Gordon.

Trebuia mai întâi să se ocupe de propria-i viață și deci, să realizeze cât mai repede un film bun. Își îndreptă spatele, ieși din sala de machiaj și se duse la cafeneaua unde o așteptau cu nerăbdare actorii și tehnicienii. Văzând-o intrând, se întoarseră spre ea. Jeff vorbi primul:

— Deci, ce facem? Se pare că Matt este împotriva scenei cu incendiul.

Jessica privi pe rând fețele ridicate spre ea, unele pline de speranță, altele resemnate, ca și cum

ar fi știut deja adevărul. Dar hotărârea ei era luată. Nu va ceda presiunilor lui Matt, oricare ar fi argumentele lui, economice, politice, personale... Scena era indispensabilă...

— Continuăm așa cum am prevăzut, spuse ea calmă. De altfel, repetițiile vor începe imediat.

„Data viitoare, Matt Ferwood, își spuse ea zâmbind, te vei gândi mai bine înainte să alegi un realizator”.

CAPITOLUL IX

Chiar a doua zi, plecară cu toții să filmeze casa în ruină aflată pe coasta muntelui Cedar Idris. Toată echipa trase la hotelul Dolgellau, la câțiva kilometri de locul filmărilor.

Câtă ușurare să fii departe de Shrewsbury ! Deși Jess iubea mult acel orașel vechi cu case din lemn și străduțe înguste, de câteva zile nu se mai simțea în largul său. Ii era mereu teamă să nu dea nas în nas cu Matt la colțul vreunei străzi și era tot timpul foarte atentă.

La sfârșitul săptămânii va putea în sfârșit să se odihnească puțin. Apoi va viziona filmul întreg și va petrece zile întregi tăind și decupând o groază de pelicule. Era o muncă foarte complicată, care cerea o răbdare nemăsurată, dar o dată terminată, îi dădea o satisfacție imensă.

Se gândea adesea la criticile lui Matt ; oare chiar lăsa propriile sale opinii să se simtă în film ? Poate că totuși ar fi fost bine să ia câteva interviuri pentru a echilibra punctul de vedere. Matt nu va mai putea astfel să o acuze că nu ținea cont de sfaturi cu excepția celui ce privea scena cu incendiul, desigur. Nu dorea să-și câștige reputația de reali-

zatoare care ținea partea, dacă va trebui să lucreze altădată pentru un alt post de televiziune.

Jess se duse cu mașina la locul de filmare. Cercul era limpede, presărat cu nori mici ce semănau cu bulgări de zăpadă. Dealurile erau acoperite cu un covor verde-crud de frunze proaspete iar pe malul râului se zăreau primele buchete de narcise galbene și mici tufe de violete. Pe pășuni zburdau mieii pe lângă mamele lor și Jessica se întrebă cum putea un mieluşel adorabil să se transforme într-o oaie grasă și liniștită.

Mașina ei se hurduca pe făgașurile drumului care ducea la cabană. Din fericire, în anul acela, primăvara era răcoroasă și uscată. Prinse de o ploaie torentială, camioanele televiziunii n-ar fi putut ieși din noroi...

Moralul echipei, la fel ca și vremea, era excelent. Era atât de plăcut să lucrezi sub razele soarelui ! Dar aceste ideale condiții meteorologice vor dura până joi seara ? Căci Jess se hotărâse să filmeze incendiul în noaptea de joi spre vineri și nimeni nu s-ar fi gândit să dea foc unei case în timpul unei ploi...

– Nu poate dura mult, îi spuse ea lui Jeff privind cu îngrijorare cerul. Nu în Țara Galilor !

Cameramanul ridică ochii și zâmbi.

– Nu văd nici un semn de schimbare, observă el. Și barometrul arată timp frumos.

– Sper să ai dreptate...

Jessica se uită cu atenție de jur-împrejur.

– Bun, hai să revedem scena : camera ta îl urmărește pe Hugh care urcă pe alee...

— Cred că ar fi mai bine să merg în fața lui, ca să-i vedem chipul. Apoi el va face înconjurul casei ca să verifice că nu se află nimeni în ea.

Tânăra incuviință din cap.

— Ai dreptate. Dar atenție, va trebui să repetăm cu atenție, căci o dată chibritul aprins, nu vom filma decât o singură dată.

— Da, nu-l putem filma de două ori pe Hugh cum privește incendiul. Totul se va petrece foarte repede. Și va trebui să fim atenți la poziția lunii dacă filmăm mai multe seri la rând.

Jessica zămbi. Ii plăcea să discute cu Jeff. El nu-i dădea niciodată lecții, vorbea de la egal la egal, respectând raționamentul ei, fără să uite că era realizatoare și că până la urmă ea avea puterea să ia decizii. Dar nu uita să scoată în evidență punctele care i se păreau mai importante, văzute din spatele camerei.

— Ei bine, cred că s-a hotărât totul, spuse tânăra. Vom repeta pentru ultima dată joi seara. Adu-mi aminte să-i spun lui Hilary să aducă sandvișuri și băuturi calde. Seara este frig. Ah ! L-ai văzut cumva pe însărcinatul cu efecte speciale ?

— Nu. Vine tocmai joi dimineața. Va avea timp să tragă la hotel și să vadă ultima repetiție. Cât despre pompieri, vor veni seara.

Jeff privi în jurul lui și contemplă partea golașă a versantului sudic al muntelui.

— Drăguță ideea să construiești aici o casă. Probabil că a aparținut unui crescător de oi !

— Știi, sunt multe în regiune. Când am venit, pajiștile erau pline de oi.

— Jess, tocmai mi-ai dat o idee : în seara asta vom mânca cotelete la grătar, cu verdeturi.

Râseră din toată inima, apoi Jess se uită la ceas și spuse tare :

— Gata, copii, repetăm. Trebuie să profităm de timpul frumos.

*
* *
*

În sfârșit sosi filmarea de joi. În mod miraculos, orarul era respectat ! Noaptea căzu și proiectoarele aprinse făceau întunericul și mai profund în jur. Fiecare cunoștea terenul și știa pe de rost ce trebuia să facă. Însărcinatul cu efecte speciale era pregătit și tehnicienii terminaseră de pus șinele care-i permiteau lui Jeff, așezat într-un cărucior, să urmărească mersul lui Hugh de-a lungul oleii.

Circulația mașinilor pe drumul acela fusese interzisă, exceptând camionul pompierilor.

Timp de două ore, David Kilbey, actorul care interpreta rolul lui Hugh, urcase pe alee de nenumărate ori, urmând căruciorul lui Jeff, tras de doi asistenți. Dăduse ocol casei, mimase că aruncă benzină, se prefăcuse că privește casa în flăcări, până când cea mai mică mișcare devenise un automatism.

Acum se odihnea înconjurat de toată echipa, care devora sandvișurile aduse de Hilary. Puțin mai departe, în întuneric, Jessica privea toate acele chipuri luminate de lumina crudă, orbitoare a proiectoarelor. Era conștientă de tensiunea care creștea încetul cu încetul. Fiecare știa că scena aceasta era crucială.

Începu deodată să tremure, înghețată de frică. Ceea ce nu știa echipa era că Matt îi interzisese cu desăvârșire să filmeze această scenă și că ea se împotriva ordinului. Nu, nu va ceda tocmai acum. Dacă rămânea calmă și stăpână pe sine, totul se va petrece de minune.

— Bun, spuse ea înaintând spre lumină, toată lumea la posturi. Au venit pompierii. Terminăm cât mai repede și apoi cinăm în cel mai bun restaurant din Dolgellau. Hilary, vezi ca trusele de prim-ajutor să fie complete. Chris, du-te și spune-le pompierilor unde să stea.

David ajunsese la locul lui, în capătul de jos al aleii, iar Jeff aștepta, aplecat peste cărucior, cu ochii în vizorul camerei de luat vederi. Un bărbat ținea microfonul agățat la capătul unei prăjini, instalat în camion.

Jeff ridică mâna, ca să arate că era gata.

— Incendiu, una, prima, strigă un bărbat.

— Motor ! spuse Jess atât de încet încât crezu că n-o auzise nimeni.

David ezită o clipă, apoi începu să meargă spre casă, cu un aer hotărât și îngrijorat în același timp. Căruciorul mergea în liniște pe șinele unse. Timoul părea suspendat... În sfârșit, David ajunsese în fața casei.

— Tăiați, spuse Jessica.

Pentru mai multă siguranță, reluă scena, dar trebuia să se întreruă căci un avion survola regiunea. A treia oară, David călcă pe o piatră și puțin lipsi să nu cadă. A patra filmare fu cea mai reușită.

Jessica oftă adânc de ușurare.

— Perfect, continuăm imediat.

În timp ce două persoane scoteau șinele, restul echipei se îndreptă spre casă. Tânăra simți respirația accelerându-i-se. Scena aceasta era capitală. Trebuia cu orice preț să obțină un efect dramatic. Dacă nu va fi prea încăpățânat, Matt va accepta să fie folosită. Jessica bombăni, în gând : doar nu era singurul realizator din lume care depășea bugetul.

Așa cum prevăzuse Jeff, timpul era superb, fără un nor pe cer. O lună plină urca pe cerul de catifea, deasupra acoperișului de ardezie. Undeva behăi un miel și o bufniță trecu tăcută prin noapte. Lumina era tocmai bună. Umbra lui David se lungea pe peretele casei.

— Sunt gata, spuse Jeff.

— Incendiu, doi, prima.

Jess închise ochii și inspiră adânc.

— Motor !

David începu înconjurul casei, urmărit de cameră și ajunsese la prima fereastră. În clipa în care se ridica, cu o lanternă în mână, să vadă în întunericul casei, o voce dură și poruncitoare răsună în întuneric.

— Tăiați !

O liniște uimită plană asupra echipei. Jeff îi aruncă Jessicăi o privire surprinsă, dar tăie și privi în întuneric. Vocea lui David se auzi atunci în liniștea aceea :

— Ce se întâmplă ?

Înaintă spre lumină și clipi din ochi, orbit de proiectoare. Toată echipa, paralizată timp de o clipă de uimire, începu să se agite și să pună întrebări.

Din păcate, Jessica nu avea nevoie de explicații. Fără să-i vadă silueta, ea recunoscuse vocea lui Matt.

Inconștient, îi așteptase sosirea la căderea serii. Dar acum era acolo. Tânăra fu invadată de o furie nebună.

— Matt ? Știu că ești aici !

El ieși din întuneric cu un mers sigur.

— Credeam că am fost destul de clar...

Jessica se așează în fața lui, cu mâinile în șolduri. Ochii ei aruncă fulgere.

— Și eu la fel ! Nu mă vei împiedica să-mi fac treaba !

— Este nevoie să-ți reamintesc că eu sunt producătorul ?

— Iar eu sunt realizatorul ! replică ea, ieșindu-și din fire. Nu este prima dată când fac un film, iar producătorii m-au lăsat întotdeauna să acționez după bunul plac.

— Dar nu depășeai bugetul ! Erai imparțială.

— Ți-am urmat sfaturile ! Am luat și alte interviuri. Nu ai de ce să-ți faci griji pentru postul tău, adăugă ea pe un ton disprețuitor.

Constată că marcase un punct. Matt nu răspunde și strânse din dinți.

— Și acum, dacă nu te supeni, noi vom continua. Suntem cu toții foarte obosiți și vrem să mergem la masă.

Matt privi în jurul lui : membrii echipei strânsi în cerc în jurul lor, urmăriseră cu atenție schimbul lor de replici. După personalitatea fiecăruia, trăsăturile lor exprimau dezamăgire, furie, interes amuzat. Genul acesta de scene se produceau foarte rar în public. De obicei, producătorii și realizatorii își rezolvau problemele în birouri...

Cele două săptămâni de filmări se dovediseră extraordinar de plăcute; chiar dacă unele persoane nu se prea înțelegeau, greutatea erau repede aplatate și o înțelegere plăcută domnea pe platou. Matt simți cum printre tehnicieni se răspândea o nemulțumire surdă.

— Credeam că am spus... continuă el pe un ton ceva mai blând, că...

— Toată lumea știe ce ai spus, Matt, i-a tăie ea pe un ton sec. Din nefericire, este prea târziu, scena este deja pe jumătate turnată. Casa a fost renovată, pompierii și însărcinatul cu efecte speciale sunt aici. Nu mai trebuie decât să dăm foc, ceea ce nu va costa decât un litru de benzină. Dacă oprim scena acum, vei economisi doar câțiva metri de peliculă.

— Văd că nu-ți lipsesc argumentele, dar îți repet că scena aceasta nu va fi filmată!

Jessica ridică mâinile spre cer.

— Încearcă să gândești puțin! Nu încerca să economisești banii cheltuiți deja. Vrei să-ți spun ceva? Vrei doar să-ți salvezi reputația, să arăți tuturor — arată echipa cu un gest larg — că tu ești șeful! Suntem pe punctul de a filma o secvență excepțională. Dacă ne oprim acum, înseamnă că am cheltuit inutil banii.

Foarte palid, cu maxilarele încheștate, Matt o privea fix. Efortul pe care-l făcea să se controleze era atât de evident încât Jessica se dădu un pas înapoi, temându-se de ce era mai rău. O înșeie absolută domnea pe platou.

Matt tăcu. Îi aruncă tinerei o privire pătrunzătoare, apoi înaintă câțiva metri, trecu prin fața proiectoarelor și se opri în fața casei pe care o observă

cu capul plecat. Apoi se întoarse, examinează materialul și-i privi pe rând pe membrii echipei. Toată lumea era atentă la gesturile lui, chiar și pompierii...

După câteva minute, care părură o eternitate, el se întoarse lângă Jessica. Trăsăturile lui reflectau enervarea, dar era clar că se gândise.

— Foarte bine, poți să continui. Dar fii atentă, de acum înainte, vreau să fii consultat în privința oricărei decizii, cât de mică ar fi ea, mai ales la filmare. Iar dacă rezultatul final nu-mi place, filmul va fi turnat din nou, de un alt realizator. Să nu zici că nu te-am prevenit.

Jessica strânse pumnii și-și mușcă buzele ca să nu plângă. Fusese umilită în fața tuturor și nu va uita asta prea curând... Aceasta era o atitudine specifică lui Matt : să obțină o victorie convingând câștigătorul că pierduse... Cu obraji în flăcări, își luă porta-vocea și anunță echipa să se pregătească pentru reluarea filmărilor.

Așa cum conveniseră, David, cu ajutorul însărcinatului cu efecte speciale, dădu foc casei. În curând flăcări înalte lungeau zidurile, iluminând noaptea.

Două camere intrară simultan în acțiune : asistentul lui Jeff filma incendiul, în timp ce Jeff se concentra asupra feței actorului, prinzând toate nuanțele chipului său expresiv. Jess îi lăsă să filmeze cât mai mult posibil, știind că va păstra cele mai bune imagini. Apoi aruncă fără tragere de inimă ultimul „Tăiați !”

— S-a terminat, copii. Vă mulțumesc tuturor. A fost foarte bine.

În timp ce pompierii stingeau incendiul, ea se duse la David.

— Felicitări, David. Când priveai focul, chipul tău exprima exact sentimentele lui Hugh. Toată drama lui se află în această scenă.

— Mulțumesc, răspunse el cu modestie, ștergându-și fruntea cu un șervețel. Vreau să spun că am avut o senzație ciudată când am dat foc. Îți pune nervii la încercare.

Jessica îi zâmbi, dar gândul îi zbura aiurea. Masinal, îl căută pe Matt din ochi, fără prea mari speranțe de a-l regăsi. Aparent, el dispăruse. Acum platoul semăna cu un șantier vast: echipa se agita în toate părțile ca să deplaseze materialul și să-l aranjeze în camioane, în timp ce pompierii își strângeau furtunurile.

Tânăra își ridică înfrigurată gulerul hainei și se așeză pe un trunchi de copac, cu o cană de ceai cald în mână. Se terminase. Câștigase. Dar cu ce preț?

*

*

*

A doua zi dimineața, plecară să-i intervieveze pe cei cu care luase legătura Chris, apoi, după ce aranjară materialele își luară la revedere și fiecare se întoarse acasă, după ce stabiliră o întâlnire pentru săptămâna următoare. Jess, care nu mai stătuse de vorbă cu Chris de mult timp, îi propuse să ia prânzul împreună la Dolgellau, înainte de a se întoarce la Shrewsbury. Dar spre marea ei surpriză, tânărul își privi ceasul și dădu din cap:

— Îmi pare rău, Jess, dar n-am timp, spuse el zâbind timid. I-am... i-am promis lui Sue că mă întorc cât mai repede posibil.

Ea îl privi o clipă fără să înțeleagă, apoi se lumină la față :

— Chris ! Vrei să spui că...

— Da, Jess, datorită ție ne-am împăcat. Așa cum mi-ai sugerat, am rezervat biletele și i-am telefonat lui Sue. Nu a fost prea ușor, dar până la urmă a acceptat să vorbim. Am închiriat o casuță pe malul mării, în Portugalia. Plecăm mâine. Deci, îți dai seama că i-am promis că mă întorc devreme ca s-o ajut la bagaje.

— Mă bucur atât de mult pentru voi l-lartă-mă că n-am prea vorbit cu tine săptămâna asta, dar am fost cu mintea aiurea.

— Nu ai de ce să te scuzi. Dacă nu m-ai fi ajutat, nu știu ce s-ar fi întâmplat acum cu mine... nicio dată nu voi uita ce ai făcut pentru mine, Jess, și Sue nici atât !

Jessica își amniti de ieșirea zgomotoasă a lui Matt după ce-l descoperise pe acest tânăr în patul ei. Chiar dacă Chris i-ar fi spus adevărul, el nu l-ar fi crezut ; l-ar fi respins, cu tot disprețul de care era capabil. Se gândi și la odioasa lui atitudine din ajun, pe platoul de filmare și simți că se înroșește. Cum îndrăznise să-i vorbească pe acel ton în fața tuturor ? Era clar că filmul nu-i aparținea. Montajul era o parte foarte importantă în realizare, o parte pe care Jessica o aprecia în mod special, o muncă îndelungată, riguroasă, care cerea o atenție susținută. Or, dacă Matt stătea tot timpul în spatele ei criticând-o, toată plăcerea se ducea naibii. Și nu avea nici un motiv să-l împiedice să fie prezent în sala de montaj.

Ce să facă ? Să continue totuși știind că munca ei va fi un adevărat calvar ? Chiar și mai rău, un

dublu supliciu, căci atracția fizică pe care o simțea pentru Matt era la fel de puternică... Iar Matt cunoștea puterea pe care o exercita asupra ei.

Întorcându-se cu mașina acasă, se gândi : dacă mai avea puțin orgoliu, trebuia să refuze constrângerea impusă. În fond, nu avea decât să realizeze singur montajul dacă asta dorea ! De fapt, chiar era bine să se ducă să i-o spună verde în față...

O luă pe drumul spre Shrewsbury și se îndreptă spre studiouri. Dacă Matt nu va fi în biroul lui, ceea ce și spera, îi va lăsa demisia pe masă. Apoi se va duce să-și recupereze niște hârtii și va putea chiar de a doua zi să-și ia o slujbă în altă parte, departe de el...

Inima îi bătea puternic în timp ce mergea pe culoarul care ducea la biroul lui Matt. Era oare bine să facă această faptă necugetată ? Nu se gândise prea bine la ceea ce urma să-i spună. Va avea oare curajul să-l înfrunte după scena petrecută în ajun ? Mai avea încă timp să se întoarcă. Dacă stătea bine să se gândească, o scrisoare ar fi fost la fel de eficace...

Ei, hai, amintește-ți de sfaturile pe care i le dădeai lui Chris, îi șopti o voce lăuntrică : fără slăbiciuni ! Matt nu te va mânca. Dacă-ți păstrezi calmul, totul va fi în ordine. Matt, îți prezint demisia mea. N-am nici o explicație de dat. La revedere. Așa, pur și simplu !

Din nefericire, Matt era în birou. Îndată ce deschise ușa, tânăra îi prinse privirea glacială.

— Da ? spuse el pe un ton nepăsător, ca și cum s-ar fi adresat unei necunoscute.

Jessica își dresă glasul.

– Am venit să-ți vorbesc...

– Te ascult.

Ea își caută cu disperare cuvintele, văzând că el nu era hotărât să o ajute.

– Nu... nu mă întrebi de ce am venit ?

– Bănuiesc că ai venit să-ți prezinți scuzele de rigoare.

Tânăra făcu ochii mari.

– Scuze ? A, nu, nici vorbă !

– Și totuși filmul este o nereușită totală și măcar din politețe ar trebui să te scuzi.

– Poftim ? O nereușită totală ?! exclamă ea uimită. Nu-i adevărat ! În alte împrejurări aș spune chiar că sunt mândră de treaba pe care am făcut-o.

Matt oftă ușor.

– Îmi mențin afirmația că filmul acesta este un dezastru...

– Ba absolut deloc ! N-ai văzut decât câteva filmări, deci nu poți să judeci calitatea rezultatului final.

– Rezultat pe care, crede-mă, îl voi vedea în curând, căci am de gând să supervizez montajul.

– Cred că tu ai hotărât că acest film va fi un dezastru chiar înainte de a-mi da să semnez contractul, spuse ea pe un ton amar.

Se așeză apoi pe un scaun în fața lui și îl sfidă cu privirea.

– Ai inventat jocul cel mai subtil, cel mai crud, cel mai distructiv care poate fi imaginat vreodată. În urmă cu șase ani, nu doreai ca eu să devin realizatoare. Am refuzat să rîd supun și ne-am despărțit. Atunci ai hotărât să te răzbuni. Intenționat mi-ai încredințat o treabă dificilă, în care știai că voi pu-

ne tot sufletul. Am căzut în capcană iar tu ai închis capacul deasupra mea, încercând să mă oprești să filmez cea mai importantă scenă din film. Și cum totuși am filmat-o, ai aruncat ultima ta carte hotărând să te ocupi chiar tu de montaj. Știi ce trebuie făcut și vei face în așa fel încât de data asta să iasă într-adevăr un adevărat dezastru. Reputația mea va fi pătată și mă voi considera fericită dacă într-o zi voi găsi o slujbă de asistentă.

Matt ascultase această tiradă violentă cu un calm imperturbabil, cu sprâncenele puțin încruntate.

— Unde ai căutat toate astea ? Nu știam că ai o imaginație atât de debordantă ! Hai să revenim puțin cu picioarele pe pământ : după tine, cum voi explica direcțiunii acestui canal de televiziune enorma depășire a bugetului ?

Jessica era hotărâtă să nu se dea bătută.

— M-am întrebat mereu de ce ai venit să lucrezi aici, dar acum am înțeles... Ai venit să-mi dai o lecție. Iar acum când vei termina cu mine, vei pleca de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic, fără să-ți pese de consecințe...

— Gata, Jessica, termină. Am auzit destule. De acord, sunt Lupul cel Mare și Rău, care vrea s-o mănânce pe Micuța Scufiță Roșie. Aș putea să încerc să te conving de contrariu ; dar văzând starea în care te afli, mă gândesc că n-are nici un rost. Spune-mi mai degrabă, de ce ai venit ?

— Ca să-mi dau demisia. Mă opresc aici. Te vei ocupa de montaj absolut singur.

— Nici vorbă ! Ai semnat un contract !

— Ei bine, îl rup. În starea în care mă aflu... Nimic nu mă poate obliga să montez acest film cu tine.

Văzu cum buzele lui Matt se albiseră de furie și inspiră adânc înainte de a continua :

– Și mai este ceva : divorțul. Este mai bine să nu lungim această situație. Îl vei obține când vei dori. Dacă preferi, mă voi ocupa chiar eu de asta.

– Divorț ?! exclamă el. Dar cine vorbește de divorț ?

– Chantal Gordon, răspunse ea, puțin mirată de reacția lui. După cum spunea ea, se pare că nu mai vrei să aștepti scurgerea celor cinci ani „fati-dici”.

Matt o privi atent și se ridică, înconjură biroul și veni spre ea. Jessica înțelese că era timpul să plece. Se ridică la rândul ei și se îndreptă spre ușă, dar Matt o ajunse și-i tăie drumul.

– A, nu, nu vei pleca fără să-mi dai niște explicații ! Hai să vorbim puțin despre divorț. Spui că te vei ocupa tu... Și pe ce bază vrei să pornești divorțul ?

– Pe ce bază ? Nu înțeleg...

– Deci, dacă vrei să divorțezi înainte de cei cinci ani legali, ai nevoie de consimțământul meu sau de probe că sunt... ușuratic.

Jessica încruntă sprâncenele, neîncrezătoare.

– Dar mi se pare că ești de acord, nu ? Vrei să divorțezi ca să te căsătorești cu Chantal...

– Las-o pe Chantal. Ce faci dacă nu obții consimțământul meu ?

– Nu face pe naivul, Matt, oftă ea, la capătul răbdării. Am zeci de motive valabile ca să obțin divorțul. Toate fotografiile, articolele din ziare... nu sunt probe suficiente ? Nu-mi va fi greu să te dovedesc veridicitatea.

– Și dacă vom vorbi despre weekend-ul pe care l-am petrecut împreună ? Știi că este de ajuns ca un cuplu despărțit să petreacă o noapte împreună pentru ca procedura să fie anulată ? Or, dacă-mi dai voie, mi se pare că noi am petrecut tot weekend-ul unul în brațele celuilalt...

Jessica făcu ochii mari.

– Vrei să spui că...

– Nu trebuie să mă subestimezi, scumpa mea soție. Dacă vrei să divorțezi fără consimțământul meu, trebuie să mai aștepți cinci ani începând de săptămâna trecută.

– Imposibil. Nu te cred !

El ridică din umeri.

– Du-te și consultă un avocat.

– Dar... de ce refuzi să pui capăt unei situații echivoce ? Chantal vrea să se mărite cu tine. Ea nu va aștepta cinci ani.

Matt o privi intens. O luminiță ciudată juca în ochii lui.

– Chiar nu înțelegi ? Nu... De fapt, n-ai înțeles niciodată...

Jessica dădu cu tristețe din cap.

– Ești diabolic, Matt. Nu vrei să mă lași să-mi trăiesc propria-mi viață. De aceea ai venit la mine acum câteva seri, ca să mă legi de tine încă cinci ani, pentru că, după cum crezi tu, sunt proprietatea ta. Nu mă mai dorești, dar ai grijă să nu aparțin altuia.

Matt reacționează imediat.

– Se pare însă că mașinațiunea mea demonică a eșuat deoarece abia m-am întors cu spatele că a și venit amantul tău...

Bărbatul măsură încăperea în lung și-n lat, lovind cu pumnul în palma mâinii stângi.

— Nu te mai doresc ! Doamne, dacă aş putea să nu te mai doresc, atunci viața mea ar fi mai puțin complicată !

Înainte ca ea să poată reacționa, o apucă de mijloc și o lipi de el. Gura lui redusă la tăcere protestele Jessicăi cu cel mai sălbatic, cel mai brutal sărut pe care-l crmise ea vreodată. O îmbrățișă cu putere, aproape sufocând-o. Tânăra se zbătu din toate puterile, dar înțelese că nu putea face nimic împotriva acelei violențe, dezlănțuite. Matt o ridică în brațe, o duse spre canapeaua de piele din celălalt capăt al încăperii și o aruncă pe ea fără menajamente.

— Matt, ești nebun ! Ce te-a apucat ? strigă ea îngrozită.

El se dădu un pas înapoi și o privi cu brațele încrucișate. Apoi, foarte încet, începu să-și desfacă cureaua. Un zâmbet crud îi apăru pe buze. Jessica tremura din tot corpul, incapabilă să reacționeze. Simți mâinile lui Matt urcând de-a lungul picioarelor ei și ridicându-i fusta de mătase. Întoarse capul ca să nu vadă expresia de triumf care strălucea în ochii lui.

Matt râse ușor.

— Și acum, dragă soție, să verificăm dacă mai ai chef să divorțezi...

CAPITOLUL X

Jessica se plimba de colo-colo prin salonul cel mare. De câteva zile, când era foarte abătută, când extrem de veselă. Acum, de exemplu, s-ar fi putut odihni : afară ploua torențial, iar ea trebuia să aștepte toată după-amiaza întoarcerea prietenei sale, Juliet. Ar fi fost atât de simplu să se lungească pe canapeaua confortabilă, cu o carte în mână, și să se lase legănată de zgomotul ploii. Dar nu, era imposibil să stea pe loc.

Se apropie de fereastră, îndepărtă perdeaua și privi castanii care luceau din cauza ploii. De când se întorsese de la Londra, timpul era în deplin acord cu starea ei sufletească. Începea să regrete că venise...

Dar nu avea curajul să plece din nou, cel puțin deocamdată ! Juliet era o companie ideală, discretă și plină de voie bună, prezentă întotdeauna când ea avea nevoie să vorbească cu cineva.

Acum regreta că nu-și ascultase prietena ; ar fi trebuit s-o însoțească la teatru unde aceasta juca un matineu, apoi să meargă să cineze cu ea înainte de reprezentația de seară. Dar pentru că Juliet trebuise să plece foarte devreme, Jess preferase să

doarmă până târziu. Iar acum măsura salonul în lung și-n lat, blestemându-și inactivitatea forțată. Dar situația nu putea dura prea mult. Trebuia să-și găsească o locuință, o slujbă, să întrerupă orice legătură cu Shrewsbury... Dar enormitatea acestei sarcini i se părea insurmontabilă...

De trei săptămâni se instalase deci la Juliet Townsend. Cele două tinere se cunoscuseră în urmă cu câțiva ani, când Jess lucra la B.B.C. Juliet își începuse atunci cariera de actriță de televiziune. Lipsa de experiență le apropiase și deveniseră foarte repede bune prietene. Celebră și adorată acum de public, Juliet se instalase la Londra, într-un apartament somptuos.

Ploua în după-amiază când auzise pe cineva sunând tare la ușă. Era Jessica, având în mâini două valize mari.

— Jess ! Ce... ce s-a întâmplat ? Arăți îngrozitor ! Vino să stai jos și povestește-ți totul bătrânei tale prietene.

Jessica lăsă bagajele jos.

— Iartă-mă că nu te-am anunțat, spuse ea. Pot să stau câteva zile la tine ?

— Desigur ! Tocmai pregăteam cina. Da, mănânc foarte de vreme căci trebuie să fiu la teatru cu o jumătate de oră înaintea ridicării cortinei. Ce vrei, pui, omletă, brânză ? Asta este tot ce am în frigider. Dacă-ți este foame tare, am putea să mergem la un restaurant.

Jessica se așeză pe un fotoliu și dădu capul pe spate.

— Mi-e foarte foame, dar sunt prea obosită ca să mai ies.

Juliet o privi îngrijorată, apoi plecă la bucătărie să pregătească-masa.

Începură să mănânce în tăcere, dar, după două pahare de vin bun, franțuzesc, Jess începu să povestească evenimentele pe care le trăise în timpul ultimilor ani. Omise, însă, cu bună-știință să povestească ce se întâmplase cu două zile în urmă, în biroul lui Matt. Nu va povesti nimănui acest lucru...

– Dragă mea, poți să rămâi aici cât vrei. Apartamentul este mare, deci nu ne vom deranja una pe alta. Dar dacă vrei să te întorci la Shrewsbury...

– Nu...

Răspunsul făcuse sec, violent. Juliet încrunță sprâncenele.

– Pari foarte hotărâtă. Și în cazul acesta, ce ai de gând să faci ?

– Sincer, nu prea știu. Să-mi găsesc de lucru la un canal de televiziune... Acum nu prea pot să gândesc limpede.

Juliet îi mai puse puțin vin în pahar.

– Mă bucur că ai venit la mine, deși aș fi preferat să vii în alte împrejurări. Îmi pare rău pentru voi... Întotdeauna am crezut că sunteți făcuți să vă înțelegeți. Știi, Matt Ferwood este o partidă bună...

Jess se abținu să răspundă și ridică paharul.

– Pentru succesul tău, Juliet, și pentru noua mea viață !

Timp de câteva zile ea se închisese în apartament, hotărându-se până la urmă s-o însoțească pe Juliet

la cumpărături, la plimbare pe malul Tamisei sau la teatru.

Seara, singură, deoarece prietena ei juca șase zile pe săptămână, se uita la televizor, evitând cu grijă orice program care-i putea aduce aminte de Matt. De altfel, de cele mai multe ori, stingea televizorul după câteva minute și urca în camera ei să citească sau se lungea în pat, amintindu-și săptămânile pe care le petrecuse de când Matt reapăruse în viața ei...

Încă nu-i înțelesese motivele. Planurile lui erau perfide, așa cum și le imaginase ea ? Dacă stătea să se gândească bine, i se părea puțin probabil ca Matt să se fi arătat în mod deliberat atât de crud — deși ea îl rănisese părăsindu-l cu patru ani în urmă. O va ierta vreodată ? Descoperise cu groază, în acel birou, o față a caracterului lui pe care nu o cunoștea... Acea expresie de triumf, de satisfacție, când își desfăcuse cureaua... Nu putuse face nimic pentru a-l opri ; nici o rugămintă nu-i putuse schimba hotărârea.

Matt rătăcise cu privirea asupra ei — cu o privire extraordinar de crudă — apoi se aplecase și mâinile lui experte o dezbrăcaseră cât ai zice peste. Degetele lui exploraseră fără milă și fără pic de tandrețe corpul pe care-l mângâiasse cu atâta dragoste cu o săptămână în urmă. Jessica încercase să-l respingă, dar forța și hotărârea lui Matt le depășeau cu mult pe ale ei ; spre marea ei rușine, știa că însuși corpul ei o va trăda curând...

Totul se petrecuse foarte repede. Se îmbrățișaseră luptându-se ; Jessica îl mușca, îl zgârla, în timp ce Matt puneă stăpânire pe ea gemând sălba-

tic. Un val seismic se abătuse asupra lor când Matt se smulsese din această îmbrăţişare disperată.

Apoi el se aşezase şi-şi luase capul în mâini.

— O, Doamne, ce fel de femeie eşti de ai asupra mea o asemenea putere ?

Se întorsese spre ea privind-o şi Jessica tremurase sub privirea lui rătăcită, înnebunită.

— Tot nu înţelegi ? Atunci, du-te dracului, Jessica... Mă auzi ? Ieşi afară !

— Dar Matt, eu...

— Am spus : afară ! urlase el aruncându-i hainele în faţă. Pleacă înainte să comit un gest pe care-l voi regreta toată viaţa !

Tulburată, Jessica se îmbrăcase foarte repede, în timp ce Matt îşi ascundea faţa în mâini. Se îndreptase spre uşa clătinându-se, aruncase o ultimă privire înapoi şi fugise ca o somnambulă de-a lungul culoarelor...

Ciudat, în noaptea aceea dormise profund, având un somn greu şi fără vise. Se trezise sâmbătă dimineaţa pe la ora unsprezece şi petrecuse după-amiaza făcând curăţenie în casă, din pivniţă până-n pod ; apoi îşi făcuse yalizele, mâncase ceva uşor şi se dusesse la culcare. Duminică dimineaţa încuiase casa, îi ceruse vecinei să-i trimită corespondenţa şi luase primul tren spre Londra.

*

*

*

Trei săptămâni se scurseseră deci de la acea seară teribilă ; timpul şi complicitatea discretă a Julietei o ajutară să treacă peste suferinţă. Dar îşi

va reveni oare complet vreodată ? Nimic nu era sigur. Unele răni nu se vindecă niciodată...

Incăpabilă să stea într-un loc, se duse în bucătărie și-și pregăti o cafea cu lapte, fierbinte și dulce. Poate că nu era prea bine pentru sănătate, dar de câteva zile uitase complet gustul alimentelor solide, dar se hrănea exclusiv cu lactate, spre marea disperare a Julietei, care se încăpățână să-i pregătească gustări delicioase.

Deodată, sunetul ascuțit al soneriei o făcu să tresară și aproape că scăpă ceașca din mână. Dar nu aștepta pe nimeni... Prietenii Julietei știau că **aceasta** juca la matineu. Probabil că era vreun **comis-volajor** sau vreun vecin care dorea ceva. Își verifică în mod mașinal ținuta în oglinda de la intrare și se duse să deschidă ușa.

— Bună, spuse Matt. Pot să intru ?

Primul ei gest fu să închidă ușa, dar Matt, mai rapid, băgă piciorul și cu o lovitură bruscă împinse ușa.

— Nu te teme, nu te voi atinge...

Numai de nu și-ar da seama că tremura din cap până-n picioare... Fără să scoată un cuvânt, îi făcu semn să intre.

— Este drăguț aici, spuse el privind în jur.

— Matt, de ce ai venit ? Și în primul rând, cum m-ai găsit ?

— Mi-a spus Juliet.

Întinse apoi mâna să oprească exclamația furioasă a tinerei.

— Da, știu, ai făcut-o să promită că va păstra secretul. Dar era îngrijorată pentru tine și are destul de mult **bun-simț** ca să-și dea seama că noi doi ar

trebui să vorbim. Mi-a telefonat aseară și mi-a pus o mulțime de întrebări, băgându-mă la bănuiele. Așa că am venit...

– Dar... puțin mai devreme mi-a propus s-o însoțesc la teatru !

– Poate că nu și-a inchipuit că voi veni așa de repede. Ascultă, n-am venit să vorbim despre Juliet, ci despre noi doi...

Se întrerupse și o privi cu atenție.

– Nu arăți prea bine... Ai slăbit.

– A, nu-i nimic. Sunt doar puțin obosită. Și chiar aveam nevoie să țin regim, adăugă ea, forțându-se să zâmbească.

– Dar știi că mie întotdeauna mi-a plăcut așa cum ești... Jess, continuă el pe un ton grav, este timpul să avem o discuție adevărată.

Tânăra oftă.

– Matt, îți spun încă o dată, este prea târziu. Ne-am spus deja tot ce aveam de spus.

– Da, dar nu esențialul. Jess, nu putem să ne petrecem viața certându-ne tot timpul.

– Atunci, să terminăm... Este cea mai bună soluție. Ne simțeam atât de bine amândoi înainte să vii la Shrewsbury.

Ea îl văzu întunecându-se.

– Chiar crezi ceea ce spui ?

– Da... bineînțeles. Eu am devenit realizatoare, iar tu ți-ai fondat propria ta casă de producție...

– Pentru tine asta contează cu adevărat : reușita, renumele, banii ? Răspunde-mi !

Jess coborî privirea. Matt era altfel, dar nu-și putea da seama în ce consta diferența ; altă voce, privire, alt zâmbet...

— Nu, șopti ea, ai dreptate. Doream doar să-mi dovedesc valoarea, ca majoritatea femeilor din zilele noastre. Înțelegi, ce făceai tu era mai important decât ce făceam eu și nu puteam accepta acest lucru.

— Dar erai atât de fragilă ! Trebuia să te protejez... greșeam oare ? Nu ți se pare normal că vreau să apăr persoana iubită ?

— Ținând oamenii într-un cocon nu-i ajuți să se descurce în viață, ripostă ea cu agresivitate.

— De acord, de acord, te-ai descurcat foarte bine, te-am văzut la lucru pe platou. Dar în afara serviciului, ai rămas extrem de vulnerabilă.

— Nu pot nega acest lucru. Dar mi-ai făcut atâta rău, Matt... Ar fi fost mai bine să nu ne mai vedem niciodată.

El se duse spre fereastră, dădu perdeaua la o parte, o trase la loc, apoi continuă pe un ton scăzut:

— Am venit să-ți cer... să te întorci la mine, Jess.

Când se întoarse, duritatea trăsăturilor lui se estompase, făcându-l să pară brusc mai tânăr, mai vulnerabil. Un val de dragoste o invadă pe tânăra care instinctiv dori să se arunce în brațele lui și să-l sărute. Dar prudența — sau poate teama — o opri. Dacă Matt se folosea iarăși de o viclenie ca să facă din ea ce dorea ?

— Nu... n-ai făcut niciodată aluzie la asta de când ne-am întâlnit.

— Pune-te în locul meu. Doar nu era să-ți cer asta de prima dată, după o despărțire de patru ani. Așa că ți-am dat mai întâi de lucru, ca să-ți dovedesc că am încredere în tine.

— Nu înțelegeam de ce mi-ai încredințat documentarul. Mă gândeam că vrei să-mi demonstrezi că nu voi fi niciodată o mare realizatoare.

Matt zâmbi.

— Tu cu ideile tale ! Apropo de Chantal, de exemplu... Nu știu ce ți-a băgat în cap, dar eu nu sunt amestecat. Evenimentele din Buwambao au fost destul de revelatoare pentru mine : în timp ce mergeam fără încetare prin junglă, nu mă gândeam decât la tine, femeia pe care o iubeam și pe care puteam să n-o mai revăd niciodată. Blestemam timpul pe care-l pierdusem fugind unul de altul sau certându-ne...

Jessica simți cum o năpădeau lacrimile. Știa că el nu mințea ; îi era de ajuns să-și amintească de zilele acelea, acele seri pe care le petrecuse ascultând știrile de la radio, pândind cea mai mică informație primită din Africa.

— Când am ajuns în Anglia, continuă el, primul meu reflex a fost să vin să te văd ; weekend-ul pe care l-am petrecut împreună a fost unul dintre cele mai frumoase momente din viața mea. Am crezut că totul va fi ca înainte... Așa încât îți imaginezi reacția mea când l-am găsit pe Chris în patul tău !

— Dar nici măcar nu mi-ai dat șansa să-ți explic...

— Știu ce s-a întâmplat de fapt, o întrerupse el. Săptămâna trecută m-am întâlnit pe stradă cu Chris și Sue. Se întorceau din concediu și păreau fericiți. Sue mi-a povestit totul.

— Sue ?

— Da, Chris i-a spus despre seara aceea în care băuse și ea, foarte perspicace, a înțeles că soțul ei ne stricase regăsirea...

— Mă bucur atât de mult că s-au împăcat ! Matt, adăugă ea încruntându-și sprâncenele, de ce n-ai vrut să mă asculți în seara aceea ?

El ezită.

— Amintește-ți, acum câțiva ani... Fiona, Sylvia Steele și celelalte. Nu erau decât bârfe și totuși tu le-ai crezut. Știi, este aproape imposibil să oprești o bârfă când a început să se răspândească. Îți jur, Jess, că de când ne-am căsătorit, ai fost singura femeie din viața mea.

— Matt, este îngrozitor... Toți acești ani pierduți...

El îi șterse o lacrimă de pe obraz.

— Nu plânge. Cel puțin, această experiență ne va fi de folos. Acum înțelegi mai bine ce înseamnă să fii acuzat de ceva ce nu ai făcut. Cât despre mine, am înțeles că trebuie să-i lași pe ceilalți să-și organizeze viața așa cum vor ei...

Se întrerupse, încercând să-i prindă privirea.

— Deci, ce zici ? Putem să uităm totul și să fie ca înainte ?

În salon nu se mai auzea decât zgomotul ploii și tic-tacul orologiului.

Vocea lui Matt deveni insistentă.

— Răspunde-mi, Jess. Timp de patru ani am trăit în infern, am încercat să te alung din suflet, dar nimic nu mă putea face să uit clipele minunate pe care le petrecusem împreună. Într-o zi, mi-am dat seama că cei cinci ani fatidici se vor împlini în curând și m-am gândit la consecințele legale ce puteau decurge de aici. Așa că m-am întors la Shrewsbury, dar n-am avut curaj să-ți spun adevărul

rul și am luat acest film drept pretext ca să te întâlnesc. Dacă ai ști ce am simțit când te-am revăzut... erai atât de frumoasă, de senină. Credeam că te pierdusem pentru totdeauna ! Jess, nu mă privi așa. Spune ceva !

Ea îl luă cu dragoste de mână și-l duse spre canapea, unde se așeză. El se așeză lângă ea, apoi își puse capul pe umărul ei și închise ochii.

— Știi, aș fi putut să opresc acele bârfe de la început... Am fost prost, dar eram atât de gelos când te vedeam lucrând cu alți realizatori. Doream să te țin mereu lângă mine...

Deschise ochii brusc și se îndreptă.

— Jess, după ceea ce s-a petrecut în acea seară, în biroul meu, nu te voi învinovăți niciodată dacă n-o să mai vrei să stai cu mine. Nu știu ce-am avut, mi-am pierdut controlul. Apoi... niciodată n-am fost mai nefericit.

Ea îi puse un deget pe buze.

— Taci. Nu trebuie să ne mai gândim la asta.

Se îmbrățișară ca doi îndrăgostiți timizi. Jessica știa că relația lor va fi mereu tumultuoasă, furtunoasă, dar și că vor petrece multe clipe ca cea de față, în care vor asculta ploaia îmbrățișați.

Afară începă să se întunece și felinarele aprinse răspândeau o lumină portocalie până în apartament. Pe scară se auzeau pașii locatarilor care se întorceau acasă.

— Matt, mai este un lucru despre care nu mi-ai spus nimic : filmul...

— Am văzut toate filmările. Ai făcut o treabă bună, chiar foarte bună.

— Ai început montajul ?

– Nu. Așteptam să te întorci ; de fapt, toată lumea te așteaptă cu nerăbdare. A, am uitat să-ți spun că scena cu incendiul este sublimă. Este foarte emoționantă. Cât despre buget, s-a rezolvat : cel de-al treilea documentar va costa mai puțin decât am prevăzut.

O luminiță scânteie în ochii tinerei.

– Deci, pot să încep montajul ? Oh, Matt, este minunat ! Când plecăm ?

El schiță o strâmbătură.

– Ia te uită... timp de o clipă am crezut că sunt mai important decât meseria... Stai liniștită, ne întoarcem la Shrewsbury mâine dimineață.

Se sărutară apoi îndelung. Acum, nici o forță din lume nu-i mai putea despărți.

– SFARȘIT –

DL

De mult timp visa Jessica să realizeze un film. Așa încât, atunci când i se propuse să adapteze pentru televiziune un roman, ea acceptă cu bucurie.

Dar de ce realizatorul care a ales-o refuză să-și dezvăluie identitatea?

Intrigată, tânăra se duce la întâlnire... și se găsește față-n față cu Matt Ferwood... soțul ei!

Ce vrea oare de la ea, după cei patru ani de tăcere? Dacă el crede că mai are vreun drept asupra ei, se înșală amarnic! Chiar dacă o singură privire a lui este de ajuns să o tulbure...

— Poate că munca mea nu este prea importantă pentru alții, dar pentru mine este. Îmi convine, îmi lasă posibilitatea să fiu eu însumi.

THE BEST